

ISSN 0206-4347

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“
журналына әлавә

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

ЯНВАР — МАРТ

1987

№ 1 (129)

(МЕТОДИК МӘЧМУӘ)

бајчан ССР Маариф Назирлијинин органы
Әдәбијјат «Азәрбајчан мәктәби» журналына әлавә

нәви
лар
миј,
тән

БУ НӨМРӘДӘ:

Әмәтҗева — Әдәбијјат дәрсләринин сәмәрәлилијини артырмалы	3
Методика вә иш тәчрүбәси	
Таримов — Азәрбајчан дили үзрә методик тәдгигатлар, онун мәктәб практи- ин касында тәтбиги вә јахшылашдырылмасы јоллары	7
Нисмәдов — Әдәбијјат дәрсләриндә тәбиәт тәсвирләринин тәдриси	12
Низәндизадә — Азәрбајчан дили тәлиминин бә'зи проблемләри һаггында	15
Рәалыбов — Азәрбајчан дилиндә зәрф категоријасы тәдрисинин лингвистик әсаслары	18
Абдуллајев, Т. Чәфәров — Азәрбајчан дили дәрсләриндә програмлашдырыл- И мыш јохламадан истифадәнин бә'зи мәсәләләри	21
Нәсәнов — Тәсвир типли ишәләр үзрә бачарыгларын формалашдырылмасы- на даир	26
Бәкирова — Епик әсәрләрин тәдриси просесиндә сәһнәләшдирмә үнсүрләрин- дән истифадә јолу илә шакирдләрин естетик тәрбијәсинин инкишаф етди- рилмәси	30
Бағыров — «Лексика» бәһсинин тәкрярына анд дәрсин оптимал тәшкили һаггында	33
Р. Мәһәррәмов — Шакирдләрин идрәк фәаллығынын инкишаф етдирилмәсинә даир	36
А. Достујев — М. Һүсәјини «Абшерон» романынын тәдриси тәчрүбәсиндән	39
Әлијев — Ашыг ше'ринин форма вә шәкилләринин өјрәдилмәси	43
Һүсәјнов — Лингвистик эксперимент пријомундан истифадә һаггында	45
Севдималыјев — Тәбиәтин тәсвиринә анд ишә јазынын апарылмасы	47
Дидактик материаллар	
Әһмәдов — Грамматик тәһлилдә Сов.ИКП XXVII гурултајынын материалла- рындан истифадәјә даир	49
Нәзәри гејдләр	
Һ. Әлијев — Шәхс адларынын јазылышына даир	51
М. Сејидова — Шәхс әвәзликләри вә морфоложи категоријалар	53
М. Әһмәдов — Сабит фе'ли бирләшмәләр вә онларын синонимиясы һаггында	55
О. Гулијева — Сөз-чүмләләр һаггында	57
М. Гулијева — Бәдин үслуб вә диалект лексикасы	60
Консултасија	
IV синифдә Азәрбајчан дилиндән програм материалларынын планлашдырылмасы вә методик көстәришләр	62
Мүәллимин китаб рәфи үчүн	
Ч. Чәфәров, М. Сәфәров — Дилчилијә даир ики дәјерли әсәр һаггында	67
К. Гулијев — Бәдин әдәбијјатда образлыгы проблеминин тәдгиги	69
Г. Қазымов — «Азәрбајчан дилиндә фе'л»	71

© «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси», № 1, 1987-чи ил.

CS CamScanner ile tarandı

В НОМЕРЕ:

З. Алиева — Повысить эффективность уроков литературы	
Методика и опыт работы	
Я. Керимов — Методические исследования по азербайджанскому языку, применение их в школьную практику и пути улучшения	
Дж. Ахмедов — Описание природы на уроках литературы	
А. Эфендизаде — О некоторых проблемах преподавания азербайджанского языка	
К. Тальбов — Лингвистические основы обучения категории наречия в азербайджанском языке	
Н. Абдуллаев, Т. Джафаров — Некоторые вопросы использования программированной проверки на уроках азербайджанского языка	
Ф. Гасанов — К формированию способностей по сочинениям описательного типа	
А. Бекирова — Развитие эстетического воспитания учеников путем использования элементов инсценировки в процессе обучения эпических произведений	
А. Багиров — Об оптимальной организации уроков по повтору темы «Лексика»	
Р. Магеррамов — К развитию познавательной активности учеников	
М. Достуев — Из опыта преподавания романа М. Гусейна «Апшерон»	
А. Алiev — Обучение форм и видов ашугской поэзии	
С. Гусейнов — Об использовании приемов лингвистического эксперимента	
С. Севдимилиев — Ведение сочинения по описанию природы	
Дидактические материалы	
А. Ахмедов — Использование материалов XXVII съезда КПСС в грамматическом разборе	
Теоретические заметки	
Г. Алiev — О форме писания личных имен	
М. Сеидова — Личные местоимения и морфологические категории	
М. Ахмедов — О постоянных глагольных соединениях и их синонимах	
О. Кулиева — О словах-предложениях	
М. Кулиева — Художественный стиль и диалектическая лексика	
Консультация	
Планирование программных материалов по азербайджанскому языку в IV классе и методические указания	
Для книжной полки учителя	
Дж. Джафаров, М. Сафаров — О двух ценных трудах по языкознанию	
К. Гулиев — Исследование проблемы образности в художественной литературе	
Г. Кязимов — «Глагол в азербайджанском языке»	

Адрес редакции: 370000, город Баку, ул. Низами, 58.

Телефоны: 93-55-82, 93-13-45, 32-37-33.

Город Баку, издательство «Коммунист», ЦК КП Азербайджана.

Әдәбијјат дәрсләринин сәмәрәлијјини артырмалы

Зәһра ӘЛИЈЕВА
филолокија елмләри намизәди

Әдәбијјат фәнни шакирдләрин мә-
нәви чәһәтдән формалашмасына, он-
ларын өзүнү дәрк етмәсинә, һәјата, чә-
мијјәтә, партијаға вә дөвләтә совет вә-
тәндәшынн башлыча вәзифәси олан
әмәјә мәс'ул мүнәсибәт тәрбијәсиндә
даһа кениш имкәнләра маликдир. Бә-
лә ки, орта мәктәбдә тәдрис олуған
тарих, чоғрафија, биолокија фәнләри
инсан һәјатынын бир чәһәтини өјрә-
ниб, ону шәрһ едирсә, бәдн әдәбијјат
инсан һәјатыны һәртәрәфли әкс етди-
рир.

Әдәбијјат инчәсәнәтин бир нөвүдүр.
Инчәсәнәтин башға нөвләри тарихи
абидәләри, доғма, дијарын көзәллик
вә зәнкинликләринн дүјағ вә гијмәт-
ләндирмәк вә с. бачарығыны инкишаф
етдирир. Бәдн әдәбијјат һәјат кер-
чәклијјини өјрәдир. Бу хүсусијјәт әдә-
бијјаты орта мәктәбдә тәдрис едилән
башға гуманитар фәнләрдән вә инчә-
сәнәтин дикәр нөвләриндән фәрглән-
дирир. Мәһз бу чәһәтләрә көрә һекел
әдәбијјаты халғын мүәллими, Балзак
инсанларын мүәллими, Чернышевски
һәјатын дәрси, Максим Горки инсан-
шүнаслығ адландырмашыдыр.

Мәктәб ислаһаты, партија вә һөкү-
мәтимизин бунулла әлағәдәр гәбул ет-
дији гәрарлар башға гуманитар фән-
ләрдә барабәр әдәбијјатын гаршысын-
а да шакирдләрдә коммунист дүнја-
көрүшү формалашдырмағ, онлары со-
сиалист бејнәлмиләлчилији, совет вә-
тәнпәрвәрлији, буржуа идеолокијасы
вә әхлагына гаршы барышмаз руһда
тәрбијә етмәк, мәктәбләрдә жүксәк
естетик зөвг, доғма тәбиәтин көзәллик
вә зәнкинлијјини дүјағ, ону гијмәт-
ләндирмәк вә горумағ бачарығыны ин-
кишаф етдирмәк вәзифәләрини гој-
мушдур.

Орта мәктәбдә бир тәдрис фәнни
кими, әдәбијјат курсунун әсас мәғсәл

вә вәзифәси шакирдләри нүмунәви
охуја алышдырмағ, зәнкин совет вә
классик әдәбијјатла таныш етмәк, ба-
дн әдәбијјата марағы артырмағ, әдә-
би нүмунәләр әсасында онлары жүксәк
бәдн зөвг ашыламағ, коммунист әги-
дәләрини, әхлағи-естетик идеаллары-
ны, көзәллији дүјағ вә ондан һәзз
алмағ бачарығыны формалашдыр-
мағдыр.

Мәктәб ислаһатына ујғун оларағ ор-
та мәктәбин әдәбијјат програмы јени-
ләшдирилмиш, мәктәб структурана уј-
ғунлашдырылмыш, тәлимни практик
истигамәти күчләндирилмишдир. Ша-
кирдләрин јаш вә гаврама имкәнләри
нәзәрә алынмағла V—XI синифләрдә
әдәбијјат курсу ики мәрһәләдә—V—
VIII вә IX—XI синифләрдә тәдри-
олунур.

Ислаһатын һәјата кечирилмәси
нин икинчи дәрс или баша чатыр
Кечән дөвр әрзиндә әдәбијјатын тәг-
рисинн сәмәрәлијјини артырмағ сә-
һәсиндә мүәјјән мүвәфғәгијјәтләр ә-
дә едилмишдир. Чарн дәрс илиндә
үмүмтәһсил мәктәбләринин IV сини-
ләриндә шакирдләр јени програм үз-
бешинчи синфин әдәбијјат матери-
аларыны өјрәнирләр. Кәләчәк илләр
бу гајда илә тәдричән јени програ-
ларын тәтбиғи баша чатачағды
1985—1986-чы дәрс илиндә 6 јашд
тәлимә башлајан синифләрдә 1986
1990-чы дәрс илиндән бешинчи сини-
ләрдә әдәбијјат һәмнн синфин про-
мы үзрә тәдрис едилчәкдир.

Мәктәбләрдә бир нечә ил јени пр-
рамлардан вә мөвчуд дәрсликләр;
истифадә едилмәси мүәјјән чәтинл-
ләрин мејдана кәлмәсинә сәбәб о-
чағдыр. Лакин тәчрүбә кестәрир
ән көзәл програм, жүксәк сәвијјәдә
зылан стабил дәрслик, тәлимни
ијки васитәләри, зәнкин методик

пермәк вә бууу јени програм вә көһи дәреһликә ишләмәкдә көрмәк әдәләт-сизлик олар. Мәктәбдә әсас, һәлледи-чи сима мүәллимдир. Тә'лим просесе-нин дүзкүн тәшкили илк һөввәдә мү-әллимдән, онун елми-сијаси сәвијә-синдән, пешә усталығындан асылдыр.

«Правда» гәзети (21 декабр, 1986-чы ил) «Мүәллимин вәзифәси» адлы баш мәғаләдә јенидәнгурма шәраитиндә халг мүәллиминин мәс'улијәтинин гат-гат артыдығыны гејд едәрәк јазып: «Һәр һансы бир фәнни—ријазийәт вә тарихи, биолоғија, јахуд әдәбијјаты тәдрис етмәсиндән асылы олмајараг мүәллимин ән башлыча вәзифәси өз јетирмәләриндә әмәксевәрлик, вичдан-лылыг, јарадычы тәшәббускарлыг формалашдырмагдан ибарәтдир. О өзүнүн ғызғын үрәји, ивијәтләринин тәмизлији вә мәгсәдјөнүлүјү, сөзү илә ишинини вәһдәти васитәсилә ушагла-рын гәлбиндә сосиалист вәтәнинә мә-һәббәт, идеја инамы бәргәрар едир».

Мәктәбләримиздә белә мүәллимләр аз дејилдир. Алијә Тәһмасиб, Сүрәј-ја Мәдәтова, Сајад Рүстәмова, Афәт Әһмәдова, һејдәр Ејвазов (Бақы), Мәмләкәт Исмајылова (Кировабәд), Ишәллаһ Гурбанов (Имшили), Ал-лаһверди Әлијев (Лачын), Имамвер-ди Әбиләв (Һефтигала), Мирһашым Талышлы (Ләнкәран) вә б. тә'лим просесини оптималлашдырыр, јени тә-лим үсулларындан мәһарәтлә истифа-дә едир, шакирдләрә дәрини вә мөһ-кәм биллик вермәк сәһәсиндә јүксәк мүвәффәғийәтләр газанырлар. Лакин Маариф Назирлијинин јохламалары, али мәктәбләрә гәбул имтаһанлары-нын нәтичәләри көстәрир ки, мәктәб-ләрдә әдәбијјатын тәдрисиндә бир сы-ра чидди һөгсанлар јенә дә галмагда-дыр. Бууну бир сәбәби кечид дөврүнчү чәтинликләри илә бағлы олса да, әсас сәбәби мүәллимләрнин өз ишинә мәс'-улијјәтлә јанашмамаларыдыр. Әдә-бијјат дәрсләриндә бәднн әсәрләрини дүзкүн тәһлили ән вачиб мәсәләләр-дән биридир.

Мүшәһидәләр көстәрир ки, мүәллим-ләр дәрәликлә кәһарә чыкма, әсәрлә-рини тәһлилдән чох мәзмунуну данышыр-лар. Һәтта бәзән бәднн әсәрнин мәзмуну-ну да сөнүк, зәиф, гуру сөзләрә

риллир. Даһа дөғрүсү, бу чыкма-ләрини үстүндән кечиллир ки, бу да шакирдләрдә бәднн әдәбијјата, мүта-лијә марағы сөндүрүр. Мүшәһидәләр ону да көстәрир ки, јазычынын сәнәт-карлыгы, бәднн сөзүн гүдрәтиндән исти-фадә етмәк бачарығы шакирдләрә чатдырылмыр. Чох вахт әдәбијјатын тәдрисиндә сосиолоғи тәһлилә үстүн-лүк вериллир, бәднн тәһлил тамамилә унутулуур.

Мәктәбләрини мэдәни даврашы-шында, һәјәт тәрзиндә, бәднн ес-тетик тәрбијәсиндә бәднн әдәбиј-јат түкәнмәз хәзинәдир. Одур ки, бәднн әсәри јалныз сосиолоғи чәһәт-дән тәһлил етмәк истәшилән нәтичәни вермәз. Әдәбијјат гуру сөзчүлүјү сә-мир. О, шакирдләрини, нечә дејәрләр, ләл дујгуларыны дилә кәтирмәлидир. Үмумийәтлә, әдәбијјатын естетик зөвг мәибәји олдуғу һеч заман унутулма-малыдыр. Мүәллимләр јенијетмәләрә бәднн әдәбијјатдан бәднн һәзз дујма-ғы ашыламалы, онларда чәмијјәт вә чәмијјәтдәки көзәлликләри дујмаг зөвгү тәрбијә етмәлидирләр. Әдәби-јат мүәллими дәрсләри елә гурмалы-дыр ки, јазычы сөзү, јазычы идејасы ајдын вә мүмкүн гәдәр тез дәрк едил-син, әсәрдән чыхан нәтичә вә үмуми-ләшдирмәләр шакирдләрдә бәднн емо-сијалар јаратсын, әдәби гәһрәманлар онларын һәјәт идеалына чеврилсин. Фәннин еффеҗтивлијини артырмаг үчүн, хүсусән јухары синифләрдә бә-днн әсәрләрини тәһлили үсуллары тәк-милләшдирилмәлидир.

Һәр бир мүәллим тә'лим просесин-дә бәднн әсәрини тәһлили јолларына диггәти артырмадыр. Әсәрин мәз-мунуну реал һәјәт һадисәләри илә, әсәрин гәһрәманыны онун прототији илә, јазычынын әсәрләринин мәзмуну-нун бизим дөврүн факт вә нүмунәләри, һадисәләри илә мүғәјисәли тәһлилиш чидди фикир вермәк лазымдыр.

Мәктәбләрдә програмын тәләб ет-дији мәсәләләрини шәһинә мәсәлән, сүжәт охшарлығына көрә, бәднн әсәр-ләрини тәһлилинә, мүғәјисәли, ејни мүәллифин мүхтәлиф мөвзуларда јаз-дығы, јахуд әксинә, мүхтәлиф јазычы-ларын ејни мөвзуја һәср етдикләри әсәрләрдәки әдәби гәһрәманларын иш

мүғәјисәли тәһлилинә дә фикир вер-мәлидирләр. Бәднн әсәрләрини мотив-ләри әсасында чәкилмиш филмләр, иллүстрасијалар, һејкәлтәрашылыг, расм әсәрләриндәки образлары өјрә-нилән әсәрләрини образлары илә мүғә-јисә етмәк јолу илә шакирдләрә бәднн әсәрини идејасыны, јазычынын сәнәт-карлыг хүсусийәтләрини даһа асан-лыгла чатдырмаг олар. Лакин бурада ифрата вармаг олмаз. Бәднн әсәрин әсас идејасыны, јазычынын сәнәткар-лыг хүсусийәтләрини вә с. унутуб мә-сәлән, роман вә ја поема үзрә чәкилән бир филмин, јахуд операнын мәзмуну-ну данышмаг әсла јарамаз вә бу, үмумийәтлә, фәннә марағы сөндүрәр. Мәктәбләрини бөјүк әксәрийәти про-грам үзрә мәчбури өјрәниләчәк ири һәчмли әсәрләри охумурлар. Онлар дәрслик вә мүнтәхәбатларда верилән мә'лумат вә јахуд әсәрдән бир парча-ны мүғәлиә етмәклә кифәјәтләнирләр. Јери кәлмишкән гејд етмәк лазымдыр ки, сон илләрдә VIII—IX синифләрин әдәбијјат мүнтәхәбатларында ајры-ај-ры әсәрләрини ғыса мәзмунунун верил-мәсән дә бәднн әсәрләрини шакирдләр тәрәфиндән бүтөвлүкдә мүғәлиә едил-мәсинә сәбәб олмушлар.

Әдәбијјатын тәдрисиндә тә'лимни техника васитәләриндән мәгсәдјөнлү истифадә едилмәлидир. Мүшәһидәләр көстәрир ки, аудиовизуал васитәләр-дән тә'лим просесиндә дүзкүн истифа-дә олунмур. Белә ки, мүәллимләр јени материал, өјрәнилән әсәр һағгында мүвафиғ мә'лумат вермәдән, әсәрин мәзмуну үзәриндә иш апармадан һә-мин әсәр әсасында чәкилән бәднн филми нүмајиш етдирирләр. Чох за-ман һәтта е'тираф едирләр ки, бу јол-ла онлар бәднн әсәрин мәзмунуну санлыгла шакирдләрә чатдырырлар. Белә «метод» тамамилә јалныш олду-ғу үчүн бундан бирдәфәлик әл чәкмәк лазымдыр.

Әдәбијјатын тәдрисиндә фәиләрара-сы вә фәндахили әләғә јарадаркән дә јерсиз мүғәјисәләрдән узаглашмалы, сүһилијә јол верилмәмәлидир.

VIII—X (кәләчәкдә IX—XI) синиф-ләрдә әдәбијјат програмына дахил едилән әсәрләр, монографик вә ичмал

әсәрләр өјрәдилмәлидир. Онларын ролу вә әһәмијјәти, әдәбијјатын үму-ми инкишафы просесиндә көстәрилмә-лидир. Бу синифләрдә шакирдләр ај-ры-ајры јазычынын һәјәт вә јарады-чылыгы илә дә таныш олурлар. Дәрс-ликдә верилән материал сәнәткәрын, сөз устасынын шәхсийәт кими өзүнә-мәхсус хүсусийәтләри, јарадычылыгы үчүн сәһийәви олан чәһәтләрин ачыл-масына хидмәт едир. Буна там наил олмаг үчүн илк һөввәдә шакирдләр синифдәнхәрич охуначәг әсәрләри дә мүғәлиә етмәлидирләр. Јалныз бу јол-ла мәктәбләр классикләримизни ја-радычылығынын әсас чәһәтләрини өј-рәнә биләрләр.

Тәрбијә ишинә комплекс јанашмаг коммунист тәрбијәсинин бүтүн исти-гамәтләринин әләғәландирилмәсиндә мүһүм әһәмијјәт кәсб едир. Бу чәһәт-дән дә әдәбијјат фәнни кениш имкан-лара маликдир. Әдәбијјат дәрсләрин-дә тәдрис материалларынын мәзмуну-нун јүксәк елми-сијаси сәвијјәдә мәк-тәбләрә чатдырылмасы, мүасир ел-ми-техники тәрәғгинин тәләбләринә уј-ғун шакирдләрин дүнјакөрүшләринин формалашдырылмасы даим диггәт мәркәзиндә олмалыдыр. Бу мәгсәдлә тәдрис просесинин тәрбијәдечи им-канларындан даһа кениш истифадә едилмәлидир. Башга сөзлә десәк, һәр бир дәрсдә тә'лимни инкишафәтдири-чи, өјрәдечи вә тәрбијәдечи функси-јаларыны вәһдәтдә һәјәтә кечирмәк лазымдыр.

Орта мәктәбләрдә шакирдләр В. И. Ленинә вә партијаја һәср олунан тәхминән 15-ә јахын бәднн әсәр өјрә-нирләр. Бундан башга, шакирдләр В. И. Ленинни әдәбијјат һағгында әсәрләри, Сов.ИКП МК-нын бәднн әдәбијјат һағгында гәрарлары Сов.ИКП Програмында (јени редак-сијада) әдәбијјат вә инчәсәнәт һағ-гында материалларла да таныш олур-лар.

Мәктәбләримиздә дүнјада илк соси-алист өлкәсинин вә Коммунист Пар-тијасынын бәнис В. И. Ленинни һә-јәти, фәалијјәти, әсәрләри, даһи рәһ-бәрә һәср олунан бәднн әсәрләр Сов.ИКП-нин сәһәләринини өјрәнил-си нүмунәсиндә шакирдләрин тәрбиј-

рин јекунлары көстөрү ки, марксизм-ленинизм классиклэринин эсэрлэринин, Сов.ИКП сәһәлэринин өйрөнүлмәси шакирдлэрин идеја-сijasи тәрбијәсиндә, материалист дүнякөрүшлэринин формалашмасында, идрак габилитетлэринин, мараг вә мејлэринин инкишафында, онларын ичтиман фәаллыгынын артырмасында, емлэрин эәсәслэрини шүүрлу сурәтдә дәриндән мәннимсәмлэриндә мүстәсна әһәмијјәт вә бөјүк ақтуаллыг кәсб едир.

Газанылан тәчрүбә әсәсләнарәг В. И. Ленин вә партија һәср олунан бәдин эсэрлэрин тәдрисиндә даһи рәһбәрин идејаларынын һәјәтә кечирилмәси Сов.ИКП XXVII, Азәрбајчан КП XXXI гурултајынын сәһәлэри илә әләгәләндирмәк тә'лимин сәмәрәлилийини даһа да јүксәлдәр.

Әмәк тәрбијәси, сүлһ, халглар достлугу, Совет һакимийәти уғрунда мүбаризәләрә, Бөјүк Вәтән мүһарибәси, гәһрәманлыг, вәтәнпәрвәрлик, пролетар бейнәлмиләчилији, достлуг, јолдашлыг, мәнәви сафлыг вә с. мөвзуларә һәср олунан эсэрлэрин тәдрисиндә В. И. Ленинни «һазыркы кәңчлэрин бүтүн тәрбијә, тәһсил вә тә'лим иши онларда коммунист әхлагыны тәрбијә етмәкдән ибарәт олмалыдыр» идејасы әлдә рәһбәр тугулмалыдыр.

Әдәбијјат програмында олан бир сыра мәсәлән, «Пир» (Ә. һагвердијев), «Аллаһа рүшвәт» (С. Ә. Ширвани), «Өлүләр» (Ч. Мәмәдгулузадә), «Бәһадыр вә Соһа» (Н. Нәриманов) вә с. эсэрләр шакирдлэрин атеизм тәрбијәсиндә мүнәм рол ојнајыр. Дин әлејһинә јазылан эсэрлэрин тәдрисиндә мәктәблилэрин атеизм тәрбијәси өн плана чәкилмәлидир. Лакин мүһанидәләр көстөрир ки, бә'зи мүәллимләр белә эсэрлэрин тәдрисиндә руһаниләри тәнгид едир вә дәрсдә атеизм тәблиғаты дин әлејһинә тәблиғатә дејил, руһаниләр әлејһинә тәблиғатә чеврилр.

Һазырда идеја дүшмәнләримиз дин тәблиғ етмәк үчүн ону елмин напийјәтләринә мөһарәтлә ујғунлашдырылар. Тә'лим просесиндә, програм

рич охунан эсэрлэрин мүзакирәсиндә, бу мәгсәдлә кечирилән тәдбирләрдә атеизм тәрбијәси елмә архалашмалы, дини идеолокијанын елмә зидд мүртәчә маһийәти елмин напийјәтләри бәхымындан шәрһ олунмалыдыр. Динлә елм арасындаки зиддийәт шакирдләрә изаһ едиләркән динин мәнз кимләрә вә нә үчүн хидмәт етмәси, дини бәһрамлары, мүгәддәс јерлэрин—«очаглары» мејдана кәлмәси сәбәбләри, динин зәрәрли галыглары јерли шәраитлә бағлы, јә'ни мәктәбин јерләшдији реҗионда баш верән белә һаллар чидди тәнгид һәдәфинә чеврилмәлидир.

Мүәллимләр тәдрис просесиндә шакирдлэрин дүшүнчәсинә, мүһакимә јүрүтмәсинә, фәаллашдырылмасына, бәдин тәфәккүрүнүн инкишафына хидмәт едән үсуллардан истифадә етмәлидирләр.

Башга сөзлә десәк, шакирдләрә верилән суалларын гојулушу онларын варлыгына, шүүруна дәрин тә'сир бағышламалыдыр. Шакирдләр гаршысында елә проблем ситуасијалар јаратмаг лазымдыр ки, онлар мүстәгил дүшүнмәји бачарсынлар, буну өйрәнсинләр. Буна көрә дәрсдә һәр бир эсәр һаггында мүстәгил мүһакимәләр јүрүдүлмәси шакирдлэрин иштијарына бурахылмалыдыр. Бу заман онларын мүстәгил мүһакимә етмәләринә, мүзакирәләринә дә вахт ајырмаг мәсләһәтдир. Ајры-ајры шакирдлэрин ирәли сүрдүкләри мулаһизәләри динләдикдән сонра мүәллимин үмумиләшдирмә апармасы даһа чох фәјда верәр. Бу јолла мүәллимләр шакирдлэрин мүстәгил дүшүнмәләринә, мүһакимә јүрүтмәләринә вә эсәрин идејасына даһа асанлыгга дәрк етмәләринә напд ола биләрләр.

Демәли, әдәбијјат мүәллимләри јухарыда дејиләнләрә чидди әмәл етмәли, јени тә'лим методларындан јарядычылыгга истифадә етмәји бачармалы, шакирдлэрин идрак фәалијјәтини, бәдин јарядычылыг габилитетләринин, нитг мәдәнийәтләринин инкишаф етдирмәли вә парта архасында мүәсир елми-техник тәрәгги дөврүнүн адамыны јетишдирмәлидирләр.

Азәрбајчан дили үзрә методик тәдгигатлар, онун мәктәб практикасында тәтбиги вә јажшылашдырылмасы јоллары

Јәһја КӘРИМОВ

педагожи елмләр доктору, профессор, Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин директор әвәзи

Өлкәмизин соснал-иттисади инкишафынын сүр'әтләндирилмәси консепсijasи, һәр шәјдән әввәл, инсан факторунун фәаллашдырылмасыны тәләб едир. Бу консепсija илә шәртләнән үмүмтәһсил вә пешә мәктәби ислаһаты һәр бир мүәллимин ишинин еффеқтлијини артырмагы зәрури бир вәзифә кими ирәли сүрдү. Бу вәзифәнин мүвәффәгийәтли һәлли илк нөвбәдә, мүәллимин нәзәри-методик сәвијјәсинин јүксәлдилмәсиндән асылыдыр. Неч шүбһәсиз, бу, нәзәри биликлэрин мәктәб тәчрүбәсинә тәтбигинин интенсивләшдирилмәсинә тә'сир көстөрир. Нәзәријјә илә тәчрүбә арасында гаршылыгы мүнасибәт проблемни педагогиканын ән үмуми, глобал проблемидир.

Тәтбиг дедикдә, чох вахт тәчрүбәјә доғру олан јол нәзәрдә тугулур. Педагожи идејаларын күтләвиләшдирилмәси вә јажылмасыны, мүәллимлэрин елми биликләрдән тәчрүбәдә истифадә етмәләрини дә тәтбиг сајырлар. Әслиндә исә бүтүн бунлары елмин практикаја тә'сир адландырмаг лазымдыр. Тәтбиг дедикдә, садәчә, тә'сир дејил, фундаментал вә тәтбиги тәдгигатларын нәтичәләринин ишләниб, практика үчүн һазырланмасынын хүсуси тәшкил олунмуш системи вә онларын педагожи фәалијјәт системиндә һәјәтә кечирилмәси нәзәрдә тугулур.

Методиканын бир елм кими инкишаф етдији 50-чи илләрдән кечән дөвр әрзиндә, Азәрбајчан дилиннә методикасы үзрә 50 нәфәрдән артыг мүдафизә етмишдир. Һазырда педагогика елминин бу сәһәси үзрә 40 елмләр нампәди, 4 елмләр доктору, профессор фәалијјәт көстөрир. Бу, әлбәттә, бөјүк

гүввәдир. Һәм дә јалһыз методика сәһәсиндә тәдгигат апардыгларына, али мәктәбләрдә кадр һазырлыгы илә мөшғул олдугларына көрә дејил, ејни заманда Азәрбајчан дили үзрә нәзәри тәдгигатларын тәтбигинә јол ачыдыларына көрә. Ахы дилчи алимлэрин бир сыра нәзәри мүддәалары мәнз методиканын көмөји илә мәктәбә кәлир. Дилчилэрин тәдгигатларына нәфәс верән, һәмни тәдгигатларын нәтичәләрини чанлы дилдә јашадан, илк нөвбәдә, үмүмтәһсил мәктәбидир.

Азәрбајчан дили үзрә методик тәдгигатларын нәтичәләри мәктәб тәчрүбәсиндә һансы каналларла тәтбиг едилр?

- 1) тә'лимин мәзунуну әкс етдирән програм, дәрслик вә дәрс вәсаитләри илә;
- 2) маариф назирлијинин рәсми сәһәлләри, коллекијанын гәрарлары вә сәрәнчәмлары, гиймәт нормалары, јазы ишләринин нормалары, нитг режими вә с. норматив сәһәлләрә;
- 3) методик төвсијәләрләрә;
- 4) методик әдәбијјатла-методикалар, монографиялар вә китабчаларла;
- 5) әјани вәсаит вә дидактик материалларла;
- 6) журнал вә гәзет мәгаләләри илә;
- 7) телевизija вә радио верилишлэри илә;
- 8) конфранслар вә семинарларла;
- 9) мәктәбләрдә көрүшләр вә мәслә һәтләрләрә;
- 10) тәдгигатчыларын дедикләри нү муна дәрслэри илә.

Сон дөврдә коммунист тәрбијәси вә инфәләринин мүрәккәбләшдирилмәси

лики төрөгүн илэ өлөдөр сипи ин формасиялара тэлэбэт эһэмийэтли дэрэчэдэ артмышдыр. Мәһз буна көрө дэ сон 15—20 илдэ Азэрбәйжан дили методикасынын бир сыра мүнүм саһәләри үзрә дэјөрли тэдгигатлар апарылмышдыр. Әввәлләр бу вә ја дикәр синифдә ајры-ајры нитг һиссәләринин тәдрисинә һәср олунмуш тэдгигатлар тәдричән проблем мәсәләләрин тэдгиги илэ әвәз олунмушдур.

Дилиминзин тәдриси методикасы саһәсиндә бөјүк хидмәти олмуш мәрһүм профессор А. Абдуллајевин Азэрбәйжан дилинин тәдриси тарихинә һәср етдији әсәрләр мүәсир тәләбләр бахымындан да фәјдалыдыр.

Икинчи проблем орфография тәлими методикасыдыр. Методистләрдән досент М. һачыјев, К. Әмирасланов, Ј. Кәримов, һ. һүсејнов, М. һәсәнов, Ш. Гаралов вә башгаларынын, психолог-профессор М. һәмзәјевин бу проблемә һәср олунмуш тэдгигатлары үмумтәһсил мәктәбләриндә орфографик савадлылығын жүксәлдилмәсинә күчлү тәсир кәстәрмишдыр. Лакин профессор Ә. Әфәндизадәнин бу саһәдә хидмәти хүсуси гејд едилмәлидир. Оун дилиминзин орфографиясынын тәлиминә һәср етдији докторлуг диссертасиясынын нәтичәләри програм вә дәрсликләрдә тәтбиг олунмушдур.

Грамматиканын тәдриси проблемн профессор Ә. Фәрәчов, Ә. Әсәдов, досентләрдән Ј. Әфәндијев, Ә. Әһмәдов, Н. Әһмәдов, М. һәсәнов, К. Микајылов, С. Ваһидов вә башгалары тәрәфиндән тэдгиг едилмиш, дәрсликләрдә мүүјјән дәрәчәдә тәтбиг олунмушдур.

Үмумтәһсил мәктәбләриндә нитг инкишафы проблеми даһа әсәсли ишләнишдыр. Профессор Б. Әһмәдов вә Ј. Кәримовун докторлуг диссертасиялары бу проблемә һәср олунмушдур. Нитг инкишафынын елми әсәсләри, бир сыра нәзәри вә практик мәсәләләри, методикасы онлар тәрәфиндән тэдгиг едилмиш вә башлыча идејалар онларын тәртиб етдикләри дәрсликләрдә тәтбиг олунмушдур. Бундан әләвә, профессор И. Балыјев, дос. М. Мамедов, С. Гуллајева, Н. Абдуллајев, А. Рәһимов, С. Вәлијев вә башгаларынын тэдгигатлары һәмни проблемини бу вә ја дикәр саһәсини әһәтә етмишди.

Бәјрамовун тэдгигаты вәср мәктәбләриндә, С. һүсејнованын тэдгигаты али мәктәбләрдә Азэрбәйжан дилинин тәдриси проблемләринә, Н. Оручәлијев, Т. Бабајеванын тэдгигатлары исә тәлиминин техникә вәсирәләри проблеминә һәср олунмушдур.

Методист алимләрин Азэрбәйжан дили тәдриси методикасынын мүхтәлиф саһәләринә даир онларча монографиясы, китабы, китабчасы, үзләрлә журнал мәгаләси чапдан чыхмышдыр. Бу әсәрләр ичәрисиндә Азэрбәйжан дили тәдрисинин нәзәри проблемләри, гануунлары, принципләри, методлары (Б. Әһмәдов, Ә. Әфәндизадә, Ј. Кәримов), савад тәлими системи (Ј. Кәримов, Ф. Әбдүррәһимов), синтаксисин тәдриси мәсәләләри (К. Кәримов, Ә. Әһмәдов), тәлимдә техникә вәсирәләрдән истифадә мәсәләләри вә с. даһа кениш тәтбиг едилмиш вә мәктәб практикасында бәјәниләрәк гебул олунмушдур.

Бүтүн бу тэдгигатлар, шүбһәсиз, дилиминзин тәдриси саһәсиндә мүүјјән рол ойнамышдыр. Лакин бизи белә бир мәсәлә дүшүндүрүр: бу гәдәр мүнүм проблемләрин әһәтә едилмәсинә бахмајараг, нә үчүн мүүәллимләриминзин мүүјјән гисминин методик һазырлығы, мәктәбиләрин әкәсријјәтинин билик сәвијјәси ашағыдыр? Бунун бир сыра объектив вә субъектив сәбәбләри мәлүмдур.

Һәр шејдән, әввәл, гејд едәк ки, башлыча сәбәб тэдгигатлардан бир гисминин практикадан, мәктәб, тәчрүбәсиндән ајры дүшмәсиндир. Бир чох тэдгигатлары нәтичәләри мәктәбин еһтијачына ујгун кәлмир.

Суал олуна биләр ки, ахы бүтүн диссертасиялар мүхтәлиф мәрһәләләрдә мүзәкирә просесиндә актуаллыг вәсигәси алдыгдан сонра мүдафиә олунур. Бәс нечә олур ки, тәтбиги мүүкүн олмур. Доғрудур, бир чох һалларда мөвзу актуал олур, лакин алынған нәтичәләр һәјәтдан ајры дүшүр, практикада өзүнә јер тапа билмир. Чүнки тэдгигатчыларын бир чоху педагожи нәзәријјә илэ әчүрүбәни үчүн ибәттин мүхтәлиф чүр баша дүшүр. Бәзиләри педагожи тэдгигатларә дар, утилитар мүнәсибәт бәсләјирләр. Тэдгигатчыларын һәмни проблемини бу вә ја дикәр саһәсини әһәтә етмишди.

Мәктәбләрдә тәдрисинин нәтичәләри һәср олунмушдур. Мәктәбләрдә тәдрисинин нәтичәләри һәср олунмушдур. Мәктәбләрдә тәдрисинин нәтичәләри һәср олунмушдур. Мәктәбләрдә тәдрисинин нәтичәләри һәср олунмушдур.

Методик тэдгигатларын бир гисминдә тәсвирчилик һөкм сүрүр. Онлардакы нәзәри вә практик нәтичәләр һамыја мәлүм олан, хүсуси тэдгигат тәләб етмәјән мәсәләләрин сәдәчә тәсвириндән ибарәтдир. Бир чох һалларда тэдгигат методикасы оун вәзифәләриндән чыхмыр, ишин фәрзијјәси формал шәкилдә гојулур. Бир сөзлә, тэдгигат просесиндә нәзәри проблемләрин конкрет практик вәзифәләрдән ирәли кәлмәси унудулур.

Азэрбәйжан дили үзрә һәр бир методик тэдгигатын гаршысында тәдрис просесинин еффеќтлијјини артырмаг вәзифәси гојулмалыдыр. Јахшы нәзәријјәчи өз тэдгигатындан нәләрин вә нә шәкилдә практикаға кедә биләчәјини әввәлчәдән көрмәлидир. Практикаға әсәсләнмајән нәзәријјә практикаға гајытмыр.

Тэдгигатдан алынмыш методик мүдәаларын тәтбигинин мүвәффеќијјәти үч шәртдән асылыдыр: а) тәтбиг олунчаг төвсијјәнин, мүддәанын дүзкүн сечилмәси; б) тәтбиг просесинин дүшүнүлүш шәкилдә вә сәмәрәли тәшкил; в) јени төвсијјәнин тәтбигинә мәктәбин, мүүәллимин вә синфин һазыр олмасы.

Адәтән, белә һесаб едирләр ки, педагогика педагожи фәалијјәт үчүн дәгиг рәһбәрлик олмалы, мүүәллимә һәр бир хүсуси һалда, конкрет шәрәнтдә нечә һәрәкәт етмәси һаггында көстәриш вермәлидир. Бу идејаны әсәс көтүрән бәзи методистләрин тэдгигатлары методик ишләмә характерн дашыјыр. Азэрбәйжан дилинин тәдриси үзрә ајры-ајры синифләр үчүн һазырланмыш белә методик ишләмәләр һәр бир дәрсин нечә тәшкил едилмәси һаггында ресептләрдән ибарәт олур. Тәчрүбә көстәрир ки, бу чүр методик көстәришләр мүүәллимн тәркениләһ едир, архајылашдырыр, онларын тәшәбүскарлығыны, јарадычылығыны боғур, һәр шеји һазыр алыб, механики шәкилдә тәтбиг етмәјә алышдырыр. Бу нөгтеји-нәзәрин әлејһдарлары исә педагожи вәзифәләрин рәһкәрәклијјини, мүүәллим вә мәктәбиләрин, мәк-

ну, шәрәнтин тәкраролунмазлығыны јахшы дәрк едирләр. Методика педагожи просесини вә ушагларын психологикасынын инкишафы ганунаујгунларларынын маһијјәти һаггында билик вермәли, мүүәллим исә бу биликдән һарада, нечә истифадә едәчәјини өзү мүүәјјәнләшдирмәлидир.

Үмумтәһсил мәктәбләриндә Азэрбәйжан дилинин тәдриси вәзијјәтинин јахшылашдырмағын вәзифәсини мүүәллимләрин тәчрүбәсинин үмумиләшдирилмәсиндә көрөнләр дә вар. Белә чыхыр ки, Азэрбәйжан дилинин тәдриси саһәсиндә габагчыл тәчрүбәни өјрәниб үмумиләшдирмәк вә јајмаг јолу илэ тәлимин кејфијјәтинин јахшылашдырмаг олар. Емприк тәсвирдән нәзәри сәвијјәгә галхмағы мүмкүн һесаб едән бу чүр методистләр унудулур ки, үмумиләшдирилмиш тәчрүбә нәзәријјә үчүн јалныз емприк материналдыр, фактлар мәчмусудур.

Методик тэдгигатларын нәтичәләринин мүвәффеќијјәтлә тәтбиги мүүәллимн фәрди кејфијјәтләриндән вә педагожи усталығынын сәвијјәсиндән асылыдыр. Ејни методик пријом, ејни вәсирә, бүтүвлүкдә ејни төвсијјә мүхтәлиф мүүәллимләрин тәчрүбәсиндә бир-биринә зидд нәтичәләр верә биләр: Белә гәнаәтә кәлмәк олар ки, «јалныз мүүәллимн ијјәләндији метод јахшыдыр». Әлбәттә, бу фикрлә мүүјјән мәнада разылашмаг мүмкүндүр. Лакин көһнә вә јени методун ејни еффеќт верәчәјини сөјләмәк мүмкүн дејил. Демәли, нәзәријјәни билмәк аздыр, һәр шеји мүүәллимн јарадычы усталығы һәлл едә биләр.

К. Д. Ушински педагожи әдәбијјәтин мүүәллимә нә верә биләчәји мәсәләсинә һәср етдији илк нәзәри мәгаләсиндә көстәрмишдыр ки, тәчрүбәни башгасына вермәк олмаз; верилән тәчрүбә дејил, ондан ирәли кәлән фикридир. Фактлары педагогика елми машынында ишләјиб саф-чүрүк етдикдән, гајдаја салдыгдан сонра тәчрүбәдән чыхан фикри һәр мүүәллимә чатдырмаг олмаз. Харичи образлары механики шәкилдә көтүрән вә һазыр ресептләри дүшүнмәдән тәтбиг едәләрин әксинә олан бу фикри мүүәллимләри педагогика вә психологиканы өјрәнмәјә чағырырды. Нәзәријјә вә практикаға белә јанашма өз әһәмийәтинин бу күн дә сахлајыр.

гигатларын нәтижәләринин тәтбиғи сәһәсиндәки нөгсанларын бир гисми тәдгигатчыларын фәалијјәти илә бағлы олуб, елми тәдгигат ишләринин мөвзусунун мүүјјәнләшдирилмәсиндә вә планлашдырылмасында бурахылан сәһвләрдир. Елми-нәзәри тәдгигат планлашдырыларкән онун мәгсәди, алына биләчәк нәтижәнин һарада, нә үчүн, нечә тәтбиғ едиләчәғи үзәриндә дүшүнмәк ләзимдыр. Бунун үчүн елми мүүәссәләрдә мәктәбин елми көмәјә еһтијачы һағгында информәсија олмалыдыр.

Тәтбиғ үчүн материалын сечилмәси мәс'улијјәтли вә чәтин бир просесдир. Бу ишдә тәләскәнлик чох горхулудур. Һәлә ахырадақ ишләнемәиш, тәтбиғ едилмәјә кифәјәт гәдәр һазырланмамыш системини бу вә ја дикәр һалғәләринни, мәрһәләләринни бурахаһағ жарырымчығ тәтбиғ етмәк ишә аңчағ зәрәр кәтирә биләр. Тәчрүбә көстәрир ки, ләзими елми әсасы олмадан програм, дәрслик вә дикәр норматив материалларда тәләсик едилән дүзәлишләр бөјүк долашығлыға сәбәб олур.

Фәјдалы тәдгигатларын нәтижәләринин тәтбиғинин кечикдирилмәси дә ејни дәрәчәдә нөгсандыр. Сәмәрәли тәдгигатлар гыса мүддәтдә, күтләви шәкилдә мүүәллимләрә чатдырылмалы, мәктәб һәјәтәна тәтбиғ едилмәлидир.

Методик әдәбијјәтын нәшринин һазыркы системини дә бу баһымдан жарытмаздыр. Белә ки, һәр һансы диссертәсија мүдәфәһәсиндә әсәрин бүтөвлүкдә чапы мәсләһәт көрүлүр. Белә бир тәдбирин һәјәтә кечирилмәси, һәр һалда фәјдалы олар. Чүнки диссертәсијаларда ирәли сүрүлмүш методик мүдәәлар даһа е'тибарлы олур. Тәәсүф ки, индијәдәк мүдәфәһә олунмуш диссертәсијалардан чәми беши бүтөвлүкдә чап едилмишидир. Нәшријјәтын мүүәллимләрә тәғдим етдији әсәрләрин бир чоху исә нәинки онларын фәалијјәтинә көмәк көстәрмир, үстәлик бә'зи методик мәсәләләрин долашдырылмасына сәбәб олур.

Тәдгигатчынын мөвгеји ајдын олмалы, онда практикаја хидмәт етмәк чәһдә кәриҗиләрдир. Тәдгигатчы өз төвсәјәләринин тәтбиғинин шәбәүскә алыдыр. Әсәр һазыр оландан сонрақы мәрһәләдә програм, методик төвсәјә, тәдрис вәсант, дәрслик вә

мәриәләсидир. Даһа сонра тәдгигатчы практик фәалијјәтә гошулмалыдыр. Бураја алынмыш нәтижәнин ефектив тәтбиғи, мәктәбдә бу ишә рәһбәрлик, мүүәллимин ишинә биләвәситә көмәк көстәрмәк вә өз тәдгигатында дүзәлишләрин апарылмасы даһилдир.

Гејд етмәк ләзимдыр ки, дилимин тәдрисинә аид методик тәдгигатларын нәтижәләринин тәтбиғи сәһәсиндә гаршыја чыхан нөгсанлар һәм дә бу истигамәтдә тәтбиғ үзәрә тәдгигатын апарылмасындан ирәли кәлир. Азәрбајчан дилинин тәдрис методикасы үзәрә тәдгигатларын нәтижәләринин мәктәбин, мүүәллимин тәчрүбәсинә тә'сири, нәзәри фикирләрин маддиләшмәси шәртләри ашқара чыхарылмалы, елмин нәтижәләринин тәчрүбәјә даһил олмасына манечилик төрәдән фәктлар мүүјјәнләшдирилмәлидир. Тәтбиғ үзәрә тәдгигата гошулан елми ишчи өз тәдгигатынын гаршысында елми мүдәәларын мәктәб тәчрүбәсинә јол тапмасы просесинин ганүнаујјунлуғларын ачмалыдыр.

Методик тәдгигатларын елми әсасыны лингвистик вә ја лингводидактик мәсәләләр тәшкил етдијиндән методист алимләр, адәтән, лингвистик әдәбијјәтын тәһлили просесиндә тәдгигата да гошулмалы олурлар. Методика үзәрә бир чох диссертәсијаларда мүүәлир Азәрбајчан әдәби дили үзәрә ахтарышлар апарылмыш вә марағлы фикирләр сөјләнмишидир.

Дәрсликләрдә вә дәрс вәсантләриндә грамматик гәјдалар, тәрифләр, терминләр јениләшдирилмиш шакирдләрин сәвијјәсинә ујјун шәкилдә формалашдырылмышдыр. Дилчи алимләр өз тәдгигатларынын нәтижәләринин мәктәб тәчрүбәсиндә нечә әкс олунмасына, методистләрин фикирләринә мүүәнасибәтләрини билдирсәләр јахшы олар. Бунунла онлар бир тәрәфдән тәдгигатларыны әнқинләшдирәр, дикәр тәрәфдән һәмни фикирләри чилләјиб методиканын иһтијарына «гајтара» биләрләр. Бунунла дилчи алимләримиз мәктәбә, практикаја бөјүк хидмәт көстәрмиш оларлар.

Республикамызда Азәрбајчан дилинин тәдриси үзәрә методик тәдгигатлар јалныз елми-тәдгигат педагожи етмләр институтунда дејил, һәм дә педа-

лимләри Тәкмилләшдирмә Институтунун мүүәфиг кафедраларында апарылыр. Үстәлик тәдгигата габағчыл мүүәллимләр ичәрисиндән сечилмиш онларча диссертант, елми мүүәбир чәлб едилмишидир. Һәмни тәдгигатлар институтумузда фәалијјәт көстәрән республика үзәрә педагожи вә психоложи тәдгигатлары өләғәләндирмә шурасында һесаба алыныр, гәјдаја салыныр. Бу чох јахшыдыр. Лакин тәәсүфлә гејд едилмәлидир ки, Азәрбајчан дилинин тәдриси методикасы үзәрә бу тәдгигатлардан алынған нәтижәләрин учоту апарылмыш, онларын әксәријјәти һеч кәсә мә'лум олмур. Әсәр јазылыр, лакин ја тәтбиғ үчүн тәклифләр верилмир, ја да тәклифләр әсәрин чилдидән кәнара чыхмыш.

Фикримизчә, орта үмумтәһсил мәктәпләриндә Азәрбајчан дилинин тәдриси методикасы үзәрә республикада апарылан тәдгигатларын планлашдырылмасына, нәтижәләринин топланмасына, тәтбиғә кәдәчәк мәсәләләрин елми практик ефективлијјинин мүүјјәнләшдирилмәсинә, онларын програмларда, дәрсликләрдә нә дәрәчәдә әкс олунмасына, нә шәкилдә чап едилмәсинә истигамәт верән ваһид мәркәз олмалыдыр. Белә бир мәркәз институтумузу Азәрбајчан дилинин тәдриси методикасы шә'бәси ола биләр. Бу мәркәз Азәрбајчан дили үзәрә республикада апарылан методик тәдгигатларын тәтбиғи вәзијјәтини дә өјрәнмәли вә Маариф Назирлијјинә тәклифләр вермәлидир. Јалныз бу заман тәтбиғин елми чәһәтдән әсәсләндирылмыш систем јаранар.

Республикамызда дилимин тәдриси үзәрә методик тәдгигатларын, онлардақы јени елми идејаларын педагожи ичтимаијјәт арасында тәблиғи вәзијјәти гәнаәтбәхш дејил. Бу сәһәдә тәблиғәт тәсадүфдән-тәсадүфә, сәтһи, системсиз апарылдығындан онун тә'сир гүввәси зәиф олур.

Методик тәдгигатларын нәтижәләринин тәтбиғ етмәјә һазырлашаркән мүүәллимләрин чәтинлик чәкмәләринин башлыча сәбәби онларын үмумнәзәри һазырлығынн зәифлијјидир. Бә'зи чох фәјдалы методик идеја тәтбиғә һазырланыр, лакин мүүәллим, бүтөвлүкдә мәктәб тәчрүбәси һәмни нәзәри

мәк вә тәтбиғ етмәк үчүн һазыр олмур. Белә бир шәрәнтдә јени идеја һәм шакирдләр, һәм дә мүүәллимләр үчүн јад көрүнүр. Она көрә дә тәтбиғ үчүн материал сечиләркән мәктәбин, мүүәллимин вә синфин һазырлығи нәзәрә алынмалыдыр. Бу баһымдан мүүәллимләрин иһтисасынын артырылмасы мүүәһ әһәмијјәт кәсб едир. Мүүәллимләрә бу истигамәтдә методик көмәк көстәрмәк сәһәсиндә мүүәллимләри тәкмилләшдирмә институтларынын гүввәсиндән, маариф шә'бәләринин методкабинетләриндән, мәктәбләрәрасы методбирләшмәләрдән, мәктәб методбирләшмәләриндән планлы шәкилдә истифадә олунмалыдыр. Бу сәһәдә мүүәһ тәшкилат формасы олан проблем семинарларда мүүәллимләрә јени төвсәјәләр, тә'лиматлар чатдырылмалыдыр.

Азәрбајчан дили үзәрә методик тәдгигатларын тәтбиғ системини даһа да јахшылашдырмағ мәгсәди илә ашағыдақы тәдбирләрин һәјәтә кечирилмәси мәсләһәт көрүлүр.

1. Тәтбиғин мүүәһ проблемләри, о чүмләдән елми-тәдгигатларын нәтижәләринин тәтбиғ үчүн һазыр олмасынын параметрләри, онларын сечилмәсинин ме'јары, тәтбиғ олунмуш ишләрин ефективлијјинин мүүјјәнләшдирилмәси ме'јары ишләнмәлидир.

2. Методик тәдгигатларын тәтбиғи сәһәсиндә ЕТПЕИ, али педагожи мәктәпләр вә мүүәллимләри тәкмилләшдирмә институтларынын гүввәләри бирләшмәлидир.

3. Мәктәбдә методик тәдгигатларын нәтижәләринин өјрәнилмәси, практикада тәтбиғи, нәтижәләринин гүјмәтләндирилмәси, коррективләрин верилмәси үзәрә фәал иш тәшкил едилмәлидир.

4. Методик тәдгигатларын нәтижәләринин тәтбиғинә маариф оргәнларынын нәзәрәти вә көмәји күчләндирилмәлидир.

5. Азәрбајчан дили үзәрә методик тәдгигатларын нәтижәләринин нәшр олунмасы проблемни гәјдаја салынмалыдыр.

6. Педагожи мәтбуатда Азәрбајчан дили үзәрә методик тәдгигатларын нәтижәләринин вә онларын тәтбиғи һағгында материалларын дәрчә олунмасына диггәт артырылмалыдыр.

Эдәбијјат дәрсләриндә тәбиәт тәсвирләринин тәдриси

Чамал Әһмәдов
С. М. Киров адына АДУ-нун профессору

«Тәбиәтти севмәк, Вәтәни севмәк
демәкдир».

(М. Горки).

Бәднин әсәрләрини идеја мазмуну вә сәнәткарлыг хусусијјәтләрини өйрәнмәкдә тәбиәт тәсвирләринә һәср олунмуш лөвһәләрини, үмумијјәтлә, тәбиәт һадисәләринә сәнәткар мүнәсибәтләринин инсан вә тәбиәт, әтраф мүнтин тәбиәт көзәлликләрини горујуб сахламаг вә бундан фәјдаланмагын ролу проблемләр илә шакирдләрини танышлыгы бахымындан мүнһүм әһәмијјәт кәсб едир.

Бәднин әсәрләрдәки тәбиәт тәсвирләрини шакирдләрдә мүнәһидәчилик габиллијјәтнин әзкинләшдирер, мүнәһидә етмәк бачарыгы јарадыр, онун фантазијјасын артырыр. Бүтүн булар исе, бүтөвлүкдә шакирдләрдә көзәллији дуймаг, она гиймәт вермәји бачармаг, ондан бәһрәләnmәк бачарыгы тәрбијә едир, зөвг ашылајыр.

Одур ки, мүнәһидә бәднин әсәрләрини сәнәткарлыг хусусијјәтләрини үзәриндә шакирдләрини синифдә вә синифдәнкәнар мүнәһидә ишләдәркән бәднин әсәрләрини вердији бу әлверинли имканлардан сәмәрәли истифада етмәли, онун тәдрисинә лагејд олмамалыдыр. Тәссүф ки, бу, һеч дә һәмишә белә олмур. Мүнәһидәләр көстәрер ки, бәзи мәктәпләрдә шакирдләр бәднин әсәрләрдәки тәбиәт тәсвирләринә аз әһәмијјәт верер, чох заман онун үзәриндән садәчә олараг өтүб кечирләр. Бәзи он дә белә олур ки, тәбиәт тәсвирләриндән кениш истифада олунмуш, әсәрдәки характерләр, тәблиг олунан идеја илә зәви баглы верилән тәсвирләр белә шакирдләр тәрәфиндән лајинчә гиймәтләндирилмир.

Бу мәсәдлә, мүнәһидә ашагыдакы чәһәтләрә фикир вермәлидир:

1. Эдәбијјат нәзәријјәсиндән бу сәһә илә әлағәдәр билик вә алајышлар јада салынмалы, тәбиәт тәсвирләрини

һаггында мәлуматлар мәһиз бу нәзәри алајыша әсәсләнмәлидир. Шакирд билмәлидир ки, бәднин әсәрләрдә әкс тәбиәт тәсвирләрини мәнзәрә адланыр. Бу тәсвирләрдә јазычы тәбиәтә өз мүнәсибәтнин ифада едир, онун көзәлликләрини, гүдрәтини, тәсвир етдији јерин, өлкәнни тәбиәтинә хас олан сәчһијјәләрини ачыб көстәрер. Јазычынын үслубундан, јарадычылык методундан асылы олараг тәбиәт тәсвирләрини (мәнзәрә) мүнәһидә вәзиңә вә сәчһијјә дашыјыр. «Чох заман о, әсәрини композизијјасын мүнһүм бир үнсүрү олур». (Бах: Эдәбијјатшүнәслиг терминләрини лүгәти, Б., «Маариф», 1978, сәһ. 107).

2. Тәбиәт тәсвирләрини даһа габарыг верилән, бәзи әсәрдә бу тәсвирләрини һәлләдичи әһәмијјәт кәсб етдији сәчһијјәви әсәрләр үзәриндә шакирдләрини ишләтмәк ләзимдир.

3. Әсәрдә бәднин тәсвирләрини вердији имканлары мүнәһидәләшдирмәк, онун ашыладыгы һиссә вә дуйгулары, үмуми естетик дәјәри, әдәби билији кечилән бәднин әсәрләрини даһа јакшы баша дүшмәјә истигамәтләндирмәк.

Програм үзәрә тәдрис олунан бәднин әсәрләрдә тәбиәт тәсвирләрини мүнәһидә вә рәнкарәнк сәпкидә олуб, мүнәһидә бахымдан гәләмә алынмышдыр. Буна кәрә дә тәбиәт тәсвирләриндән алыннан билик вә тәссүратлара, мүнәһидә вә фантазијјалара ејин тәрзәдә јанашмаг олмәз.

IX синифләрдә тәдрис олунан М. Ф. Ахундовун «Шәрг поемасы» үзәриндә апарылан ишләр хусусилә мараг догурур. Мәлумдур ки, бу поемада тәбиәт тәсвирләрини әсәрини әсәс идејасы, лирик гәһрәманни һиссә вә һәјәчанлары, бәјүк рус шаиринини фәһиәли тәләјинини долгун вә реалист тәсвирини илә там вәһдәт тәшкил едир, онлары тамам-

лајыр, бәднин чәһәтдән тәсвирли едир. Башга сөзлә десәк, бу поемада тәбиәт тәсвирләрини әсәрини чох мүнһүм, ајрылмаз бир бәднин компоненти олмуш, онун бәднин композизијјасынни тамлыгыны, сәнәткарини ифада етдији фикир системинини истигамәтнини мүнәһидәләшдирмәјә имкан јаратмышдыр.

Мәктәбдә бәднин әсәрләр үзәриндә шакирдләрини мүнәһидәлијјини тәмин етмәкдә јакшы педагожи тәчрүбә газанмыш Бақыдакы 8 нөмрәли интернат мәктәбинини мүнәһидәли Р. Очагов бәднин тәсвир үзәриндә шакирдләрини ишләдиркән М. Ф. Ахундовун «А. С. Пушкинин өлүмүнә Шәрг поемасы» әсәриндән даһа сәмәрәли истифада едир. Мүнәһидә бу әсәр үзәриндә шакирдләрини мүнәһидәли ишиндә шәри нәсрә чевирмәклә дәрәдә шифәһи ишшәләр апарыр. Бу шифәһи ишшәләр заманы исе шакирдләр бәднин әсәрини мәнтиндән истифада әсәсиндә гыса һәчмәли шифәһи ишшәләр сәјләјир, әсәрдәки бәднин тәсвирини мәнһијјәтинә, дәгиглијјинә, тәбиәт һадисәләрини охучунун нәзәринә чәтдырмагда сәнәткарини һәсәсә мүнәһидәлијјинә диггәти чәлб едир. Шакирдләр шифәһи ишшә јолу илә һәм зөвләрини, һәм дә өзләриндә мүнәһидәчилик габиллијјәти тәрбијә едир вә беләликлә, бәднин сөзүн тәсвир имканларынын көмәјини илә тәбиәт һадисәләрини дәрк етмәк габиллијјәтинә малик олурлар. Будур, шакирдләрини шифәһи ишшәләриндән бәзи нүмунәләр:

1. Шакирд «С.»: «Шаирини тәсвириндән өйрәнирик ки, чәмәнләр солмуш, гушлар өтүшмүр. Көјләрдә дәрини, пәрдәли бир һикмәт вар. Шаир бунун сәбәбини сорушур. Буна сәбәб нәдир? суалы илә өз гәлбинә, охучусуна мүнәһидә едир. Өзү дә чәваб верер: «Бәлкә о күнәш батыб, сәнәт күлүнә тәкә дүшүб».

2. Шакирд «Г.»: «Шаир даһа сонра бизи белә бир тәсвирлә таныш едир вә дејир: «Бир нәзәр сал: Нә гәдәр шөвг вар алағдә көзәл! Бу тәбиәт нә гәдәр назлыдыр. һәр дәмдә көзәл! Ишвәли, назлы сәнәм ишвәси көрмәк мүмкүн». Шаир тәбиәтин көзәллијјини ишвәли, назлы сәнәмин (көзәллини) көзәллији илә мүнәһидә едир. Она бәндир.

3. Шакирд «Ф.»: Бир гәдәр сонра исе поемада белә бир бәднин тәсвирә

тәсәдүф едилер: «...Лакин ахмагда сулар. Бәрг верер баг, чәман. Күлүстанда бу күн гончә, гызыл күл ачылыб. Назланан јасәмәнин телләри төкүлүр. Чәл кәлинтәк бәзәннә көзәл гызлара бәндәјир. Тәпәләр гончәләрини әтрини әтәјинә јыгмышды. Ағачлар шаһ кими багда чәләнк тахыб учалыр. Онлар көјләрә јетмәк үчүн елә бил ки, шәфәдән өч алыр. Гызаран багры гара ләләләр дә меј ичмәдәдилер. Зәмбаг нүчәба нәсли кими бада көтүрмүшдү. О, күлләрини сағлыгына бәднин шәбнамдән ичир. Санки чохуна көз вурараг өзү дә кендән ичир. һәр тәрәф шөвгү, алмаз кими нурлудур. Нәркизин көзләри мәстанәдилер. Хумарланмышдыр. «Бир гызыл күл варлыгы бәхш еләјир һәр гонаға». Көјдә булдулар дүрр јыгыб, назлы күлүстанга сәпир. Титрәшән ичә күлөкләр әтрафа әтир сачыр. Көјдә булбуллар өтүшүр. Гушлар сүзүр. Онларын чәһчәһи, нәгмәси әтрафы бүрүјүб.

4. Шакирд «З.»: Шаир бу тәсвирләрдә белә һәссәслиг вә догиглик нүмунәси көстәрер, фикрини белә үмумиләшдирер:

«Көр нечә чаплыларын ичәллији,
ишвәси вар,
Һәрәјә бир чүрә гиймәт верер,
әлбәттә, базар...

Мүнәһидә әсәрдәки тәбиәт тәсвирләрини үзәриндә шакирдләрини бу мүнәһидә ишләрини ашагыдакы суалла јекүнләшдирер вә истигамәтләндирилер:

— Тәбиәт тәсвирләрини шаир әсәрдә тәблиг етдији әсәс фикирлә нечә әлағәләндирилер? Бу бәднин вәһдәт әсәрини һансы һиссәсиндә вә һансы мипералариндә өзүнү ајдын көстәрер?

— Шакирд «М.»: «Поемадакы тәбиәт тәсвирләрини бәднин фон ролуну ојнајыр. А. С. Пушкинин өлүм хәбәриндән алыннан кәдәрини даһа тәсвирли олмәсинә көмәк едир. Тәбиәтин инсандә хош әһвәли-руһијјә, инкбиллик ојатдыгы һадисәләрини бәднин тәсвирини Сәбуһинини кәдәри илә бәднин контраст, үмуми бир вәһдәт јарадыр. Бүтүн булар исе поеманы даһа тәсвирли вә бәднин чәһәтдән долгун едир.

— Шакирд «Н.»: «Поемадакы сәкит вә тәмкинли тәбиәт тәсвирләрини тәдричән сонра чатыр, бирдән-бирә гәзәб вә

мүхтәлиф милләт вә халылары рус дилини милләтләрарасы үнсирәт васитәси кими гәбул етмишләр. Партиямыз бу объектив процеси жүксәк гиймәтләндрир вә онун даһа да инкишафына дүзкүн истигамәт верир. Лакин бәзиләри сәһв олараг белә баша дүшүрләр ки, рус дилини өйрәнмәк үчүн «ана дилиндән имтина етмәк» лазымдыр. Мәнчә, бу, садочә олараг, башадүшмәзликдән вә ја икинчи дили өйрәнмәжә, мүәйжән мәнәда ачизлик кестәрмәкдән ирәли кәлир. Индики дөврәдә рус дилини «ана дилиниң һесабына» дежил, ана дили илә јанашы өйрәнмәк лазымдыр.

Бүтүн бунлары нәзәрә алараг, Азербайжан дили мүәллимләри рус дилини өз шакирдләринин јахшы өйрәнмәләри гајыгысына да галмалыдырлар. Јерни кәлдикчә, дәрсләрдә рус дилинин гүдрәтли бир дил олмасы, милләтләрарасы үнсирәт васитәси кими кениш јајылмасынын әһәмијјәти һаггында шакирдләрлә сәһбәтләр апарылмалы, бу мөвзуда ифадә вә инша јазылардан истифадә етмәжә хусуси әһәмијјәт вермәлидирләр. Һәтта Азербайжан дилиндән мүвафиг мөвзуларын тәдриси илә әлағәдәр, фәиләрарасы әлағәжә истинад етмәклә, мүәйжән дил фактларыны рус дилиндәки мүнәсиб фактларла мүгајисәли шәкилдә өйрәтмәжә сәј кестәрмәлидирләр. Мәсәлән, јазылышы чәтин олан апарат, антена вә с. кими сөзләр үзәриндә орфографик иш апараркән шакирдләрә хатырлатмаг лазымдыр ки, һәмнин сөзләр рус дилиндән алынмадыр вә бу дилдә апарат, антена шәклиндә гоша самитләрлә јазылыр. Һеч шүбһәсиз, бу чүр гаршылашдырма ејни сөзләрин һәр ики дилдә јазылышыны шакирдләрин мөһкәм јадда сахлаја билмәләриндә мүһүм әһәмијјәт кәсб едир. Мән чох садә бир нүмунә кәтирдим. Бу сәһәдә Нахчыван МССР Бабәк районундакы Кәрмәчатаг кәнд мәктәбинин мүәллими Елбәји Магсудовун чох диггәтләјиг тәчрүбәси вар. Һәмнин тәчрүбәни өйрәниб јажмаг вә үмумийјәтлә, һаггында бәһс етдијим проблемә елми аспектдә дәриндән тәдгиг етмәк чох фајдалы олар.

Азербайжан дилиниң тәлиминдә фәнн арасы әлағәли даһа бәләрә проблемә тәхунмағы лазым билдирим.

дилиниң тәлиминдә бәһс едиләркән бу ләрарасы әлағәдән бәһс едиләркән бу фәннин ән чох әдәбијјат дәрсләри илә әлағәләндримәси әсас тутулур. Индијәдәк һәмнин мөвзуйа анд дәрч едилмиш мәғаләләрдә, мүдафиә олунмуш диссертасија әсәрләриндә мәсәләжә мәнз бу истигамәтдә јанашылмышдыр; әдәбијјат дәрсләриндә өйрәнилән материаллардан Азербайжан дили дәрсләриндә истифадәнин имкан вә јоллары арасхырылмышдыр. Лакин габагчыл мүәллимләримизин иш тәчрүбәси бу методик идејаны алајарымчыг олдуғуну тәсдиг едир. Азербайжан дили дәрсләри әдәбијјат дәрсләри илә дежил, үмумийјәтлә, әдәбијјатла, даһа доғрусу, дидактик тәләбләрә чаваб верән әдәби материалларла әлағәләндримәлидир. Демәк, сәһбәт бу сәһәдә мүәйжән мәһдудийјәт-јаратмағын мөгсәдәүјгүн олмамасындан кедир.

Азербайжан дили дәрсләриндә һәмншә бәдни сөзүн, образлы ифадәләрин әтри кәлмәлидир. Бу фәннә анд дидактик материалларда классикләримизин, совет әдәбијјаты нүмајәндәләринин, һәмчинин кәркәмли алимләрин, мүтәфәккирләрин кезәл кәламларындан, тәкраредилмәз ифадә тәрзләриндән, еләчә дә фольклор материалларындан вә с. кениш истифадә олунмалыдыр. Сүбүт етмәжә еһтијач јохдур ки, гүввәтли естетик тәсирлији илә фәргләнән, мәнә дәринлијинә көрә дүшүндүрүчү олан, ајдын баша дүшүлән, јадда сахланмасы асан олан поетик мисралар Азербайжан дили дәрсләриндә тез-тез сөсләндикчә шакирдләрин тәлимә марағы даһа да артыр. Бүтүн бунлар үч чәһәтдән мүһүм әһәмијјәт кәсб едир.

1) Азербайжан дили мүәллимләринин бир чоху образлы сөздән әхлаг и тәрбијәнин гүввәтли васитәси кими истифадә едирләр. Ачыг демәк лазымдыр ки, шакирдләри әхлаг алајышларла изаһатла јијәләндримәк бир-бигәдәр дә тәсирли олмур, образлы сөздә исә онлар бунун санки чанлы лөвһәләрини көрүр, конкрет нүмунәсини өз һәјат девизләринә чевириләр. Бир сөзлә, образлы сөз мүчәррәд әхлаг алајышлары шакирдләрин зәһнинә даһа конкрет вә гүввәтли шәкилдә һопдурур.

Бир мисал кәтирмәк истәријим. Баһадакы 132 нәмрәли мәһтәбдә респуб-

лик сәнәтиндә чох надир истәдады илә фәргләнмишдир) дәрсләриндә тез-тез иштирак едәр вә бундан бөјүк мәнәви зөвг алардым. Бир дәфә Азербайжан дили дәрсиндә Билгејис мүәллимә гызлардан бирини дәрси данышмаға чағыраркән о (шакирд), өз әркөјүлүјүнү бүрузә вериб етираз етди... Мүәллим она һеч бир сөз демәдән башга шакирди чағырды. Бир аздан һәмнин гыз јериндә јенә гурчаланмағында давам етди... Мүәллим она бир нечә дәфә көзүчү бахыб, нәһәјәт, ајаға дурду вә јени дәрси изаһ етмәжә башлады... һансы гајдаја анд исә белә бир мисал кәтирдир: «Севи́л» әсәриндә Күлүш Мәммәдәли бәјә дејир: «Дәрис дана көнүдүр, һа санчырам батмыр ки, батмыр». Бу сөзләри дејәндән бир гәдәр сонра көрүм ки, синифдә һычыгырыг сәси кәлир; кимсә аглајыр. Бүтүн ушагларын нәзәри бир анда һәмнин гызә диклиди: аглајан о иди. Мүәллимин кәтирдији мисалдан өз пајыны алмыш вә сарсылмышды...

Классик вә муәсир әдәбијјатымыз әхлаг мәсәләләрә даир кезәл кәламларла чох зәнкиндр. Јерни кәлдикчә дәрс процесиндә белә кәламлардан истифадә олунмасы шакирдләрин мәнәви аламини өз гүввәтли тәсирини көстәрир, онлары халгымызын әхлаг әһәмијјәтләрини дүзкүн вә дәриндән дәрк етмәжә истигамәтләндрир.

2) Азербайжан дили дәрсләриндә әдәбијјатымызын кәркәмли нүмајәндәләринин әсәрләриндән парчалар, хусусән поетик бәндләр, бейтләр, мисралар сәсләнәркән, јахуд онлардан ибарәт јазылы чалышмалар јеринә јетириләркән шакирдләр бир даһа мөһкәм инанылар ки, Азербайжан дили өз лакониклији, сәсләнмәси, аһәнкарлығы вә зәнкинлији илә, доғрудан да, гүдрәтли вә ечәзкар бир дилдир. Бедә парчаларын, ајры-ајры һикмәтли сөзләрин вә с. дил тәһлили шакирдләрин естетик тәрбијәсиндә мүһүм рол ојнајыр, онларын нитгини јазылы дилин мүхтәлиф сөз вә ифадәләри илә, синтактик конструкцијаларла зәнкинләшдирир. Унутмаг олмаз ки, јазылы әдәбијјатын дилини јахшы өйрәнмәк мәнз јазылы дилә мүкәммәл јијәләнмәкдә мүстәсна әһәмијјәт кәсб едир. Даһи рус шаири А. С. Пушкин демишдир: «Јалныз данышыг дилиндә јаз-

3) Нәһәјәт, шакирдләр Азербайжан дили дәрсләриндә образлы дилин нүмунәләри илә таныш олдуғча онлар сөз усталарыны бир нөв тәглид етмәји өйрәнир, өз нитгләрини ешитдикләри, растлашдығлары нүмунәләрә үјгүн олараг низама салмаға чалышыр, јерни кәлдикчә, онлардан јарадычы јазыларында истифадә едилрләр. Шүбһәсиз ки, бунун да тәлим әһәмијјәти бөјүкдүр.

Мәлумдур ки, јазылы вә шифаһи дил ејни ичтиман һадисәнин инсанлар арасында ән мүһүм үнсирәт васитәсинин гоша ганадыдыр. Әдәби дилин тәлиминдә бу ганадларын ејни аһәкәлә ачылыб-јығылмасына диггәти чәлб етмәк чох мүһүм шәртләрдән биридир. Унутмаг олмаз ки, дилин шифаһи вә јазылы формалары арасындакы гырылмаз әлағәни тәлим процесиндә мүнтәзәм олараг нәзәрә алмаг шакирдләри мүкәммәл нитг бачарығлары вә вәрдишләринә јијәләндримәкдә хусуси әһәмијјәт кәсб едир. Тәәссүф ки, мүәллимләримизин һеч дә һамысы тәлим фәалијјәтләриндә буна кифајәт дәрәчәдә диггәт јетирмир. Башлыча олараг, сәј кестәжә чалышырлар ки, шакирдләри, әсасән, јазылы нитгә јијәләндрисиләр, онларын ифадә вә инша јазыларда мүвәффәгијјәтинә, «ән чыхылмаз һалда» исә, үзүндән савадлы шәкилдә көчүрә билмәләринә наил олсунлар. Лакин унутурлар ки, әввәлән, јазылы нитгә јијәләмәјин мүвәффәгијјәти дүзкүн шифаһи нитгә јијәләнмәкдән дә чох асылыдыр. Ахы шакирд өз фикрини шифаһи формада аз-чох ифадә етмәји бачармырса, о, бу иши јазылы шәкилдә мүвәффәгијјәтлә нечә јеринә јетирә биләр?

Һәр шејдән әввәл унутмаг олмаз ки, јазылы вә шифаһи дил ејни бир ичтиман һадисәнин ики ајры-ајры үзүдүр. Шифаһи дил биринчидир, чанлы дилдир. Онсуз јазылы дилин нәфәсини дујмаг мүмкүн дејил.

Шакирдләрә савадлы јазмағы өйрәтмәкдә дә шифаһи нитгә әсасланмағын әһәмијјәти елми сурәтдә чохдан сүбүт едилмишдир. Узун илләрин тәчрүбәси көстәрир ки, орфографик нормалары орфоепик нормаларла гаршылыгылы вә мүвази сурәтдә өйрәтдикдә шакирдләрдә һәм дүзкүн јазы, һәм

лашыр. Кэл ки, бу методик идеяны эһәмийјјетини бә'зи мүүллимләримиң (әслиндә онларын бөјүк гисми) һәлә дә лазымынча гиймәтләндирә билмир вә буна көрә дә тә'лимий кејфијјетини јүксәлтмәјә көстәрдиқләри сә'јләр нәтичәсинә галыр. Онларын бу сәһәдәки уғурсузлуғунун башлыча сәбәби ән чох бунулла әләғәдардыр ки, һәммин мүүллимләрнин өзләринин нитги әдәби дил нормалары бахымындан нөгсанлыдыр; ја јерли шивәдә данышыр, ја да орфографик тәләффүзә—киتاب тәләффүзүнә мејл көстәрирләр. Белә дил-әдәбијјат мүүллимләрнин нөгсанлы нитгиндән онларын шакирдләри нечә нүмунә көтүрә биләрләр? Шакирдләрдә дил дујумуну инкишаф етдирмәкдә һәммин мүүллимләрдән һансы мүүвәффәгийјәти көзләмәк олар?

Дикәр тәрәфдән, нәзәрә алмағ лазымдыр ки, халгымызын мәдәни јүксәлишинин, елми-техники тәрәггинин индики дөврүндә шифаһи дилимиң јазылы дилимиңдән һеч дә аз әһәмийјәт кәсб етмир.

Субут етмәјә еһтијач јохдур ки, һазырда шифаһи әдәби дилимиң чох кениш ичтиман әләғәләр васитәсинә чеврилмишдир. Бу дил илләрдән бәридри ки, ефирдә Вәтәнимизин һүдүдларындан да чох-чох кәнарлара ганад ачыр. Мө'тәбәр конфрансларда, мүхтәлиф јығынчағларда, фикир мүбадиләләриндә вә с. шифаһи әдәби дилимиң вүс'әтлә сәсләнир.

Бүтүн бунларла бәрәбәр, е'тираф

тәләпнәсинә көрә һеч дә бизи рази салмыр, диггәтимизи чәлб етмир, үрәјимизи иситмир. Һәммин чыхышлардан санки орфографик јазыларын «гуру нәффәси» ахыр; чанлы дилин нитона-сийасыны, тәләффүз көзәллијини дуја билмирик. Бәс бунун күнаһы кимдәдир? Һеч шүбһәсиз ки, илк нөвбәдә, орта мәктәбдә. Мәнчә, бу һәгигәти инкар етмәк олмаз, чүнки ичтиман һәјәтдә сөзүңү, сәсини ешитдијимиз кәңчләрини бөјүк гисми орта мәктәби һәттә ән јахын илләрдә битирәнләрдир.

Дејиләнләрдән ајдындыр ки, Азәрбајчан дилинин тә'лими системиндә шакирдләрин шифаһи нитгинин инкишафы, хүсусән орфоепик тәләффүз вә нитонасийа вәрдишләринин формалашмасы вәзийјәти чидди нараһатлығ јарадыр. Бу проблемин һәлли илә әләғәдар индијәдәк кениш тәдгигатлар апарылмыш, нәтичәләри програм вә дәрелиқләрини тәртибиндә кифәјәт дәрәчәдә нәзәрә алынмыш, бир сыра методик вәсаитләр дәрч олуңмушдур. Лакин, тәәссүф ки, бүтүн бунлар һәммин проблемин практик һәлли һәлә дә лазымы сәвийјәдә өз тә'сирини көстәрә билмәмишдир. Көрүңүр, бунун да сәбәбләрини арашдырмаға чидди еһтијач дујулур.

Азәрбајчан дили тә'лиминин проблемләри чохдур. Нәзәрә алынмалыдыр ки, бу мәғаләдә онлардан аңчағ бир нечәсинә өтәри тохунмағ мәғсәди гаршыја гојулмушдур.

Азәрбајчан дилиндә зәрф категоријасы тәдрисинин лингвистик әсаclarы

Гүдрәт ТАЛЫБОВ

филологи елмләр намызәди, Кировабад ДПИ-нин досенти

Мүасир Азәрбајчан дилиндә исимләрин атрибутивләшмәси нәтичәсиндә исимлә сифәт арасында кечичи бир хүсусийјәттә олан сөз мејдана чыхдығы кими, сифәт вә исимләрин адвербиаллашмасы да нәзәрә чәлб едир. Нәзәрә чох ахыт мүүвәффәгийјәти мәсәлән, јахшы, пис, көзәл вә с. сифәтләрин адвербиаллашмасы (јах-

шы охујур, пис ишләјир, көзәл данышыр вә с.) јалиңыз һәммин грамматик ваһидләрин әләмәт вә хүсусийјәтләри илә бағлыдыр. Белә ки, грамматик мәфһумун әләмәти биләваситә һәммин грамматик мәфһума хасдыр, баш галарында јохдур. Грамматик мәфһумун хүсусийјәти аңлајышында исә һәммин грамматик мәфһумун дикәр грам-

дана чыхара билмәси нәзәрә тутулур. Мәсәлән: исмин һал, мәнсубийјәт вә кәмијјәтә көрә дәјишмәси исим мәфһумунун әсас грамматик әләмәти һесаб олуңдуғу һалда, бүтүн бунлар сифәт үчүн хүсусийјәт сајылмыр. Көрүңдүјү кими, грамматик мәфһумларын әләмәтләри сабитдир: мәгидән харичәдә дә реалдыр, лакин хүсусийјәти исә мүвәғгәтидир. Мәһз буна көрә дә грамматик мәфһумун әләмәт вә хүсусийјәти зәрф вә мүвәғгәти зәрфләшән сөзләрдә онларын аид олдуғу нитг һиссәсинә мәнсуб мүһүм әләмәтләри мөһдудлашдырыр ки, бу јолла да зәрф хүсусийјәти газаныр. Мәсәлән: **Пајызда кечәләр узун, күндүзләр гыса олур. Меһди гәһрәманчасына һесап олуру. Ханәндә јахшы охујурду. Колхозмүзүн кәлири хејли чохады. Фирудин орадан узағлашды чүмләләриндә зәрф кими чыхыш едән сөзләр мәнсуб олдуғлары нитг һиссәсинә махсус әләмәтләрини мөһдудлашдырыш, адвербиаллашмышдыр. Ејни заманда һәммин сөзләр әшја, кејфијјәт, кәмијјәт вә с. аңлајышлары дејил, һәрәкәтин ичрасынын әләмәтини мејдана чыхармышдыр. Чүнки морфоложи чәһәттән дәјишә билән сөзләр бу вәзифәдә өзләринин дәјишилмә имканларыны мөһдудлашдырыб, фелләрлә әләгәјә кирә билир. Ахшам, сәһәр вә с. исимләри; јахшы, пис вә с. сифәтләри; аз, чох вә с. сајлары; елә, белә вә с. әвәзликләри; әввәл, сонра вә с. гошмалары мүүјјән шәкилчи вә ја гошмаларла ишләнәрәк адвербиаллашыр. Адлардан зәрф дүзәлдән грамматик васитәләр ја гошуңдуғу сөзү адвербиаллашдырмагла јалңыз һәрәкәтин әләмәтин билдирән нитг һиссәсинә—зәрфә чеврилир, јахуд да сифәтлә зәрф арасында көрпү тәшкил едән (һәм сифәт, һәм дә зәрф хүсусийјәтини дашыја бичән) лексик ваһид әмәлә кәтирир.**

Башга түрк дилләринә нисбәтән, Азәрбајчан әдәби дилиндә морфоложи үсулла зәрф дүзәлтмә процесин даһа чох инкишаф етмишдир. Һәрәкәтин субъекти вә объекти олан адлар мүүјјән инкишаф сајәсиндә ејни адлардан зәрф јаранмасы бу процесин баш вермәсиндә әсас рол ојнајан чәһәт кими нәзәри чәлб едир.

Дилимиңдәки грамматик васитәләрин бир гисми адларын адвербиаллашмасына хидмәт едир; сәһәр-сәһәрдән,

шыча вә с. мө'наны даһа да дәриңләшдирмәјә хидмәт едән кејли белә сөз, билдијимиз кими, садә сөзләрә шәкилчиләр артырылмагла (-дан, -дән, -ча, -чә) зәрфләр дүзәлир. Мәсәлән: ф а р с фарсча, э р э б - э р э б ч ә, А з э р б а ј ч а н - а з э р б а ј ч а н ч а, д э р ј а л а р д э р ј а л а р ч а, д а ф л а р - д а ф л а р ч а, м и н л э р - м и н л э р ч ә, м и л ј о н л а р - м и л ј о н л а р ч а в ә с.

Тарихән гошма олуб, мүасир дилимиңдә исә шәкилчи кими гәбул едилән, ејни заманда модаллығ ифәдә едән -часына, -чәсинә, -анә, -јанә вә с. кими грамматик васитәләрлә дә бә'зи исимләрдән зәрфләр јараныр: мәсәлән: Стаханов-стахановчасына, гәһрәман-гәһрәманчасына, шаһ-шаһанә, јаһи-јаһијанә, шаир-шаиранә, мәрд-мәрданә вә с. Ејни фикри ашағыдаки грамматик үнсүрләрлә дүзәлән зәрфләр һаггында да демәк олар.

1. Чыхышлығ һалын әләмәти олан -дан, -дән шәкилчиси заман, кәмијјәт, әләмәт вә с. билдирән сөзләр артырылмагла һәрәкәтин ичра тәрзини билдирән зәрфләр әмәлә кәтирир; мәсәлән: ахшам-ахшамдан, кечә-кечәдән, сәһәр-сәһәрдән, аз-аздан, чох-чоходан, аста-астандан, пәс-пәсдән, учачудан, зил-зилдән, бәрк-бәркдән, бир-бирдән вә с.

2. Шәкилчләшмиш гошмаларын бә'зи мүчәррәд мө'налы сөзләрә, бә'зән дә исим адларына артырылмасы илә һәрәкәтин ичра тәрзини билдирән зәрфләр јараныр; мәсәлән: чәсарәт-чәсарәтлә, күч-күчлә, гәтијјәт-гәтијјәтлә, мәрдлик-мәрдликлә, диггәт-диггәтлә, һәвәс-һәвәслә вә с.

Демәк лазымдыр ки, мүасир дилимиңдә ән чох ишләнән тәнбәллиқдән, горхағлығдан, горхудан, севкидән, сојугдан, көзүмлә, сыра илә, дилимлә, ајағымла, әлимлә, әмәлимлә вә с. сөзләрә дә чох вахт зәрф кими јанашылмыш вә бу фикир, өз нөвбәсиндә, һағлы тәңгидә мәрүз галмышдыр. Чүнки зәрф јеринә кечән исимләрдә адвербиаллашма һадисәси даһа гүвәтли олдуғундан, онлара өз-өзлүјүндә сәбәб-мәғсәд вә тәрз билдирән зәрфләр кими бахылмыш, бунулла да зәрф өз һүдүдларыны ашмышдыр. Бу вахта гәдәр синтактик вәзифәсинә көрә зәрфлик ола билән сөзләр дә зәрф кими гәбул едилмиш, нәтичәдә зәрф вә адвербиаллашан сөзләрлә бағлы нәзәри фи-

үзү арасындагы өлчү, сөз вә инт-
нессәи арасындагы мүнасибәт) ачыг-
шар нәзәрдән гачырылмышдыр.

Јери кәлмишкән демәк истәрдики ки,
чәм шәкилчиси гәбул етмиш сәләр да
мәшшәчә гошма олуб, бу күн шәкил-
чиләшән грамматик вәситә (-ча, -чә)
артырылдыгдан сонра вә адвербиал-
лашдыгда зәрф хәусеијјәти кәсб едир;
амма белә сөзләрдә гәјри-мүәјјән сәј
мә'насы зәрф мә'насындан үстүн олур.
Нечә ола билир ки, дәрјаларча, даг-
ларча вә с. сөзләр зәрф категоријасы-
на дахил едилдији һалда, дәрјаларла,
дагларла вә с. зәрф һесаб олунмур?

3. Заман мә'налы вә инсаннн јаш
дөврүнү әһәтә едән сөзләрә јерлик һал
шәкилчиси артырылмагла да зәрфләр
әмәлә кәтирилир; мәсәлә: јазда, јә-
да, гышда, кәчликдә, чаванлыгда,
ајыгылыгда, гочалыгда вә с.

Ачыгыны дејәк ки, һәр сөздә зәрфә
јахынлашма хәтиринә зәрф ахтармаг,
о чүмләдән, ора, бура вә с. сөзләрдә
-ра, -рә шәкилчисини јөнлүк һал шә-
килчиси һесаб етмәк елми изаһдан
узагдыр. һәмми сөзләр формача исми
јөнлүк, мөзмунча исә адлыг һалын-
дадыр. Бу, сүбүт тәләб етмәјән бир һә-
гигәтдир ки, әкәр һәмми сөзләр јөн-
лүк һал шәкилчиси гәбул етмиш олса
иди, онда тәбии ки, икинчи дәфә һал-
лана билмәзди. һалбуки онлар исми
бүтүн һал шәкилчиләрини гәбул едир
вә һалланыр (ора, ора-нын, ора-ја,
ора-ны, ора-да, ора-дан...). Достум
бура кәлди чүмләсиндәки «бура» сөзү
әслиндә «бураја» демәкдир.

Дилимизни дүгәт тәркибиндә мүәј-
јән адлар вар ки, онларын адвербиал-
лашмасы сәјәсиндә бир сыра тәрз бил-
дирән зәрфләр әмәлә кәлир вә бу гисм
сөзләрдәки грамматик вәситә мүстә-
гил лексик вәһидлә гәјнајиб-гарыш-
мага, формалашмага доғру инкишаф
кедир. Мәсәлә: үнвансыз (даныш-
маг), имзасыз (јазмаг), хәбәрсиз (да-
нышмаг), һәвәссиз (ишләмәк), үрәк-
сиз (күлмәк) вә с. Бурада зәрф киими
ишләнән һәмми сөзләр дүзәлтмә сифәт
дә ола биләр (үнвансыз адам...), ла-
кин буларда зәрфә мејл, сифәтә олан-
дан үстүндүр.

Дилимизни лексикасында әүвәл иш-
тутан һәгигәт, дахил, нисбәт,
әксәр, әввәл вә с. сөзләриндән һәгигә-
тәв, дахилән, нисбәтән, әксәрән, әввә-

да иднә етмәк, фикрмишчә, әсәссы-
дыр. Биринчиси, она көрә ки, һәмми
вәһидләр бүтөв шәкилдә әрәб дилин-
дән алынмадыр, буна көрә дә тәркиб
һиссәләринә ајрылмыш; икинчиси, он-
лар фикрә мүнасибәт билдирмәк үчүн
ишләнән модал сөзләрдир. Мәсәләја
бу бахымдаји јанашдыгда, демәк олар
ки, белә сөзләр спесифик дәјишмә фор-
масы олмајән шәкилчисиз сөзләр гру-
пуна дахилдир.

Билдијимиз киими, һәр бир исми
үмуми гәјдада там схемин олур вә он-
лардан һәр бири мүхтәлиф формалар-
да тәзаһур едә билир. Истисна һал-
ларда белә сөз формаларындан бу вә
ја дикәри, нечә дејәрләр, өз схемин-
дән—моделиндән грамматик мә'насы-
на көрә ајрыларак јени бир лексик вә-
һиди јарада билир. Бунун нәтичәси
дир ки, мәсәлә, о, бәрк, бир вә с. сөз-
ләри онда, бәркдән, бирдән зәрфләри
ни мејдана кәтирилр. Бу фикри әсәс-
ландырмаг үчүн ашағыдаки мисәллә-
ра нәзәр салмаг кифәјәтдир. «Бирдән
гәләбә сәдасы һәр тәрәфә јәјылды»
(бирдән—нә вахт?), «Онда сәнин ағ-
зындан сүд ији кәлирди» (онда—нә
заман?), «Бу әһвалат чохдан баш вер-
мишдир» (чохдан—нә заман?), «Ким-
сә бәркдән гышгырды» (бәркдән—не-
чә?). Лакин ејни сөзләр исми јерлик
вә чыхышлыг һалларында да өз ифа-
дәсини тапа билир; мәсәлә: «Онда һә-
мишә марағлы китаблар олур» (он-
да—кимдә?), «Бирдән кичик рәгәм
јохдур» (бирдән—нечәдән? нәдән?),
«Чохдан азы чыхмаг лазымдыр» (чо-
дан—нечәдән?), «Сән һәлә бәркдән
чыхмамысан» (бәркдән—нәдән?).

Мүасир дилимиздә лексик вәһидләр
киими формалашмыш зәрфләр (һәрә-
кәтин вә әләмәтин әләмәти олан) јал-
ныз, фе'лләрлә бағлы олур, онларын
әләмәтини мејдана чыхарыр (инди
јаваш, јејин, бајаг, һәммишә, дәрһал
вә с.). Бу фикри бир аз да ајдын де-
сәк, көрәрик ки, һәмми сөзләрин һеч
бири исмә аид олуб әшјанын әләмә-
тини билдирмир; мәсәлә: инди кәлир,
јаваш данышыр, јејин кедир, бајаг
көрдүм, һәммишә күлүр, дәрһал соруш-
ду ки, демәк үмуми гәјдада, һалда,
инди, јаваш, јејин, бајаг, һәммишә сөз-
ләрини исмилә бирликдә ишләтмәк
мүмкүн дејил.

ләри артырмагла әмәлә кәлән фе'ли
бағламалары, мәсәлә, чапараг, гача-
раг, јүүрәрәк, күләрәк вә с. тәрзи-һә-
рәкәт зәрфи киими тәғдим етмәк олмаз.
Үмумијјәтлә, дилимиздә зәрф јаран-
масы чох мәлдуддур. Мүстәсна һал-
ларда фе'лин лазым формасынын шәк-
ли әләмәти илә (-малы, -мәли) јаранан
күлмәли (данышмаг) вә бу киими сөз-
ләрин зәрф јериндә ишләнә билмәси-
нә тәсадүф олунур.

Зәрф мә'насы ифадә едән сөзләрин

зәрфи ки, бу јени бир дили
һадисәси оларак, өзүнүн формалашма
дөврүнү кечирилр. Зәрфләрин сөздү-
зәлтмә просесиндәки вәзијјәти дә (дү-
зәлтмә зәрфләрин кәмијјәтчә азылығы,
зәрф јарадан шәкилчиләрин пәссивли-
ји) бунунла әлағәдардыр. Мүасир
Азәрбајчан дилиндә адлар зәрфдү-
зәлтмә просесиндә әсәс јер тутур.

Бүтүн бу дејиләнләр, күман едирик
ки, орта мәктәбдә зәрф тәдрисинин
лингвистик әсәсларыны дүзкүн мүәј-
јәнләшдирмәкдә фәјдалы олачаг.

Азәрбајчан дили дәрсләриндә програмулашдырылмыш јохламадан истифадәнин бә'зи мәсәләләри

Надир АБДУЛЛАЈЕВ,
Тәјјар ЧӘФӘРОВ

педагожи елмләр намизәдләри

Педагожи елмин сон наллијјәтләри-
ни, һабелә габагчыл тәчрүбәнин тәт-
биги үчүн әсәс шәртләрдән бири вә ән
башлычасы мүәллимин һазырлығы вә
јени мәсәләләрдән өз ишиндә истифа-
дә етмәк бачарығыдыр. Академик
Ј. К. Бабански белә һесаб едир ки, ел-
мин нәтичәләринин сәмәрәли тәтбиги
практикәләрин һазырлыг сәвијјәләрин-
дән асылыдыр. Јахуд Ј. С. Турбовској
габагчыл тәчрүбәдән сәмәрәли исти-
фадә етмәјини мүһүм шәртини практик
мүәллимләрин үмумләшмиш тәчрү-
бәни мәнмәсәјә билмәләриндә көрүр.

Елми биликләрдән истифадәнин өзү
дә әсл јарадычылыг просесидир, мәһз
бу просесдә анализ, мүгајисә, башлы-
чә чәһәти мүәјјән едә билмәк, проб-
ләмәли оланы көрә билмәк, фәрзијјә
мәсәләли сүрмәк, билјијин јени ситуасија
дәрәтинә көчүрүлмәсини бачармаг,
фәалијјәти планулашдырмаг вә с. киими
гүјмәтлин бачарыглардан истифадә
олунур.

Мә'лумдур ки, Азәрбајчан дили ор-
та мәктәбдә әсәс тәдрис фәнин киими,
шакирдләрин үмуми инкишафында
мүстәсна әһәмијјәт кәсб едир. Белә
ки, бу фәни шакирдләрә мүвафиг бил-
лик, бачарыг вә вәрдишләр ашыла-

магла јанашы, онлара өјрәнмәјин јол-
ларына аид дә мүәјјән бачарыглар
ашылајыр. Она көрә дә бу фәнин мү-
асир тәдриси мүәллимдән дәрин бил-
лик, һазырлыг тәләб едир. Бу кејфиј-
јәтләрин ичәрисиндә програмулашды-
рылмыш тә'лимдән сәмәрәли истифа-
дә едә билмәк бачарыгы хәусеи јер ту-
тур.

Тә'лимин сәмәрәлилијини вә кејфијә-
тини јүксәлтмәк һаггында партија вә
һөкүмәтимизни сон гәрарлары дәрә
просесиндә шакирдләрин фикри фә-
аллығыны, мүстәғиллијини тә'мин ет-
мәји ақтуал бир мәсәлә киими гаршы-
ја гојмушдур. Мәһз бу мәсәлдә сон
заманлар мәктәбләримиз мүхтәлиф
тә'лим машиналары илә («Огонјок»,
«АМК-1» вә с.) тә'мин едилр. Бу ма-
шиналардан истифадә едән габагчыл
мүәллимләр дәрәдә шакирдләрин бил-
лији үзәриндә күтләви вә гысамүддәт-
ли нәзәрәти тәшкил етмәјә вә шакирд-
ләри мүстәғил ишә алышдырмага хә-
усеи диггәт јетирирләр.

Бакы шәһәриндәки мусиги тәмајүл-
лү 8 нөмрәли интернат-мәктәбин ме-
тодист мүәллими Рамазан Очагов,
254 нөмрәли мәктәбин мүәллими Сә-
нубәр һәкимова, 135 нөмрәли мәктә-
бин мүәллими Күләра Абдуллајева

эсасында өзлэри программалашдырылглары карточкалардан сэмэрэли истифада едирлэр. Азэрбајчан дили мэк-тэб курсунун бир сыра лингвистик мөвзулары үзрэ (шакирдлэрини мүстэ-гил дүшүнмэлэри, мүгајисэ апармалары, мүэјјэн конкрет нэтичэјэ кэлэ бил-мэлэри вэ с. бахымындан сэчијјэви олан мөвзулар) назырланмыш һәмни карточкаларын бир гисми јалныз пер-фокарт, галанлары исе һәм перфо-карт, һәм дә машында ичра едилмэк үчүн нэзэрдэ тутулур.

Перфокартла ичра едилчэк кар-точкалардакы чаваблары мүэллим методики шәкилдэ кодлашыдыра бил-лир. Машынарла јеринэ јетирилмэ-си нэзэрдэ тутулан карточкалардакы чаваблар исе јохлајычы гургуунун тә-лимат вэрэгиндэки рэгэмлэр эсасын-да кодлашыдырылмыш олур.

Карточкалар үзрэ ишлэјэркэн ша-кирд өјрэндији мәлумата эсасэн гар-шысындакы алтернатив чаваблардан бирини (дүзкүн сәјдығыны) мүэјјэн-лэшидирир, һәмни чавабын кодуну апа-рата вэ ја перфокарта гејд едир. Со-на ишини нэтичэси фәрди, јахуд кол-лектив шәкилдэ јохланылыр.

Габагчыл мүэллимлэринимзин тәч-рүбэсиндэ мүшаһидэ етдијимиз һәмни дидактик материаллары биз дикәр Азэрбајчан дили мүэллимлэри үчүн дә мәсләһэт билirik.

Әввәлчә ону дејэк ки, карточкаларын бәзилэриндэ тапшырырлар ики вариантда верилмишдир. Белә карточ-калардакы вариантлар бир-бириндэн фәргли шәкилдэ кодлашыдырмалы-дыр. Мүэллим һәр ики вариант үзрэ шакирдлэри коллектив шәкилдэ иш-

фәал шакирдлэри иш-

шырыг кими даһа јарарлыдыр. Програмлашыдырылмыш карточка-лар үзрэ нэзәрәт һәм дәрсин әввәлин-дә фронтал јохлама апармаг, һәм ед-тапшырырларыны јохламаг, һәм дәр-син ахырында јени билјијин мәннимсә-мә дәрәчәсини мүэјјәнләшидирмэк, һә-дә ајры-ајры бөлмөлэр үзрэ тәкрар-лар апармаг мәгсәдилә тәтбиг едил-билэр. Карточкаларла апарылан ич-процессиндэ мүэллимни јохлама имка-ны даһа кешиш олур. Шакирдлэри билјији гыса бир мүддәтдә јохланы-лыр, онларын дүзкүнлүјү вэ гејри-дөгиглији мүэјјәнләшидирилир. Бүтү-бунлардан сонра мәннимсәнилмиш би-ликлэр үзрэ фронтал иш апарылыр.

Карточкалардан даһа сэмэрэли не-тифада едә билмэк үчүн мүэллим, һәр-шејдән әввәл, үзэриндә иш апардыгы гургуунун техники вэ дидактик имкан-ларыны мүкәммәл билмәлидир. Һәм-чинини шакирдлэр дә програмлашы-дырылмыш тәлим чыназы илә ишләмә-гајдаларыны јахшы мәннимсәмәли вэ-бу, онларда вәрдишә чеврилмәлидир. Тәчрүбә көстәрир ки, белә вәрдиш-лазымынча јијәләнмәјән шакирдлэр тапшырығын ичрасы процессиндә те-хники гүсурларла тез-тез јол верирлэр. Бу исе мәшгәлэләрдә вахт иткисинә интизамын позулмасына, бир сөзлә сэмәрәсизлијә кәтириб чыхарыр.

Орфоэпија, орфографија, лексика фонетика, морфолокија вэ синтаксис-син бәзи мәсәлэләринә даир јенилик-чи мүэллимлэринимзин әли илә назыр-ланмыш карточкалардан ашағыда бир-нечә нүмунә веририк.

Карточка 1

Мөвзу: Чүмлә үзвлэринә көрә тәһлил.
Тәпшырыг: «Директор ә'лачы шакирдлэри Артекә Јола салды» чүмләсини чүмлә үзвлэринә көрә тәһлил един.

№	Чүмлә үзвлэри	Код	Сөзләр
1	мүбтәдә		ә'лачы
2	хәбәр		Артекә
3	тә'јини		директор
4	тамамчыг		јола салды
5	вәрфини		шакирдлэри

Мөвзу: Сөзләр мүрәккәб чүмләлэр.
Тәпшырыг: Мүрәккәб чүмләлэри көстәрир.

№	Код	Чүмләлэр
I		Мөрдлик, чәсарәтликлик, сәјыглык совет адамларынын әсас сифәтидир. Партизаллар дәмр јолуна чатдылар. Солмазин чавабы һәмнини хошуна кәлди, мүэллим ону тә'рифләди. Бајрам күнлэриндә һәми севинир, шадланырды. Күчлү јагышдан сонра булудлар дагылышды.
II		Әниз башыны ашагы салыб отурмушду. Ғајыг көздән итәпәдәк биз сәһилдә дајандыг. От көкү устә битмәсә саралар. Мүһарибә гуртарды, сар галанлар Ғајытды. Уча дағларын башы һәмнишә гарла өртүлү олур.
III		Көј кәлә биринчи дәфә иди ки, бахырдым. Бизим елләрә баһар кәлир. Бөјүк Ғардашым комсомолчудур, мән исе пионерәм. Мән физики иши даһа чох севирам. Уәүмдән назырланмыш кишишини, шәрабы, дошабы ким хошламыр?
IV		Ичласын ахырында «Бейнәлимләл» охунду. Директор Рошад вә Әниз иш далинча көндәрди. Бүтүн фәһләләр фабрика тәләсирдилэр. Кәндин ахшамы да, сәһэри дә көзәл олур. Бу јерләрден карван кечмәз, гуш учмазды.
V		Торпаг Ғызыр, Ғар әријир, чајлар буланыр. Кәндин мүнбит торпагы, бол мөвәләри вәр. Дәстәмин мөјдәнчәја топлашды. Бүтүн мөдәлләрә трамвај вә дәмр јолу чәкилимшди. Пионерләр Ғәһрәмәна күл дәстәләри багышладылар.

Карточка 3

Мөвзу: Сөзләрә самитлэрин јазылышы вә тәләффүзү.
Тәпшырыг: һансы сөзүн јазылышы дүзкүн тәләффүзүндән фәрҒаләнир.

Код	Сөзләр	№	Сөзләр	Код
	тарла автомат Ширван сәдр	I	нөгтә депутат декабр валидеји	
	шлүз бригадир зәиф әлиҒба	II	клуб клуб стәкан шәнбә	
	асфалт план стәкан нефт	III	ракет плаш шкаф комиссија	
	Нүсрәт трактор раһат баррикада	IV	Ғәлстук нағгаш тәрбијә лексика	
	стаисија гарангуш рөгс грам	V	ләзки мәшһур бағча рәф	

Мөвзү: Фонетиканын тақрары.

Тапшырмгы: Һансы Һазмылыш формасы дүзкүн сәйләмәлдир?

I вариант

II вариант

Код	Сөзләр	№	Сөзләр	Код
	мавзәле мавзәле мавзәле	I	комиссија комиссија комиссија	
	кәшифијат кәшифијат кәшифијат	II	тәссүф тәссүф тәссүф	
	галсток галсток галстук	III	автабус автабуз автобус	
	бригадир бригадир бригадр	IV	клуб гулуб кулуб	
	ногтә ногтә ногтә	V	комбајын камбајын комбајн	

Карточка 5

Мөвзү: «Синонимләр».

Тапшырмгы: Чүмләрдәки нөгтәләрин Һеринә веринамиш сөзләрден Һансыны әлава етмәк ләзимдир?

№	Чүмләр	Код	Синонимләр
I	Ушаглар клубун... залына топлаш- мышдылар.		Һенә һри бәјүк
II	Һаршымызда... бир мәнзәрә ачыл- мышды.		көзәл көјчәк гәшәнк
III	Һорки ушагларын ән Һахын... иди.		Һолдашы дусту сирдашы
IV	Һәким хәстәнин... мүәличә етди.		көилүнү гәлһини үрәһини
V	Һабил өз иши барәсиндә... мәлу- мәт әлди.		көдәк һисә сәләһә

24

Мөвзү: Бирләшмәләрин Һазмылышы.

Тапшырмгы: Бирләшмәләрден Һансыны биринчи тә'рифини дырнагда Һазмаг ләзимдир.

№	Код	Бирләшмәләр
I		Коммунист күчәси коммунист гәзети коммунист әмәји
II		ингилаб даһисе ингилаб бешји ингилаб колхозу
III		гәләбә күнү гәләбә хәбәри гәләбә танкери
IV		Азәрбајҗан мейманханасы Азәрбајҗан чајы Азәрбајҗан нефти
V		нефтчи әлләси нефтчи командасы нефтчи әмәји

Карточка 7

Мөвзү: Исимләрин чүмләрә ролу.

Тапшырмгы: Атындан хәтт чәкилимиш исимләрин Һансы чүмлә үзвү Һеринәә ишләндијини мұәјҗәләшдири.

№	Чүмләр	Код	Чүмлә үзәлери
I	Дајысы Төрләнди әриәә Һазмагы хәһиш етди.		Мүбтәдә
II	Агыр машыны Јохушу чәтинликлә гәл- хырды.		Хәбәр
III	Азәрбајҗанын ән бәјүк чәҗларындан би- ри да Арзәдир.		Тә'јини
IV	Механизатор Сордары турултаја нүма- јәндә сечдиләр.		Тамамлыг
V	Ә'ләчы тәләбәләри Москваја көндәрди- ләр.		Зәрфлик

25

формалашдырылмасына даир

Фәррух ҺӘСЭНОВ

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин елми ишчиси

Азәрбајчан дилинә анд тәкмилләшдирилмиш програмда тәсвир типли (ајры-ајры эшјаларын, һејванларын, эмәк просесинин, адамларын харици көрүнүшүнүн вә с. тәсвири) вә ја тәсвир элементли иншалар үзрә ишә системли шәкилдә V синифдән башланмасы мәсләһәт көрүлмүшдүр.

Нитгин башга типләриндән (наглетмә, мүнәкимә) фәргли олараг, тәсвир элементли иншалар үзрә апарылан ишләр шакирдләрнә кәләчәк мүстәгил һәјәтә һазырламагда, һәјәтдакы көзәлликләрнә көрүб думәг вә онларә өз мүнәсибәтләрини билдирмәкдә, јазылы вә шифаһи нитгләрини образлы гурмагда вә онларын мүнәһидәчилик габилитјәтләрини инкишаф етдирмәкдә мүстәсна рол ојнајыр. Шакирдләр ајры-ајры чисимләр, тәбиәт һадисәләрнә, өзләрнәнин бәсләдикләри һејванлар, јашадылары јер вә с. һаггында данышаркән онларын тәсвириндә ән харирик вә хусуси чәһәтләрнә гејд етмәјн өјрәннрләр. Мүәллим тәсвир элементли иншалар һаггында шакирдләрдә дүзкүн тәсәввүр јаратмаг үчүн ашағыдакыларә хусуси олараг диггәт јетирмәлидир:

1) һәр һансы эшја вә ја һадисәни дәгиг тәсвир етмәк үчүн ону (тәсвир олуван эшјаны) јахшы мүнәһидә етмәк, һәртәрәфли өјрәнмәк лазымдыр;

2) тәсвир олуван эшја вә ја һадисәнин бүтүн әләмәтләри дејил, јалныз тәсвир объектнә илә бағлы ән харирик элементләри садаланмалыдыр;

3) тәсвир объектнә (мөвзу) шакирдин әһәтә едән реал мүнәһидә бағлы олмалыдыр.

Мәлумдур ки, тәсвири иншалар ән чох мүнәһидә әсасында гурулуру. Әкәр кәнддә јашајан шакирдә дәннз вә нефт мәдәнләри, шәһәрдә јашајанларә илә чај, арх, ферма, памбыг тарласы вә с. һаггында тәсвир элементли инша јазмаг тапшырыларса, онда онлар шәһәр вә кәнд һәјәти илә бағлы мәсәләләри олдуғу киими дејил, шәкилдә, бәдин вә елми әдәбијјатда көрдүкләрнә, охуудуғлары киими тәсвир едә-

чәкләр. Она көрә дә дәннз, нефт мәдәнләри, памбыг тарласы; паркла, мешәдә, пионер дүшәркәсиндә, музејдә мүнәһидә олуванлар вә с. һаггында тәсвир элементли инша јаздыраркән мүәллимин шәхси мүнәһидәси дејил, шакирдин реал мүнәһидәси әсас тутулмалыдыр.

Башга нөв иншалар киими, тәсвир элементли иншада да мөвзунун вә әсас фикринә ачылмасына, она анд (мөвзуја) материал топланмасы вә системә салынмасына да нәзәрәт едилмәлидир. Мәсәлән, әкәр шакирдә «Гызыл пәјыз» мөвзусунда инша јазмаг тапшырылыбса, бурада һаваларын сојумасы, тез-тез күләк әсмәси, јағыш јағмасы, көјүн үзүнүн булудлу олмасы вә с. һаггында дејил, отларын, јарпағларын вә чичәкләрнә ранкиннә дејншмәси илә әләгәдәр факт топланмасына хусуси диггәт јетирилмәли вә јазы ишиндә онларын тәсвиринә кениш јер верилмәлидир.

Тәсвир элементли иншалардан мүвәффәгитјәтлә истифада етмәк үчүн шакирдләрнә, илк нөвбәдә, бу вә ја дикәр объектнә тәсвиринә анд мәһләрлә таныш етмәк лазымдыр. Бу мөгсәдлә мүхтәлиф үслубларда јазылымыш мәһләрнә (мүәллимин әввәлчәдән сечдији) синифдә охусуну тәшкил етмәк вә јахуд колоскопла экранда нүмајиш етдирмәк мөгсәдәүјгүндүр.

Нәзәрә алынмалыдыр ки, тәсвир икки чүр олуру: елми вә бәдин. Елми тәсвирдә эшјанын ән башлыча әләмәтләри һаггында мәлумат верилнр. Бу заман тәсвирдә дәгиглик вә мәһтиги ардычылыгы әсас тутулуру. Белә тәсвир үчүн јалныз ән лазыми фактлар сечилнр.

Бәдин тәсвирдә шакирдин субъектинә ифадәләри, образла бағлы шәхси тәәсүраты вә с. әсас јер тутуру. Бурада ән башлыча чәһәт эшја һаггында һәртәрәфли, там вә ифадәли шәкилдә мәлумат вермәкдән ибарәт олмалыдыр.

Тәчрүбәси илә таныш олдуғумуз мүәллимләрдән С. Рүстәмова (Бакыда) кы 126 нөмрәли мәктәбин мүәллими

елми тәсвирлә бәдин тәсвиринә фәргли чәһәтләрини шакирдләрә белә изаһ едир:

— Биз һәјәтдә тез-тез ајры-ајры эшјалары, һејван вә ја инсанлары, һадисәләри тәсвир етмәјә еһтијач дүјүруг. Ахы, елә бир адам тапылмаз ки, баһарын кәлиши, унутулмаз јај көрүшләри, пәјыз јағышлары вә јахуд ағачларын сары, чәһрајы јарпағлары, гышда әтраф мүнәһитнә ағаппаг гарла өртүлмәси вә с. онда мүәјјән бир тәәсүрат ојатмасын. Белә һалда алимин тәсвирнә конкрет, дәгиг елми дилдә, шаиринки илә бәдин, образлы дилдә олуру. Алим вә ја тәдгигатчы эшја, һадисә һаггындакы тәсвириндә өз фикриннә мүәјјән ардычылыгыла, елми тәһлил јолу илә вернр. Белә тәсвирдә һәр шеј дәгиг вә мәһтиги олуру. Буна елми тәсвир дејилнр. Белә тәсвирләрлә сиз тарих, тәбиәтшүнәслигы, физика, кимја, ботаника вә с. дәрсликләриндә тез-тез гаршылашырысыныз. Бәдин тәсвирдә эшја вә һадисәләр даһа образлы вә ајдын верилнр. Бурада мүәллифин фикри, һисс вә дүјгулары, эшја вә һадисәјә шәхси мүнәсибәти өз әксини тапыру. Бәдин тәсвирә адәтән һекәјә, повест, роман, сүжетли шәр вә шәкилләрдә тәсадүф олунору. Инди мән сизә Күр чајынын тәсвири илә бағлы икки мәтн охујачағам. Диггәтлә гулағ асыб онлардан һансынын елми, һансынын бәдин тәсвирә анд олдуғуну мүәјјәнләшдирмәјә чалышыны.

I. Мәтн.

Күр Азәрбајчанын вә бүтүн Гафгазын ән бөјүк чајыдыр. Онун үмуми узунлуғу 1515 км олуру, бундан 900 км Азәрбајчан ССР әразисинә дүшүр. Күр чајы өз мәнбәжинә Туркијә әразисиндәки Чалдыр суајрычысынын ши-мал әтәјиндә дәннз сәвијјәсиндән 2741 км јүксәкликдән алыру.

II. Мәтн.

Һүндүр боз тәпәләри јарыб учурумларә чевирән Күр мешәнин јахасы бөјү узаныб кедирди. Тез-тез көпүкләниб дашан, јаз ајларында јатағына сығмајыб, каһ сол саһилдәки мешәјә сохулан, каһ да бәри үздәки һүндүр јарғанлары, бичәнәкләри, улғунлуғлары јујуб апаран Күр бу ил даһа чошғун иди. О, нәһәнк палыд ағачларыны

көкүндән гопардыб бир јумаг киими бүрмәләјир, өзү илә узағларә—ашағыдакы кәндләрин бәрабәрнә гәләр апарырды.

Һәр икки мәтнлә әләгәдәр шакирдләрин фикирләри өјрәннлиб јекунлашдырылыр.

Бу һазырлыгы ишиндән сонра тәсвир (эшја, һејван вә ја инсаннә тәсвири) элементнә олан мәтн үзрә кениш вә ја јығчам ифада јаздырмаг мөгсәдәүјгүндүр (ифада јазы үчүн мәтнн мүәллим ја «Ифада» јазы мәтиләриндән, ја да елми вә бәдин әдәбијјатдан сечә биләр).

Иш тәчрүбәси илә таныш олдуғумуз мүәллимләрдән С. Сәләхов (Имтишһи рајону, I нөмрәли орта мәктәбин мүәллими) елми тәсвирлә бәдин тәсвирнә фәргли чәһәтләрини шакирдләрә изаһ етмәк үчүн «Күнәш» мөвзусунда ашағыдакы мәтиләрдән истифада едир.

I. Мәтн.

Күнәш көзәрмиш, күршәкилли көј чисмидир. Јердән күнәш гәләр олан мәсафә тәгрибән 150 000 000 километр-дир.

Күнәшин сәһниндә температур тәгрибән +6000°С-дир. Бу чүр јүксәк температурда бүтүн маддәләр хусуси бир газ һалындадыр.

Көзәрмиш маддә ишыг сачыр. Ишыг синифдә 300 000 км сүрәтлә јайылыр. Күнәшдән чыхан ишыг јерә 8 дагигә 19 синифә кәлиб чатыр (М. Н. Скатики. Тәбиәтшүнәслигы, 4-чү синиф үчүн дәрслик, Бакы, 1978, сәһ. 12—13).

II Мәтн.

Көзәл лаләләр, мәнним күнәш һаггындакы нағылымы динләјин.

Гызым хәстә иди. Һәким гызыма бахды.

— Бура рүтүбәтлидир,—деди. Отағларынызы дәјишдирин, гыз бол-бол күнәш көрсүн.

— Ата чан, һәким нә јазды?—дејә гызым сорушду.

— «Күнәш» јазды, гызым, күнәш сәни гыздырсын ки, сағаласан.

Күнәш ахтармаға кетдим. Чох ахтардым. Ахырда күнәш көрән бир отағ тапдым, ертәси күн гызымы күнәшли отаға апарачағдым.

Сәһәр ачыларкән о мәнн чағырды, әлимин тутду... Көзләрини јумду.

эвимиэин гэлби да онуула кетди.
Дәрдимиз чох бөјүк иди. Мән онун мазарына кедәрәк, күнәшин догмасыны көзләдим. Көзәл, гызыл сачлы гызым, пәришан бир һалда ничә голларыны күнәшә догру узардыб, ону дады шүаларыны ичирди. Бир дәфә үзүмү күнәшә тутараг дедим:

— Күчлү күнәш! Нә үчүн бир шүаны, анчаг бирчә шүаны гызымдан әсиркәдин, онун өлмәсинә разы олдун? Нә үчүн?

Күнәш сыхылды вә гаралды:

— Кет,— деди,— бутун аләмә билдир ки, үст мәртәбәләр күнәшин шүаларыны алдылар, алт мәртәбәләрә көлжә салдылар вә сәнин гызыл сачлы гызыны өлдүрдүләр (М. А. Арази).

Мүәллимин тәклифи илә шакирдләр һәр ики мәтнин мугәјисә едиб, дил вә ситәләриндән истифадә бахымындан онларын фәргли хүсусијјәтләрини мугәјјән етмәјә чалышырлар. Нәтичә чыхарылар ки, һәммин мәтнләрин икисиндә дә ејин бир әшја-күнәш тәсвир олунар. Биринчи мәтидә күнәшин формасы (көзәрмиш, күрәшәкилли көј чисми олмасы), јердән күнәшә гәдәр олан мәсафә, ондакы температур вә ишығын јайылма сүрәти көстәрилсә, икинчи мәтидә күнәш вә онун әһәмијјәти һагғында образлы фикир сөјләнир.

Сөјләмәјә (шифаһи вә ја јазылы) һазырлыг просесиндә һәр ики мәтн бир даһа ајры-ајрылыгда охунур вә коллектив тәһлил олунар. Мөвзу вә ондан (мөвзудан) ирәли кәлән әсас фикир мугәјјәнләшдирилиб, ашағыдакы киими тәхминни план тутулур:

Биринчи мәтн үзрә.

1. Күнәшин формасы.
2. Јердән күнәшә гәдәр олан мәсафә.
3. Күнәшин сәтһиндә температур.
4. Күнәшдән чыхан ишығын јайылма сүрәти.

Икинчи мәтн үзрә.

1. Гызын хәстәләnmәси.
2. Ата күнәшли отаг ахтары.
3. Гызын өлүмү.
4. Күнәшин әһәмијјәти.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, бә'зи габагчыл мүәллимләр тәсвир элементли миниатюр иншалар апарылмасына да хүсуси диггәт јеттириләр. Һәр шејдән әввәл онлар шакирдләр тәсвир эле

ментләр тәсвир эле (шисја) хүсусијјәтләрини дәфтерләринә ашағыдакы вариантдан ибарәт јаддаш јаздырылыр:

1. Әшја вә ја һадисәнин үмуми характеристикасы верилмәли; онларын характериндән асылы олараг көстәрдији тә'сир изаһ едилмәли; тәсвир олуна объект елми вә ја бәдин үслубда ифадә олунамалыдыр.

2. Тәсвир олуна әшја вә ја һадисәнин ајры-ајры элементләриндән данышылмалы; объектин үмуми характеристикасы верилмәли (гејд едилмәли); онун көстәрдији үмуми тә'сир ачылмалыдыр.

Јаддаш јаздырылдыгдан сонра һәр ики вариант ајры-ајрылыгда тәһлил едиллир: киришдә вә тәсвир олуна әшја илә бағлы әсас һиссәдә нәдән данышачағы, фикирләрини конкрет мөвзу илә (мәсәлә, «Гызылкүл», «Јасәмән», «Гәрәнфил», «Гызыл пајыз», «Гышда тәбиәт», «Кәндимизә гар јағыр», «Гарлы һавада», «Нәнәмн сандығы», «Бизим топлан», «Чимәрликдә», «Әмәк адамлары илә көрүш», «Гәһрәмәнла көрүш», «Мәһсул бајрамы» вә с.) нечә бағлајачағы, объектлә әлағәдар онда јаранан тәсвир нечә формалашдырыб верәчәји, һансы мәнбәләрдән материал топлајачағы вә ону нечә системә салачағы әтрафлы шәрһ олунар.

Мәсәлә, V синифдә «Гызыл пајыз» мөвзусунда миниатюр иншаны, пајызда шакирдләрнин баға, мешәјә вә ја парка екскурсиясы илә әлағәләндирмәк олар. Бунула әлағәдар олараг иншәја һазырлыг үчүн шакирдләрә ашағыдакы истигамәтләрдә мүшаһидәләр апармағы тапшырмаг олар.

1. Екскурсияда олдуғунуз заман һаванын нечә олдуғуна диггәт јетирин. Һаванын вәзијјәтини, көјүн рәнкинни, күнәши, мешәни, јарпағларын рәнкинни вә с. образлы шәкилдә нечә характеризә едәчәксиниз? Күләјин вә јарпағларын сәси, ајаг алтында галан јарпағларын хышылтысы һагғында өз тәәсүратынызы һансы сөзләрлә вә нечә ифадә едәчәксиниз? Өз тәәсүратынызы образлы ифадә етмәк үчүн даһа чох һансы нитг һиссәсиндән истифадә етмәјә диггәт јетирмәлисиниз?

2. Бағы (мешәни) узагдан көрәркән вә јахуд ичарисиндә кәзәркән сиздә нә киими үмуми тәәсүрат јаранды? (сәввә) едн и, јиг һәтә үзгәдәди

рун (шисја) һагғында данышмаг үчүн көрүнүр, көрсәнир, гаранлыглашыр, бирләшир вә башга фе'лләрдән истифадә етмәјә еһтијач дүјүрсүнүз-му?

3. Багда (мешәдә) даһа чох нә хошунуза кәлир? Сиздә јаранан тәәсүраты дөгиг вә ајдын ифадә етмәк үчүн даһа мүнәсиб сөз вә ифадәләр сечмәјә чалышын. Өзүнүз јохлајын: сиз тәбиәти диггәтләми мүшаһидә етмисиниз вә јахуд мүшаһидәннз сәтһидир. Бунун үчүн өз-өзлүјүнүздә бу киими суаллара чаваб ахтарын: Багда пајыз фәслинин изләри (иншанләри) вармы? Онлар нәдән ибарәтдир? Сәнин диггәтәнин даһа чох нә чәлб етди?

4. Һансы әһвал-руһијјә илә бағдан (мешәдән) гајдырысыныз? Пајыз фәслинин тәбиәтә бәхш етдији көзәлликләри мәнзә мүшаһидә етдијиниз киими тәсвир етмәјә чалышын. Сәј көстәрин ки, тәәсүратынызы образлы ифадә едәксиниз.

Бундан сонра шакирдләрә мүшаһидәнн тәхминни планыны тәгдим етмәк олар:

1. Баға (мешәјә) кедән јолда, һаванын нечә олмасы.

2. Узагдан сән бағы (мешәни) нечә көрдүн?

3. Мешәдә: торпағын үстү; чәмәнликләр (чичәкләр, отлар), тарлалар (бағлар); мүхтәлиф нөв ағачлар, онларын јарпағлары, көвдәси; отларын, колларын рәнки; торпагдан, отлардан, јарпағлардан кәлән әтирләр.

Екскурсия вахты шакирдләрнин план үзрә иш материалы тәртиб етмәси дә фәјдалы олар. Белә материаллардан биринин нүмунәси илә таныш олар.

1. Мешә (бағ, парк вә с.) јолунда.

Һава сәкитдир, пајыз күнәши әтрафа ишыг сачыр, зәиф күләк әсир. Көјдә тала-тала булудлар топлашыб. Отлар сары вә бозумтул рәнкә чалыр.

2. Мешәнин (бағ, парк вә с.) узагдан көрүнүшү.

Сарымтыл-јашыл вә гырмызытәһәр јарпағлы ағачлар көрүнүр. Санки мешә көјлә бирләшмишдир. Гушларын сәси ешидиллир.

3. Мешәдә (багда, паркта) торпағын үстүнә санки сары халчалар дөшәнмишдир. Бә'зи јерләдә саралса да, һәлә отларын чох һиссәси јашылдыр. Онларын үстүнә ағач јарпағла-

рын ағачларынын јарпағлары сәпсарыдыр. Бөјүрткән колунун јарпағлары гырмызыја чалыр. Шам ағачларе исә јашылдыр.

Мешәнин данми сәкинләри олар сәрчә вә гарғаларын ајағлары алтын да галан хәзәлин вә ағачдан дүшәр јарпағларын хышылтысы ешидиллир. Отларын вә хәзәлләрин әтри бир-биринә гарышмышдыр.

Екскурсияда шакирдләрнин шәхсг мүшаһидәсилә бағлы топланмыш материалларын синифдә мұзакирәси кечирилир. Материалларын јахшы вә угурсуз чәһәтләри тәһлил олунар. Сонра топланмыш материал әсасында шакирдләрә евдә «Гызыл пајыз» мөвзусунда иншә јазмаг тапшырылыр.

Инди исә шакирдләрнин мүхтәлиф мөвзуларда јаздығлары иншалардан бир нечәсинә нәзәр јетирәк.

Гызыл пајыз.

Күнәшли пајыз күнүдүр. Зәиф күләк әсир. Күнәшин илыг шүалары адама ләззәт верир. Көј мави дәннз хатырладыр. Көјүн үзүндә такам-сәјрәк ағ вә бозумтул булудлар көрүнүр. Онларын бә'зиләри горхунч ширн, әкдәһани, бә'зиләри исә башы ағаппаг гарла өртүлү сыра дағлары, сылдырым гајалары хатырладыр. Күн батана јахын бу булудларын бә'зиләри гырмызы рәнкә чалыр. Санки гарын үстүндә од галамысан (Т. Әсәдова).

Мәктәбинизин архасында бөјүк бир мейсә ағачы вар. Баға кедән јол сәлигә илә асфалт-ламыш, кәнарларына чинар ағачы әкилмишдир. Чинарлардан бә'зиләринин ашағы һиссәси, бә'зиләринин бир будағынын јарпағлары тамам саралымышдыр. Ағачын сары вә јам-јашыл јарпағлары она хүсуси көзәллик верир.

Багда алма, армуд, һејвә, нар вә с. ағачларын јарпағлары елә бил һансы бир рәсса мына әлилә сары вә гырмызы рәнкләрә бо јанмышдыр. Тут ағачынын саралымыш јарпағларынын кәнарлары гулгуру гурумуш, күрәнки алмышдыр.

Күләк әдикчә будағлардан гопуб дүшән јарпағлар исти ана гојнуна тәләсирмиш киими башымызын үстүндән өтүб чәја төкүлүрдү.

Јердәки јарпағларын үстү илә әддымладык чә онлар гәрибә сәслә, һај-һараја сапкин ким исә көмәјә чағырыр, өз паразытыларыны бил дирмәк истәјирдиләр. (С. Һағыјева).

Булудлу бир пајыз күнүдүр. Тәз-тәз көј курулдајыр, шимшәк чакыр. Нарын јагыш је гыр. Бајагдан бағы башына көтүрмүш сәрчәләрн сәси кәсплмишдир. Багда там сәкитлидир. Јарпағларын үстүнә јаган јагышын хышылтысы ајдын ешидиллир. Киләс, үзүм, алма, нар, һејвә ағачларынын сары вә гырмызы тәһәр јарпағларынын рәнки санки бир аз ту гунашмышды. Ағачлардан гопуб һавада фылана-фырлана јерә дүшән јарпағлары күлә үзүмә вуранда диксилир, санки бир аилә үшүјән киими олурдум. Саралымыш јарпағлар санки өз көңлик күнләринә тәәсүфләнди

даһа дәрһндән өҗрәнмәҗә чалышыр вә ону нумажин етдирмәҗә сәҗ көстәрирләр. Бу да мәктәб тәчрүбәсиндә сүбүт едилмиш дидактик фактдыр ки, епик әсәрин сәһнәдә тәчәссүмү мәзмунун јадда галмасына көмәк едир, еҗин заманда әсәрдә баш верән һадисәләр сәһнәдә образлар васитәсилә чанлан-дырылыр, шакирдләрнин (һәтта ән эәһп охуҗан шакирдләрнин белә јадда-шына һәкк олунар) јарадычылыг га-билјјәти иҗтиһаф едир, формала-шыр. Лакин епик тәсвир вә тәһкија-нин сәһнәләшдирмәсинә мүәллим вә шакирдин јарадычы јанашмасы әсәсдыр.

А. Әһмәдова бизим мәсләһәтмиш вә көмәҗимизлә VII синифдә «Хәнчәр» һекајәсинин бир һиссәсини сәһнәләш-дирди. Марағлы тәчрүбә кими һәмнин сәһнәләшдирмәдән нүмунә вермәҗи лазым билирик.

Сәһнә:

Әһвалат Иран Азәрбајҗанынын ки-чик бир шәһәриндә баш верир. Шәһә-рин бир тәрәфи мешә, габаг тәрәфи исә көз ишләдикчә узаныб кедән ке-нин дүзәнликдир.

Шәһәр бир илә јахындыр ки, хешбәхт күнләр кечирди. Гәсәбәдә јени ачыл-мыш мәктәбдә кәч гыз Сүдабә ханым, атасы сәрраф Мәшәди Тағынын ира-дәси хилафына чыхараг мүәллимлик едир, ушағлара Азәрбајҗан дилниндә дәрә дејирди.

Сүдабә, Иран Азәрбајҗанында гал-хан азадлыг һәрәкәтына үрәк јангысы илә гошулмыш вә бу һәрәкәтын көз-көрүнимәз чошгун далгалары ону өз агушуна алмышды.

О, ушағлара дәрә дејир, Азәрбајҗан һаггында һәгмә охујурду. Көзләри ја-шармыш һалда үзүнү пәнчәрәҗә чевир-ди. Елә бу заман ајаг сәсләри ешидил-ди, бир фарс зәбитни илә ики сәрбаз пчәри кирди.

Фарс зәбити — Дејәсән, ушағлара Азәрбајҗан һаггында маһны өјрәдир-синиз?

Сүдабә мүәллим — Бәли, ага, Азәр-бајҗан һаггында һәгмә өјрәдирәм. Бәс сиз нијә сладаһлы әскәрлә синиф ота-ғына кирирсиниз?

Фарс зәбити — Агаји сәрһәнкин әм-ринә әсәсән биз сизни парәһат етмәли олачағыз, ханым! Бујурун бизимлә кед-дәк (мүәллим данышмағын мәнасыз олдурғуну һис етди, чәртилиб ушағла-

Мүәллим — Сағ олуң, ушағлар! Ма-нин јадыныздан чыхармајин, бәлкә бир дә көрүшмәдик. Бөјүк оғланлар ола-да вәтәниниз уғрунда мүбаризә едиди! Неч бир заман јаддан чыхармајин ки, булар бизим ән гәддар дүшмәйләри-миздир.

Зәбит — Рәдд кон! — дејә сәрбазла-ра ғышгырды. (Онлар мөшәнин ара-сындакы ачыглаға чатдыгда мүәллим мејданда гурулмыш дар ағачларыны көрдү. Сәрһәнк көзләрини ғыза дикә-рәк диггәтлә бахды. Беш дөгигәдән сонра бир гоҗа, дикәри чаван вә көзәл оғлан олан ики пәфәр дә кәтирдиләр).

Гары — Ону өлдүрмә! (чаван оғла-ны көстәрир). Онуң күнаһы јохдур. Чаван оғлан — Ана! Ана! (Анасы ону ешитмәди).

Ана — Бу сачлардан, чалын-чарпаз дағ чәкилдән бу синәмдән горх! Једди оғулдан бирчә о галыб!

Сәрһәнк — Бу көпәји сусдуруң.

Сәрһәнк (Јаварә) — Чыхар сијаһы-ны оху (мүәллимнин адына чатанда сәрһәнк көзләрини ғыды).

Сәрһәнк — Бу һансы Мәшәди Тағы-нын ғызыдыр? Сәрраф Мәшәди Тағы-нынмы?

Јавар — Бәли.

Сәрһәнк — Ону тапың бура кәтирми (сијаһы охунушу давам едир). Елә бу вахт Мәшәди Тағыны кәтирдиләр.

Сәрһәнк — Нә вахтдан коммунист олмусан, Мәшәди?

Мәшәди Тағы — Нә барәдә белә һәкм верирсиниз, агаји сәрһәнк?

Сәрһәнк — Бу кимин ғызыдыр?

Мәшәди Тағы ғызына тәрәф дөнмә-дән сәрһәнкә бир кағыз тәгдим етди. Сәрһәнк кағызы ачыб бу сәтирләри нәзәрдән кечирди: «Мән гәсәбә сәкинш Мәшәди Тағы Мәшәди Сәлиһ оғлу, өз јекәнә ғызымы, үзүмә ағ олуб мәним ирадәмин хилафына һәрәкәт еладји үчүн, ашағыда имза едән шәхсләрин шәһадәти илә ғызымы өвләдлыг шәрә-финдән мәһрум едирәм. Онуң неч бир һәрәкәтиниә өзүмү чавабдән билми-рәм».

(Онлары дар ағачынын јанына кәтирдиләр)

Чаван оғлан — Јашасың Азәрбај-җан!

Сәрһәнк — Кимин булардан шика-јәти вар? Нијә динирсиз? Јохса Таб-риздән горхурсунуз?

Илдырым — Мәним шикајәтин вар.

Илдырым — Бах, о мүәллимдән (Сү-дабәни көстәрир).

Сәрһәнк — Сән онун шакирди олму-сан?

Илдырым — Бәли.

Сәрһәнк — Нә, бу, чох марағлыдыр. Де көрүм шикајәтин нәди? Горхма, нағыл елә.

Сәрһәнк јаварә — Бу ушағын дедик-ләрини јазарсан.

Илдырым — Мән ону анчаг сизин гулағыныза демәк истәјирәм.

Сәрһәнк күлүмсәјәрәк — Чоҗ марағ-лыдыр. Нә, кәл де, көрүм нә дејирсән? — дејиб гулағыны она тәрәф тутду.

(Илдырым јахынлашыб она тәрәф кәлди)

Илдырым — Мән сәни таныјурам. Дәрд ил бундан габаг мәним атамы да тутуб апаран сәнсән (сөз ағзындан гуртармамыш голунуң ичиндә кизләт-дији хәнчәри вар күчү илә онун хирт-дәјинә сохду. Сәрһәнкдән боғуг бир хырылты ешидилди вә о силкәләниб јихылды.

«Лексика» бәһсинин тәкрарына аид дәрсин оптимал тәшкили һаггында

Адила БАҒЫРОВА

филолокија елмләри һәмизәди, Нахчыван МТИ-нин кабинет мүдири

Нахчыван шәһәриндәки Н. Чавид адына 5 нөмрәли орта мәктәбин мүәл-лими, методист-мүәллим, филолокија елмләри һәмизәди Ферман Хәлилов дәрсләриндә мүхтәлиф метод вә васит-ләрдән оптимал истифадә едәрәк шакирдләрдә мүстәгил муһәкимә јү-рүтмәк бачарығынын иҗтиһафына сәҗ көстәрир. О, бүтүн дәрсләрини ел-ми-методик бахымдан јүксәк сәвијјәдә үшкил едир.

Бу вә ја дикәр бәлмә үзрә тәкрарын апарылмасында Ферман мүәллим вер-рилмиш биликләрә аид башлыча ан-лајышлары шакирдләрнин нә дәрәчәдә дәрк етмәләринә, ләзими үмумиләш-дирмәләр апарылмасына, дәрәдә бү-түн синифни фикри фәәлијјәт көстәрмә-синә, тәллим процесини интенсифләш-дирмәҗә хүсуси диггәт јетирир. Бүтүн бунылары Ферман мүәллимнин конкрет

Илдырым идиһаыни ичәрисиндән кечиб мешәдә көрүмәз олдү. Зәбит-ләрин тапанчалары онун ардынча кур-лады. Лакин сонралар мәлүм олдү ки, күлләләрин неч бири ону тутмады.

Кичик бир һиссәнин дәрә процесин-дә шакирдләрнин ифасында өз әксини тапмасы мөвзунун јадда галмасына көмәк едир, онларда шаһ үсул-идарә-синә гаршы дәрин иффәт, гәзәб оја-дыр, Сүдабә вә Илдырым образлары-ны дәрин мәһабәтлә севириләр. Бир гәдәр кәдәрли олса да, шакирдләр ај-дын дәрк едирләр ки, онларын апар-дығлары мүбаризә вәтән уғрунда, халг уғрунда, өз доғма дилләри уғрунда, мүбаризә иди.

Сәһнәләшдирмә үнсүрләринин дәрә тәтбиғи бир тәрәфдән һекајәнин мәз-мунунун шакирдләр тәрәфиндән дә-риндән мәнимсәдилмәсинә јахындан көмәк едир, дикәр тәрәфдән онларын естетик һиссләринин иҗтиһаф етди-рилмәси имканларыны кеңишләнди-рир.

бир дәрсинин IV синифдә нүмунәсиндә нәзәрә чатдырмағы даһа мунасиб һе-саб едирик.

Дәрсин мөвзусу: лексикаја аид кечилмишләрин тәкрары.

Дәрсин мәгсәди: лексика үз-рә верилмиш ән муһүм биликләри сис-тема салмаг, үмумиләшдирмәк.

Мүәллим дәрә 318-чи чалышма үз-рә ев тапшырығларыны јохламагдан башлајыр. Әввәлчә шакирдләрнин би-риздән тапшырығын тәләбини сору-шур.

Ш. — Тапшырыгда верилмиш сөзлә-рин антонимләрини тапыб бирликдә: јазмаг тәләб олунар. Мәсәлән, вери-либ: узун; јазмышам; узун-ғыса.

М. — «Ғыса сөзүнүң әвәзинә ејин мәһнада ишләнән башга сөз дә јазма олардымы?»

Ш. — Бәли, оларды: «көдәк».

жө чагырыр. Биринчи же тапшырыгдакы 5 вә 6-чы сөзләр, икинчи же исе 7 вә 8-чи сөзләр антонимләр илә бирликдә лөвһәжә язмага вә чүмләләрдә ишләтмәји тапшырыр вә синифлә ишләмәжә кечир:

М. — Тапшырыгын ардыны ким оху-
яр?

Ш. — Верилиб: бөжүк, язмышам:
бөжүк-кичик.

М. — «Бөжүк» вә «кичик» сөзләрини
һансы нитг һиссәсинә анд олдуғуну де-
жә биләрсәнми?

Ш. — «Бөжүк» вә «кичик» сөзләр-
нин һәр икиси сифәтдир.

М. — Даһа ким охуяр?

Ш. — Верилиб; кечә; язмышам:
кечә-күндүз.

М. — Бу сөзләр антоним олдуғу-
ну ким сүбүт едәр?

Ш. — Билирик ки, антонимләр ма-
нача бир-биринә әкс олан сөзләрдир.
«Кечә» сөзүнүн әкси, јәни эндди «күн-
дүз»дүр. Она көрә булар антоним-
дир.

Бунун ардынча мүәллим синфин диг-
гәтини әввәлки шакирддин тахтада јаз-
дығлары антонимләрә чәлб едир: јат-
маг—дурмаг, галхмаг—узанмаг, сус-
маг—данышмаг, өртмәк—ачмаг.

М. — Јолдашларыңыз сөзләр ан-
тонимләрини дүзкүн тапмышлармы?

Ш. — «Дурмаг» әвәзинә «ојанмаг»,
«узанмаг» әвәзинә исе «отурмаг» јаз-
ылса иди, даһа дүзкүн оларды.

Сонра мүәллим даһа ики шакирди
лөвһәдә ишләмәжә, башга бир шакир-
ди исе «Антонимләр» мөвзусуну да-
нышмага чәлб едир.

Шакирд данышар:

— Антонимләр мүхтәлиф чүр деји-
лир, мүхтәлиф чүр јазылыр вә бир-би-
ринә әкс мәналары билдирир. Мәсә-
лә: тәмиз—пинти, сојуг—исти, хәсис—
сәхавәтли, агламаг—күлмәк вә с.

Антоним ики латын сөзүнүн бирләш-
мәсиндән әмәлә кәлиб. «Анти» әкс,
зидд демәкдир, «онума» исе ад
мәнасыны билдирир. Беләликлә, «ан-
тоним» әкс адлар, әкс сөзләр
мәнасыны билдирир.

Мүәллим лөвһәжә чағырдыгы ша-
кирдләр синфин чавабларына синфин мү-
закирәсинә вериб кечмиш дәрсин тәк-
рарына баша чатдырыр. Сонра о,
«Лексика» бәһси үзрә билдикләрин тәк-
рарына үмуми шәһидәт әси мәһәдә
кечир. Бунун үчүн шакирдләр-
дән биринә вердији үч сөзүн мәнасы-

изаһ етмәји; дикәр олар шакирдлә исе
вердији дөрд сөзү мәчәзи мәнада
ишләтмәји тапшырыр.

Даһа ики шакирди ашағыдакы кар-
точкаларын тәләбинә ујғун јазылы ча-
ваблар һазырламаға (синиф дәфтәрин-
дә) чәлб едир.

Карточка № 1

Верилмиш сөзләр синними вә
антонимини јаз:

уча, чох, нәм, чағырмаг, гырмаг,
мүһарибә.

Карточка № 2.

Саз, габаг, биз, ган, мин, гарыш,
көј антонимләрини мәналарыны јаз.
Нүмунә: саз—мусиги алағи.

саз—кефин јахшы олмасы.

Һәмни шакирдләр тапшырығлары
јеринә јетирәндәк мүәллим фронтал
сорғу апары.

М. — Лексика дејәркән нәји баша
дүшүрсүнүз?

Ш. — Дилдә олан сөзләрнин һамысы
һәмни дилин лексикасыдыр. Лексика-
ја башга сөзлә, лүгәт тәркиби дә де-
јирләр.

М. — Дилдә сөзләр чохдур. Булар-
ын јазылышы, тәләффүзү вә мәна-
сы хүсуси китабларда верилир. Белә
китаблар һаггында нә дејә биләрсин-
низ?

Ш. — Белә китаблар лүгәт адланыр.
Лүгәтләр мүхтәлиф олу; орфографи-
ја лүгәти, орфоэпија лүгәти, изаһлы
лүгәт, тәрчүмә лүгәтләри...

М. — Ады чәкилән лүгәтләрнин гуру-
лушу нечә олу вә онлардан нә мәг-
сәдләрлә истифадә олунар?

Ш. — Лүгәтләрдә верилән сөзләр
әлифба сырасы илә дүзүлүр. Орфогра-
фија лүгәтиндә сөзләрнин дүзкүн јазы-
лышы, орфоэпија лүгәтиндә сөзләрнин
дүзкүн тәләффүзү верилир. Изаһлы
лүгәтдә сөзләрнин мәналары изаһ олу-
нур. Тәрчүмә лүгәтләриндә исе бир
дилдән башга бир дилә тәрчүмә олу-
нан сөзләр верилир.

Бу чавабдан сонра мүәллим синфин
диггәтини лөвһәдә ишләјән биринчи
шакирдин чавабларына јөнәлдир:

1. **Гыш**—фәсид адыдыр (гышда һа-
валар сојујур, гар јагыр, шахта олу).
2. **Гачмаг**—бир јердән башга јерә сүр-
әтлә һәрәкәт етмәк... 3. **Мүәллим**—
дәрс өјрәдән, биллик верән шәхс...

Бунунла мүәллим ајры-ајры лүгәт-
ләрини фәриг јәттилдәки билдикләри
хатырладыб, мүсаһибәни давам етди-
рир:

мәнасы дејәндә нә баша дүшүрсүнүз?

Ш. — Һәр бир сөзүн ифадә етдији
мәна онун лексик мәнасы һесаб олу-
нур. Мәсәлә: **гәләм**—јазмаг үчүн бир
әшјадыр; **гырмыз**—рәнк адыдыр
вә с.

Грамматик мәна исе о демәкдир ки,
јәни сөз һансы нитг һиссәсинә андир,
исимдирсә һансы һалдадыр вә с.

М. — Сөзүн әсас вә мәчәзи мәнасы
һаггында ким данышар?

Ш. — Дилимиздә елә сөзләр вар ки,
онлар һәм әсас, һәм дә јери кәләндә
мәчәзи мәнада ишләнә биләр. Мәсә-
лә: «ачы дәрман» вә «ачы күлүш»
сөзләрнин көтүрәк. Биринчи мисалда
«ачы» сөзү әсас мәнада ишләдилеб.
Һәгигәтән дә биз дәрманы дадыб онун
ачы олдуғуну һисс едә биләрик. Ам-
ма икинчи мисалда «ачы» сөзү мәчәзи
мәнададыр. Бурада о, «ад» мәнасы-
ны јох, «истеһза» мәнасыны билдирир.

Мүәллим чавабларла разылашды-
ғыны билдириб, лөвһәдә ишләјән
икинчи шакирдә мәчәзи мәнада иш-
ләтдији сөзләр (ити көз, тәмиз үрәк,
дилә дүшмәк, дәрин биллик) охутдурур
вә бүтүн синфин диггәтини һәмни сөз-
ләрнин тәһлилинә чәлб едир. Совра
башга ики шакирди лөвһәжә чағырыб
биринә тәкмәналы, о биринә исе чох
мәналы сөзләрә анд бир нечә мисал
јазмағы тапшырыр вә башга шакирд-
ләрлә сөһбәтини давам етдирир:

М. — Омонимләр һаггында ким да-
нышар?

Ш. — «Омоним» дә латын сөздүр.
«һомос—ејни чүр, охшар, «они-
ма» исе ад, адланан демәкдир. Һәмни
сөзләр бирләшәрәк «омоним»
сөзүнү әмәлә кәтириб.

М. — Ким чавабы давам етдирәр?

Ш. — Јазылышына вә дејилишинә
көрә ејни олан, ләкин тамамилә баш-
га мәналары билдирән сөзләрә омоним
дејилир.

Сөзләр	Синоним	Антоним
уча	һүндүр	алчаг
чох	хејли	аз
нәм	јаш	гуру
чағырмаг	гышгырмаг	сакиг дајанмаг
мүһарибә	дава	сүләһ

Мүәллим, сөзү 2-чи карточка үзрә
тапшырыгы јеринә јетирән шакирдә
верир.

Ш. — Омонимләрнин мәналарыны бу
чүр јазмышам:

1. **Габаг**—мејвә-тәрәвәз.

Габаг—гаршы, өи тәрәф.

2. **Биз**—аләт (пинәчинин бизи).

Биз—шәхс әвәзлији.

3. **Ган**—исан, һејван вә гушларын
дамарларында ахан маје.

Ган (маг)—бир шеји баша дүшмәк.

3. **Гарыш**—өлчү ваһиди.

Гарыш (маг)—бир ишә мүдахилә
етмәк.

Мүсаһибә давам етдирилир.

М. — Синонимләр һаггында ким нә
дејә биләр?

Ш. — Синонимләр омонимләрнин әк-
сидир. Јәни мүхтәлиф чүр јазылыр вә
мүхтәлиф чүр дејилир, анчаг ејни вә
јахуд јахын мәна билдириләр. Мә-
сәлә: көрпә—чаға, көк—јоғун, јемәк—
гидаланмаг.

Башга бир шакирд: «Синоним» сө-
зү «синонимос» сөзүндән әмәлә кәлиб.
Латынча ејни адлы мәнасыны
билдирир.

М. — Кимни әләвәси вар?

Ш. — Синонимләр ејни бир әшјаны
(адам, исан), ејни бир һәрәкәти (ча-
ғырмаг, сәсләмәк), ејни бир әләмәти
(ағыллы, дәрракәли), ејни мигдары
(чох, хејли) билдирир.

М. — Даһа кимни әләвәси вар?

Ш. — Синонимләр ејни вә јахын мә-
на билдирсәләр дә, онлары һәмнишә
бир-бирини јеринә ишләтмәк олмур.
Мәсәлә: «үрәк» вә «гәлб» сөзләри
демәк олар ки, ејнимәналыдыр. Ан-
чаг «үрәјим галхыр» дејә билдијимиз
һалда, «гәлбим галхыр» демәк олмас.

Сөз биринчи карточка үзрә тапшы-
рыгы јеринә јетирән шакирдә верилир.

Ш. — Тапшырыгда верилмиш сөзләр-
нин синоним вә антонимләрини белә
јазмышам:

ричи мүнәсибәтидир. Фәаллыг көрүлән ишми кеҗфијәтидир. Мәсәлән, В. Шекспирин «Җамлет» әсәринин IX синифдә әввәлчә мәзмуну, сонра исе тәһлил өјрәдиләр. Дәрсин тәһлилинә башланмаздан әввәл шакирдләрин гаршысына белә бир проблем гојурам. «Атасынын гатили мә'лум олдуғдан сонра Җамлет ағыллы, ејни заманда атасынын дүшмәнләринә гаршы мүбаризә апаран бир шәхс кими һәрәкәт едә билмәздими? Бу суалдан сонра проблемли вәзијәт жараныр.

Проблем ситуасијасынын тәшкили мүрәккәб просесдир. Һәм мүәллим, һәм дә шакирдләр проблем һәлл олунана гәдәр әгли фәалијәтдә олулар. Акад. М. И. Шахмутов проблем ситуасијасынын ашағыдакы мәрһәләләрин гејд едир:

I мәрһәлә. Проблем ситуасијанын жарадылмасы мәрһәләси. Мүәллим проблемли суал гојур, бә'зән суалы һиссәләрә бөләрәк верир. Шакирдләрин фикри фәаллашыр. Проблем ситуасија жараныр.

II мәрһәлә. Проблемин гојулушу. Мүәллим сусур. Шакирдләр фикирләширләр: нә мә'лум дејил?

III мәрһәлә. Фәрзијәләрин әсәсләндирилмасы вә ирәли сүрүлмәси. Мүәллим шакирдләри әгли ахтарыша јөнәлдир. Һазыр материаллардан вә мә'луматлардан суаллар верир. Шакирдләр фәрзијәни ирәли сүрүр вә ону әсәсләндирмаға чалышырлар.

IV мәрһәлә. Фәрзијәнин сүбуту вә проблемин һәлли. Мүәллим ахтарыша рәһбәрлик едир, јени фактлары шакирдләрә чатдырыр. Шакирдләр јени билликләр сүбут олунар.

V мәрһәлә. Һәлли јохламағ. Мүәллим шакирдләрин фәалијәти илә јени билији дәгигләшдирир. Шакирдләр һәлли јохлајырлар (Проблемное обучение, М., 1975, сәһ. 206).

Проблемли вәзијәтин жарадылмасы үчүн әввәлчә мөвзу нәзәрден кечирилмәлидир. Чүнки бә'зи мөвзуларда проблемли вәзијәт јаратмағ олмур. Проблем мөвзунун характериндән доғмалыдыр.

Шакирдләрин өјрәндикләри јени билликләр тәфәккүрүн мәзмунуна дахил оларағ, идрәк фәалијәтинин стимул-

лашдырыр, һәм дә тәфәккүрүн инкишафыны мөјјәтләшдирир.

М. Н. Скаткин шакирдләрин мүстагиллик сәјәсиндән асылы оларағ проблемли тәлимни үч сәвијәсини мөјјәтләшдир:

а) билијин проблемли шәрһи, б) мәһимсәмә заманы шакирдләрин һисман ахтарычылығ фәалијәтинә чәлб едилмәси, в) тәлимни тәдгигатчылығ үсулу.

Биз проблемли шәрһ һағгында јухарыда мисаллар көстәрмишдик. Проблемли шәрһ ади мә'луматверичи шәрһдән фәргләнир. О, билијин әгидә шәклинә дүшмәсинә, шакирдләрдә тәлимә марағын формалашмасына, шүүрлу мәһимсәмәјә, шакирдләрин фәаллашдырылмасына, мүстагиллијинә, фәкт вә һадисәләрә диалектик бахымдан јанашылмасына, тәфәккүрә јијәләнмәк чәһдләринә көрә мә'луматверичи шәрһдән фәргләнир.

Шакирдләрин ахтарычылығ фәалијәтинә чәлб едилмәси идрәк фәаллығына даһа чох инкишаф етдирир. Мүәллим бу һалда проблемләр гојмағла, ушағлары проблемин һәллинә чәлб едир. Тәлимни тәдгигатчылығ үсулунда шакирдләрин идрәк фәаллығы вә жарадычы мүстәгиллији үчүн даһа кениш имканлар жараныр. Белә һалда шакирд проблемни «көрмәклә» ахтарышын планыны тәртиб едир, фәрзијә ирәли сүрәрәк, ону јохлајыр, мүгајисә, тәһлил вә үмумиләшдирмәләр апарыб нәтичә чыхарыр.

Проблемли тәлимни көстәрдијимиз бу үч сәвијәсиндән ләзым олдуғча истифадә едирәм.

Јухарыдакы гејдләримиз көстәрир ки, шакирдләрин идрәк фәаллығыны тәмин етмәкдә, онларын материалы даһа шүүрлу мәһимсәмәләриндә проблем характерли суаллар үзәриндә иш апармағын мүстәсна әһәмијәти вардыр. Тәлим просесиндә шакирдләрин фәаллығы мүәллимин фәалијәтиндә асылыдыр. Она көрә һәр бир мүәллим тәдрис етдији фәнини спецификасидән, мөвзунун характериндән, шакирдләрин һазырлығ сәвијәсиндән чыхыш едәрәк проблем ситуасија јаратмаға, шакирдләри зиддијәтләрә гаршылашдырмаға диггәт јетирмәли, онларын фәал коммунизм гуручулары кими бөјүмәләринә наил олмалыдыр.

М. Һүсејнин «Абшерон» романынын тәдриси

тәчрүбәсиндән

Мажыл ДОСТУЈЕВ

Мардакерт рајону, Сырхавәнд кәнд орта мәктәбин мүәллими

М. Һүсејнин «Абшерон» романы һәм мүәллифин, һәм дә бәди нәсримизин ән камил нүмунәләриндән һесаб едилир. Бөјүк Вәтән мүһарибәсиндән сонра республикамызда—онун пајтахты Бақыда совет адамларынын динч гуручулуғ һәјәт тәрзинин, соснал вә илә мүнәсибәтләринин кениш тәсвирини әкс етдирән бу роман Үмумиттифағ миғјасында кениш шөһрәт газанмышдыр. Узун илләрдир ки, «Абшерон» романы һәјәтә мүстәгил гәдәм атмағ әрәфәсиндә олан кәңчләрә—X синиф шакирдләринә мөвәффијәтлә тәдрис едилир. Романын тәдриси илә әлағәдәр кифәјәт гәдәр тәчрүбәмә әсәсләнарағ, бу јазыда тәчрүбәми, мүшәһидәләримни, наил олдуғларымы әкс етдирмәјә чалышачағам.

Әввәлә, ону гејд едим ки, IX синиф битириб X синиф кечән шакирдләрә јәј тәтилиндә охумағ үчүн бәдин әдәбијјәт сијаһысы вермәјин сәмәрәли нәтичәсинә јәгинлик һасил етмишәм.

Ғыш тәтили күнләриндә онунчулара «Абшерон» романыны охумағы јенидән мәсләһәт көрүр вә онлары романын фәсилләри үзрә ичмәл һазырланмасы ишинә чәлб едирәм.

Мөвчүд тәдрис програмында «Абшерон» романынын өјрәдилмәсинә 4 саат вахт ајрылдығыны нәзәр алыб, 2 саат мәзмунун мәһимсәдилмәсинә, мәтн үзәриндә ишә, 2 саат исе әсәрин тәһлилинә, сурәтләрин сәчијәләндирилмәсинә һәср етмәји планлашдырырам.

Биринчи дәрәдә романын мәзмуну үзәриндә иш апараркән вә романын гәләмә алынма сәбәбләрини изаһ едәркән партијамазын «Драм театрларынын репертуары вә ону јажылашдырмағ тәдбирләри һағгында» 1946-чы ил гәрарында әдәбијјәт вә инчәсәнәтин гаршысында гојулан тәләбләри хатырладайрам. Баша салырам ки, бу тарихи гәрар јазычылары мүасир һәјәти реалистчәсинә әкс етдирмәјә, әзәмәтлә гуручулуғ ишләрини һәјәтә кечирән

совет адамларынын һүнәринә ләјиғ әсәрләр јаратмаға чағырырды.

Сонра Бақы нефтиндән, онун дүнја шөһрәтиндән, нефтчиләрин һүнәриндән сөз ачырам. Совет Бақысы илә буржуазия Бақысынын нефтчиләрини мүгајисә едирәм. Севимли јазычымыз А. Шангин, мәзмуну шакирдләрә јажы таныш олан, «Мәктүб јетишмәди» һекајәсини јада салырам. Гурбанын мәшәггәтли тәлеји фонунда шакирдләрин нәзәриндә ингилабдан әввәл Бақы нефтчиләринин ағыр күзәрәни чанланыр.

Шакирдләрә белә бир суалла мүрачият едирәм:

— Ашағы синифләрдә гәһрәман нефтчиләримизин һәјәтиндән өјрәндијимиз һансы әсәрләри хатырлајырсыныз?

Шакирдләр V синифдә тәдрис олуна «Илк сынағ» әсәринин адыны биринчи чәкир вә өзләри гејд едирләр ки, о вахт өјрәндијимиз һәмнин әсәр «Абшерон» романындан бир парчадыр.

Шакирдләрә изаһ едирәм ки, јухарыда гејд етдијимиз Мәркәзи Комитәнин тарихи гәрарына М. Һүсејн «Абшерон» романы илә сәс верди. М. Һүсејн бу романы јазаркән, тәкчә јазычы истәдадына архаланмады. Бирбаша, һағгында јазмағ истәдији һәјәтә, әмәјини тәрәннүм етмәк истәдији адамларын ичәрисинә кетди. Дүз ики ил Хәзәр нефтчиләри арасында олмағла, онларын кәркин әмәјини, бу әмәјин романтикасыны, нефть истәһсалынын чәтинликләрини өз көзләри илә көрүш, дүјмуш вә мүшәһидә етмишдир. Әсәрин мөвәффијәтинин әсәс сәбәбинн јазычынын кәркин әмәјинин нәтичәси кими изаһ едирәм.

Романын мәзмуну үзәриндә кениш мүсәһибә апарырам. Мүсәһибәдә романы охумуш шакирдләрин иштиракына кениш имкан верирәм. Дәрсин бу мөгамында романын әсәс сурәтлә-

рүн тапшырып бердөнөн ишчилердин үзүмдүгүнө жана алардын ишканаларына өзүндөй өткөргүчтү берүүгө умтулган. Бул жердеги сүйөттүк сүйөттүк дегенди билдирет. Бул жердеги сүйөттүк сүйөттүк дегенди билдирет.

Сонра романын I фасылынын I-чи бөлүмүнүн шакирдлөрү охуттурурам. Бакынын галаба сөзүнүн, издиңамлы шөһөрдө Таһирини һәркөтлөрүнн тасвир едөн өз һиссәдә мүәллифин мәгсәдинн изаһ едирәм.

Изаһ заманы жүкдашыжан фәһләһинн сөзүннә дедиңи «Бу күн дә япон корбакор олбу...» чүмләсинә шакирдләрнн диггәтинн чөлб едирәм. Онларын тарих фәһһиндән өйрәндикләри «Иккинчи дүниә мұһарибәсиннн жекуллары» мөвзәсууну јада салмагла фәһләрарасы әләгә јарадырам.

Дәрсин сонунда шакирдләрә романда ништирак едөн әсәс сурәтләрнн характер хусусијјәтләрннн гысача гејд етмәји тапшырырам. Бу тапшырығы вермәккә шакирдләри образлары фәһләшдирмәјә, онларын охшар вә фәргли чәһәтләрннн мүәјјән етмәји истигамәтләндирмәк мәгсәдинн күдүрәм.

Иккинчи дәрсдә ев тапшырыгларыны јохладыгдан сонра, романын мәзмуну үзәриндә иши давам етдирирәм. Таһирини Бакыја баглајан сәбәбләри изаһ етмәккә, онун хасијјәтиндә ичәрисинә дүшдүјү коллективлә ујушмајан чәһәтләрнн әсәрдән нүмунәләрлә шәрһ едирәм. Ону да гејд едирәм ки, илк күнләрдән уста Рамазанын Таһирдән хошу кәлир. һәссәс уста Таһирини бирчә хасијјәтиндән, кәнд үчүн дарыхма-сындаң наразы галыр.

Бу бахымдан, шакирдләрә долгуң материал вермәк мәгсәди илә әсәрдән Таһирини доғма јурда гајытмағ мејли-нин күчләндирән анасы Күлсәнәмин мәктубуну шакирдләрдән биринә охут-дуурам.

Шакирдләрә билдирирәм ки, инди-чә охудуғунуз һиссә романда Таһирини тәлеји илә бағлы олан һадисәләрнн дүјүн һөгтәсидир. Бу елә бир һөгтә-дир ки, Таһирини, онун дүшдүјү мүнһә-дәки мунәсибәтләри сәчијјәләндирир. Бурада биз кәркин әмәк, дәгиг вә диг-гәтли олмағы тәләб едән дәннз нефт мәдәһиннн «сәртлијјинн» көрүрүк. Уста Рамазан һәр һансы кичик бир сәһ-пә белә, күзәштә кетмир. Комсомол тәшкәләти кәтиби Дәдәһәли еткәм ге-сәртлир. Кәндә гајытмағ вә әрләүн

бәстлиң тәпа билмир вә онлардә ин-чик галыр. һәттә, досту Чәмилиң она гаршы сәминнјјәтинә дә шүбһә едир.

Таһир кәндән нефт мәдәһләринә ишләмәјә кәлән кәңч кадрларын үмү-миләшдирлимиң образы олдуғуна көр-рә мүәллиф ону чәтин сынағлардан чыхарыр. Таһир даңланыр да, чәзә-ләндирилыр да. Ләкин бунун мүғә-билиндә гајысы да чәкилир. Коллек-тив ону тәрбијә едир.

Шакирдләрнн јадашына јахшы һәкк олунмуш бир епизоду јада салы-рам. Бу кәндә гајмағ истаһән Таһирини уста Рамазанын вағзалдан гајтарма-сы һиссәсидир. һәмнн парчанн мәз-мунуну шакирдләрдән биринә јығчаң нәгл етдирирәм. Сонра шакирдләрә белә бир суалла мүрачәһәт едирәм:

— Бир аз әввәл охудуғунуз һиссә илә, инди ешитдијјиннз һиссәдә Таһир-лә бағлы һадисәләрдә фәргли чәһәт-ләр көрүрсүнүзмү?

Фәал шакирдләр дәрһал чәваб ве-рирләр:

— Бәли, көрүрүк. Әввәл охудуғунуз һиссәдә Таһирлә бағлы дүјүн һөгтә-си бу һиссәдә ачылыр. һәркәтләринд-ән вә заһирән сәрт көрүнән уста Ра-мазанын нәвазишнндән, ејһамларын-дан, сүрүчү илә сөһбәтиндән баша дү-шүр ки, ону јахшы танымајыб. Таһирә бурда ајдын олур ки, уста Рамазаны белә «гарагабағ» едән мұһарибәјмиш, о мұһарибә ки, ики оғлуну бирдән «удмушду».

Таһир сәһвинн баша дүшүр вә буна көрә дә гәти чәваб верир:— «Бәли, уста, сөзүндән дәнән намәрддир!».

Кулминасијјанын бу чүр һәлли о демәк дејилдир ки, Таһирини бүтүн иш-ләри бундан сонра һамар јола дүшүр. Әксинә, Таһир устаја сөз верәндә гар-шыда ону нә гәдәр бөјүк чәтинликләр көзләдијјини шүүрлу сурәтдә дәрү-едир. һадисәләрнн сонрақы иккиншә-фына анд јенә шакирдләрә суалла мү-рачәһәт едирәм:

— Таһир сонра мүәјјән чәтинлик-ләрлә гаршылашырмы?

Романын мәзмуну илә там таныш олан шакирдләр чәваб верирләр ки, бәли, ики дәрә гәзә баш вермәсинә сәбәб олур. Иккинчи гәзәдә Ләтифә ону «горхағ» адаландырыр вә ондан иңчијир. Онун һәр чүр гајысыны чә-кән Гүдүрәт Имамјәздә ираәсизлә-рини үзүнә вурур.

кәскинләшмәснндә данншаркән мү-әллифини идејасыны шәрһ едирәм. Көстәрирәм ки, уста Рамазан башда олмагла јашлы һәслин истеһсәләт тәч-рүбәсинн, иш интизамыны кәңчләјә вермәк гајығы мүәллиф идејасынын бир тәрәфидир. Иккинчи вә әсәс идеја истигамәти нефт јатағлары кәшф ет-мәкдән, нефтин өлкәмиз үчүн нә дәрә-чәдә кәрәкли олдуғундан, әмәк кол-лективләрннн ролуну жүкәлтмәк гајы-гысындан ибарәтдир.

Дәрсин сонунда Уста Рамазан вә Таһир сурәтләрннн сәчијјәләндирмәји тапшырырам. Шакирдләрә уста Рама-занын вә Таһирини әсәс характерик хусусијјәтләрннн әкә етдирән јығчаң план да верирәм.

Үчүнчү дәрсин башлангычында СССРИ халғ рәссамы Т. Салаһовун нефтчиләрә һәср етдији рәсмләри вә «Нефт дашлары»на анд шәкилләри нүмајиш етдирир, гыса мүсәһибә апарырам. Ев тапшырыгларынн нәзәрдән кечирир вә группашдырырам. Мөвзу даһа долгуң әһәтә олунмуш 2—3 ја-зыны охутдуурам.

Јендән уста Рамазанла Таһир сур-рәтләри һағғында сөһбәтә гајыдырам. Шакирдләрнн һазырладығлары мәтн әсәсында әмәјә вә әмәк адамларына даңр мүсәһибә апарырам. Бу вахт «Үмүмтәһсил вә пешә мәктәби ислаһа-тынын әсәс истигамәтләриндә гејд олунан ашағыдакы мәсәләни өн пла-на чәкирәм: «Мәктәбдә әмәк тәрбијә-синнн вә тәлимнн мәгсәди буңлар ол-малдыр: әмәјә мәнәббәт вә әмәк адамларына һөрмәт ашыламағ: ша-кирдләри мүәсир сәнајә вә кәнд тәсәр-рүфаты истеһсәлынын, тиккитиннн, нәглијјатын, хидмәт сәһәсиннн әсәслә-ры илә таныш етмәк: тәһсил вә ичти-ман фәјдалы иш просесиндә онларын әмәк вәрдишләрннн вә бачарыглары-ны формалашдырмағ, шүүрлу сурәт-дә пешә сәмәјә вә ибтидан пешә һә-зирлығы алмағә сөөг етмәк».

Бу али мәгсәдин ичрасы үчүн бәднн әдәбијјатын, еләчә дә тәдрисиндән сөһбәт ачдығым «Абшерон» романы-нын кеннш икканларыннан истифадә етмәјә чалышырам. Бунун үчүн тәпәдән дырнаға виңдан мүчәссәмәси, кеннш синәсиндә әсл вәтәндаш үрәји көзди-рән уста Рамазанын образынн сәчиј-јәләндирирәм. Шакирдләрә әсәс фик-

зә јарадаркән идеализә етмәк јолуна јабанчы олмуш, онун өз јашына, дүн-јакөрүшүнә мәхсус хусусијјәтләрннн әкә етдирмәккә шанлы ән'әнәләрә ма-лик олан гочаман нефтчиләрнн үмү-миләшдирлимиң, биткин, бәднн обра-зыны јаратмаға мүвәффәғ олмушдур.

Уста Рамазан ичтиман мәнәфејин гәдир-ғијмәтинн шүүрлу сурәтдә дәрк едән вә бу мәнәфејин гәбилдијјәти үчүн даңм нараһатлығ кечирән гочаман нефтчи—буруғ устасыдыр. О, аиләси-нә вә биркә ишләдији әмәк кол-лективинә ејни көзлә бахыр. Јорулмағ билмәјән уста Рамазан әмәји шәрәф һәсаб едән, ичтиман борчуну ләјагәт-лә дәрк едән, халға хидмәт етмәк иши илә гүррәләнән камил бир шәхсијјәт-дир. Вәтәнин итгисәди гүдрәтинн өз шәхси һүнәри кимн дәрк едән уста Бакыны һәмншә нефт шөһрәтли көр-мәк истајир. Шакирдләрә чатдырырам ки, мәнәсуб олдуғу халғын, онун бүтүн сәрвәтләрннн тәсәсүбкешдији һиссә устаннн вәтәндашлығ гајәсиннн әсәс чәһәтләриндәндир. Фикрини тәсдиғ үчүн әсәрдән бу кичик епизодә мүра-чәһәт едирәм:

«...Анчағ о, Пашанын дедикләринә бир чәһәтдән һағғ вермирди: «Ахы мән пул газанмагдан өтрү ишләмирәм ки? Бир мәнәм, бир дә гарым. Артығ нәјнмә кәрәк?»

— Јох, оғул,—деди,—бу баш тут-мајачағ. Үрәјимдә чох арзум вар.

— Нәдир ахы?

— һым... Нәдир? Куја билмирсән? Арзум одур ки, дәннздә тәзә бир Аб-шерон олсуң. Өләндә архајын өлүм. Билим ки, Бакы јенә нөјүтүн падша-һыдыр».

Оғлу Паша илә устаннн арасында кәдән бу кичик сөһбәт сөзүн әсл мә'-насында, онун «иә үчүн јашамағ» ама-лынын сәминн е'тирафидыр.

Шакирдләр һәм дә дәрк едирләр ки, уста Рамазан гајыкеш ата, сәминн аилә башчысыдыр. Романда истеһсә-ләт просесин өн плана чәкилсә дә, мү-әллиф аилә-мәншәт мәсәләләрннә дә јер вермәји унутмамшыдыр. Уста-нын өмүр-күн јолдашы Нисә аналары-мыза мәхсус жүкәк һиссәләрә малик олдуғу үчүндүр ки, шакирдләр бу су-рәти сөвә-сөвә сәчијјәләндирмәјә ча-лышырлар.

Садэ эһимэтдэн тутуллуб. Нэм дэ устаныи бир шәхсийәт кими јеткилији буидадыр ки, бу һалаллығы кәчләримизә өјрәдир: өзү дэ сәбрлә, тәмкнилә, мәһәни раһатлыг һисс едә-едә.

Таһир сурәтини сәчијјәләндирәрәк мүсаһибә вә мүғәјисә үсулларыны давам етдирирәм. Шакирдләрә белә бир суал верирәм:

Сиз Таһирн нечә тәсәввүр едирсиниз?

Шакирдләрин чавабларындан бу нәтичә чыхыр ки, онлар романда Таһирлә бағлы бүтүн һадисәләри даһа јакшы јадда сахламышлар. Таһирин характер хүсусијјәтләрини изаһ едәркән шакирдләр үчүн даһа аңлашыглы олсун дејә бу чүр бөлүк апарырам:

Таһир—Чәмил хәтти.

Таһир—уста Рамазан хәтти.

Таһир—Ләтифә хәтти.

Таһир—Гүдрәт Исмајылзадә хәтти.

Беләликлә, Таһирин вә онун тәлеји илә бағлы башга сурәтләрин фәрди аламиниң мүшаһидәсини шакирдләрин өз ихтијарына верирәм. Мөвзуну объектәв сәчијјәләндирән шакирдләрлә јанашы, јалныш мүлаһизәләр сөјләјәнләр дә олур. Һәмин јалныш мүлаһизәләрә мүнәсибәтими билдирирәм вә нәтичәдә, шакирдләрин јекдил, дүзкүн рәјә кәлмәсини тәмин едирәм.

Шакирдләр Таһирн тәдричи инкишафда характеризә едәркән, онун кәнд вәрдишләрини, јатагхана һәјатыны, хасијјәтиндәки әркөјүнлүјү, сөз көтүрмәсини, өткәмлијини, дирибашлығыны, һәссаслығыны, гысганчылығыны тәсдиг үчүн әсәрдән мүвафиг нүмунәләр кәтирмәји бачарырлар.

Таһирин сәминијјәти, мөдәни сәвијјәси, әдәби зөвгү, техникки билликләрә јијәләнмәси мәсәләләри дә онун характер хүсусијјәтләринини тәркиб һиссәләри кими шәрһ едилер.

Дәрсн јекунлашдыраркән нөвбәти дәрсдә сөһбәтин романын диқәр сурәтләринини сәчијјәләндирилмәси барәдә олачагыны билдирмәклә ев тапшырыгыны верирәм: дәрсликдән әсә-

Сонунчу дәрсдә тапшырыгына үмуми һазырлығын ашкар етдикдән сонра, романда кениш тәсвир олуған техник-мүһәндис ишчләринини сәчијјәләндирилмәси ишнә башлајырам. Әввәлчә, трест мүдирн Гүдрәт Исмајылзадә вә онун арвады Лалә Исмајылзадә сурәтләринини әсәрдәки мөвгәјини ајдынлашдырырам. Сонра шакирдләрә романда кәчлијини мәншәт мәсәләләри әкс олунмуш Таһир—Ләтифә сүжәт хәттини хатырлададырам. Шакирдләрә бу јәғнилији ашыламаг истәјирәм ки, мүәллиф Гүдрәт вә Лалә Исмајылзадәләрин сәмини, мейрибан аилә һәјатыны тәсвир етмәклә кәчлији бу аиләдән нүмунә көтүрмәјә, өјрәнмәјә сәсләмишдир. Буна көрә дә романда Исмајылзадәләр кениш јер тутур.

Гүдрәтин тәзә мүдир тәјин едилдији трест планы өдәјә билмир. О, вәзијјәти дүзәлтмәк үчүн данм чалышыр, бүтүн вахтыны бу ишә сәрф едир. Һәтта өз аиләси илә мәшгул олмага вахт тапа билмир. Буна көрә дә онлар ән чох иш просесиндә, истеһсалат фонунда тәсвир едилер.

Гүдрәт Исмајылзадәнин характерини ачаркән, онун уста Рамазана мүнәсибәтини, Таһирә олан гајгысыны, тәшкил олунмуш јарышда ролуну гијмәтләндирирәм. Ејни заманда арвады Лаләјә, анасына, гызы Ширмајыја олан мүнәсибәтләрини јеткин совет адамына хас олан кејфијјәтләр кими шәрһ едирәм.

Романын әһәмијјәтиндән данышаркән, онун үмумән совет нәсринин инкишафында хүсуси ролуну гејд едирәм.

Әсәрин бәди кејфијјәтләрини гејд едәркән чавлы халг данышыг дили илә дилин мәнһәрәтлә әлагәләндирилмәсинә шакирдләрин диггәтини чәлб едирәм. Нефт истеһсалына аид ишлә нән ойларча терминини аңлашыглы ифадәсини мүәллифин дил мәсәләләринә чидди мүнәсибәти кими изаһ едирәм.

Өјрәдилмәси

Әкбәр ӘЛИЈЕВ

Көјчәј рајону, Улашлы-Шыхлы кәнд орта мәктәбин мүәллими, методист мүәллим

Орта мәктәбин VIII—X синифләриндә ашыг әдәбијјәти һаггында сөһбәт ачылыр. Ләкин ашыг ше'ринини поетик форма вә шәкилләри барәдә әтрафлы данышмаг имканы јалныз IX синифдә јараныр. Чүнки програмда Ашыг Әләскәр ирсинини тәдриси илә әлагәдар, һәгигәтән, бир нечә ашыг ше'ри формаларынын («кәрајлы», «гошма», «тәчник», «додагдәјмәз», «гыфылбәнд», «һәрбә-зорба») өјрәдилмәси нәзәрдә тутулушду. Ајдынлыг вә кениш мә'лумат јарансын дејә ән өнчә диқәр ашыгларын дә әсәрләринә мүрачнәт јолу илә ше'ринини хүсусијјәтләри барәдә шакирдләрдә үмуми тәсәввүр јаратмаг үчүн гејд едирик ки, ашыг ше'ри бәди әсәрләрин лирик нөвүнә дахилдир. Һәр нөв өзлүјүндә ајры-ајры формаларда өзүнү тәзаһүр етдирер. Бу бахымдан Азәрбајчан ашыг ше'ри чох зәкин форма вә шәкилләрә маликдир. Елми мәнбәләрдә онларын сајы 50-дән аз, 80-дән чох дејил. Мәсәлән, биз XIX әсрин сону, XX әсрин әввәлләриндә јашамыш ашыгларын бәдин ирсиндә 50-јә јакын ше'р формасы вә шәкилләрини изләјә билмишик.

Поетик форманын тәшкилиндә үч әсас элементин—бөлкү, мисра вә бәнди мүнүм ролу вардыр. Онлар поетик форманын мәзмун чәһәти илә бағлыдыр. Формалар әсасында јени шәкилләр јарадылар ки, бу да әввәл гејд олундуғу кими ашыг ше'ричә бир зәкинлик вә чохчәһәтлик кәтирер. Хатырладаг ки, ашыг ше'ринин форма вә шәкилләри нечә вә әруз вәзнинин гануналары әсасында гурулулар. Бу она көрә беләдир ки, о, халг ше'ри илә гајнаглашдыгы кими, классик јазылы ше'рин формалары илә дә әлагәлдир. Мәсәлән, ашыглар да гәзәл, мүстәзәд, мүсәддәс, мүхәммәс, бәјәти вә с. кими ше'р формаларында әсәрләр јаратмышдыр.

Бу илкин мә'луматдан сонра шакирдләрә дәрсдән кәнар вахты әдәбијјәт дәфтерләринә көчүрмәк үчүн вер-

дијим ше'р нүмунәләринә диггәт јетирмәји тапшырырам. Һәмин ше'рләрдән сечилмиш бә'зи бәндләрә нәзәр салаг:

Нүмунә I

Дүшәр бир күн Алы јада,
Рәва билмәз рам ал јада,
Ја гаиб ол, чәм ол ја да,
Олсун гејрәт, ар арда
(Ашыг ше'риндән сечмәләр. Кәчлик Бақы, 1984, сәһ. 66).

Нүмунә II

Сәдагынан гајдырлар хәјәти,
Көһлән дејил, һәјлә кетсин хәј аты.
Ағлыкәрләр гајдырлар хәјәти
Чәрхинән һәрләнир, ај еләр гыж-гыж.
(Ашыг һүсәјн Шәмкирли. Кәчлик Бақы, 1971, сәһ. 29).

Нүмунә III

...Ғасым гафынаиди, һәсән һејинән,
Хејир тапмаз устадындан дејинән.
Ишим жохду оғрујан, бәјинән,
Ихтијарындады галан мәхлуғат;
Данмүд-овғат.
(Ашыг Әләскәр. I. Елм. Бақы, 1973, сәһ. 232).

Ғабагчадан вердијимиз тапшырыға көрә ше'рләрин мисра, нечә сајы вә гафијә системи барәдә јенидән мүшаһидә апармағы шакирдләрә тапшырырам. Бунун үчүн онлара 5—6 дәғигә вахт верирәм. Сонра онларын фикрини I-чи нүмунә үзәриндә чәмләшдириб сорушурам:

М. Нүмунә ашыг ше'ринини һансы формасындадыр?

Мүталиәчи шакирдләрдән бири синфә белә бир сәда бурахыр:—кәрајлыдыр, амма...

М. Нә үчүн кәрајлы вә нә үчүн амма?

Ш. Мүшаһидә етмишәм ки, кәрајлылар 8 нечәлы олуб гошма кими гафијәләнир. Амма бу чинаслар... Мүәллим, ахы Ашыг Әләскәрин тәчнисләриндән данышанда дедниниз ки, онлар омонин сөзләрини гафијәси илә јараныр. Һансы ки, онлар да гошма ки

М. Демәк истајирсан ки, бу нүмунә тәчнинс дејәк, јохса кәрајлы, һә?

Ш. Бәли.

М. Ашыг Алынн бу ше'ри «кәрајлыдыр». Кәрајлынын исә «кәрајлы шәрги», «саллама кәрајлы», «кәрајлы әлифләмә», «дилдәммәз кәрајлы» кими шәкилләри вардыр. Нүмунә исә онун «кәрајлы тәчнинс» шәклиндәдир. Белә куман едилир ки, кәрајлы кәрајнај адлы мусиги алатинини вә јахуд кәрајлы тајфасынын адындан јаранмышдыр. Чиннас мәсәләсинә кәлдикдә, көрүрүсүзүмү, 2-чи нүмунә дә чиннас сөзләрлә гафиләләнмишдир. Өзү дә 11 печалыдыр.

Ш. Онда 2-чи нүмунә тәчнинс олмалыдыр.

М. Тәчнинсдир, ләкин форманы өзү дејил, шәклидир. Тәчнинсин дә чохлу шәкилләри вардыр. Нүмунәјә фикир верәк. Орада гоша додаг самитләри олан сөзләр јохдур. Елә буна көрә дә ше'р «додагдәјмәз тәчнинс» адланыр. Тәчнинсин бундан башга «чығалы тәчнинс», «гара тәчнинс», «додагдәјмәз чығалы тәчнинс», «нәфәсчәкмә тәчнинс», «әввәл-ахыр тәчнинс», «зәнчирли чығалы тәчнинс», «мүстәзад (ајағлы) тәчнинс» кими дикәр шәкилләри дә вардыр. Ше'рә кәлдикдә исә онун мүәллифи Ашыг Нүсәји Шәмкирлидир. Ашыг Алынн да додагдәјмәз тәчнинсин вардыр. Ашыг Әләскәрин исә додагдәјмәз чығалы тәчнинси жүксәк сәнәткарлыгла јазылмышдыр.

3-чү нүмунә гошмадыр, өзү дә «ајағлы гошма». Бу ше'р шәклиндә олан ше'рләрини һәр бәндиини сонунә сонунчу мисраларла гафиләләнән јарым-мисралар әләвә олунур. Нүмунә Ашыг Әләскәр ирсиндән сечилмишдир. Гошманын да зәнкин шәкилләри вардыр: «гошајарпаг гошма», «тәкәрар мисралы гошма», «додагдәјмәз гошма», «һәрфүстү гошма» вә с. Булар Азәрбајчан ше'риндә ән ишләк вә популяр ше'р формасыдыр. Бу ше'р формасынын ады, тәшәккүлү «гошгу» сөзү илә әләгәләндирилмишдир. Гошмалар 4-лүк (мисра сајы) үзәриндә гурулуб 3, 5, 7, 9 вә даһа артыг бәндләрдән ибарәт олур. Јухарыда гејл етилјимиз кими бир чох ше'р формалары

Ашыг ше'риндә ән кениш јайылмыш поетик формалардан бири дә «мүхәм-мәс»дир. Шакирдләр һәлә Вагифин «Көрмәдим»индән мүхәммәсин әләмәтләрини билдирләр. Буна көрә дә IX синиф шакирдләринә онун «зәнчирли чығалы мүхәммәс», «пәгарәтли мүхәм-мәс», «мүхәммәс әлифләмә» (әлифләм), «гошајарпаг мүхәммәс» кими шәкилләринин адларыны танытмаг, һәр һансы бири барәдә мә'лумат вер-мәк даһа мәгсәдәүјүндур. Ајдындыр ки, «мүхәммәс»ләрдә мисра сајы 5-лик үзәриндә гурулуру. Ләкин ашыг ше'риндә онлар чох заман парчаланараг јарым-мисра-јарым-мисра јазылыр. Нәтичәдә һәр бәнд 10 мисрадан ибарәт олур. Нүмунә олараг Ашыг Әсәдин «гошајарпаг мүхәммәс»индән бир јарпаг дәрәк:

Ај гара гаш/ај јашыл баш
Гарыда сүз агрын алым.
Чилваләниб ешга бәдән!
Телиш дүз агрын алым.
Дилдә калам/алда галәм//
Дәрәдим јаз агрын алым.
Фиргәтиндән/һәсрәтиндән
Олдум насәз агрын алым.
Ај һавә чал, котир дава
Ејләмә наз агрын алым.

(Ашыг Әсәд. «Сечилмиш әсәрләри». Јазычы. Бақы, 1979, сәһ. 105).

Мүхтәсәр шәкилдә кәтирилән нүмунәләрдән ајдын олур ки, форма вә шәкилләрини бир чохунда поетик фикри чөвләнә кәтирмәк ашыгдан жүксәк сәнәткарлыг тәләб едир. Әлбәттә, јухарыда адлары чәкилән, һаггында бәһс едилән форма вә шәкилләрдән башга ашыгларымыз «дивани», «бағлама», «һәчә», «шикајәтнамә», «устәднамә», «көзәлләмә», «мүсәддәс», «мүстәзад», вә с. кими онларча поетик форма вә онларын шәкилләриндә зәнкин әсәрләр јаратмышлар. Ашыг Алы, Ашыг Әләскәр, Мола Чүмә, Ашыг Нүсәји Чаван, Ашыг Азафлы вә башгалары ашыг ше'ринини бир чох форма вә шәкилләриндә өзләрини сынамыш, жүксәк бәдин ләјагәтә малик әсәрләр јаратмышлар.

Мәктәб тәчрүбәси көстәрир ки, бу гајдада поетик форма вә шәкилләрини адларынын чәкиб сајы даһа да чохәлт-мәг, еләвә дә бир чохуну хүсусијјәт-ләрдән дәгъишәк он шәкирдәрдән

Узун илләрдән бәри, бир әдәбијјат мүәллими кими бу нәтичәјә кәлмишәм ки, әкәр шакирд Ашыг Әләскәр ирсини өјрәнәркән 10—15 поетик форманын, ше'р шәклинин әләмәтләри барәдә мүкәммәл мә'лумат алырса, бу, Устад Әләскәрин сәнәткарлыг зирвәсини көрмәјә, тәјјис етмәјә она көмәк едир. Ону да гејд едәк ки, белә бир мүсәһибә-сөһбәтдән сонра Ашыг Әләскәрин мүхтәлиф форма вә шәкилләрдә јазыгы ше'рләриндән кичик парчаларын охусуну тәшкил етмәк јеринә дүшүр.

Јекун олараг демәк ләзимдыр ки, ашыглар тәрчибәнд, тәркиб-бәнд, рү-бан, гәсилә, мүрәббә, мәәнәви вә с. кими классик јазылы ше'р формаларына мүрациәт етмәмишләр. Ләкин бу о демәк дејилдир ки, онлар јазылы әдәбијјатә мәхсус поетик формалардан истифадә етмәмишләр: бәһәрлән-мә вардыр вә бунулла әләгәдәр јухарыда гәзәл, мүстәзад, мүсәддәс кими јазылы ше'рә мәхсус поетик формаларын адларыны көстәришишк. Бу чүр гајнагы Соспаләт Әмәји Гәһрәманы, халг јазычысы Мирзә Ибраһимов халг јарадычылыгы илә јазылы әдәбијјат

Лингвистик эксперимент пријомундан истифадә һаггында

Сәдрәддин НҮСӘЈНОВ

Бақы шәһәри, 274 нөмрәли мәктәбин мүәллими

Мән Азәрбајчан дили дәрсләриндә, јери кәлдикчә, лингвистик эксперимент пријомундан да истифадә етмәјә хүсуси диггәт јетирирәм. Тәчрүбә көстәрир ки, бу пријомдан мәгсәдәүјүни шәкилдә истифадә шакирдләри фикри фәаллыга сөвг едир, тә'лим материалынын дәрк едилмәсини асанлашдырыр.

Методик әдәбијјатда лингвистик тәһлил пријому һаггында мүхтәлиф фикирләр сөјләнмишдир. Мәсәлән, А. В. Нихажев көстәрир ки, методик суалларын еффәктил олмәдыгы мәгамда чәтнелији арадан галдырмаг үчүн лингвистик эксперимент пријо-мундан истифадә чох фәјдалыдыр.

Ә. Ә.) һәм бунулла, һәм дә онулла гаршылыгыла әләгә вә тә'сирдә икин-шаф етмишдир. Оуну көкләри, ришә-ләри фәлкләрдән, халг јарадычылыгындан су ичирсә, гол-һаһады һәмишә әдәбијјатла говушур, она тә'сир едир вә ондан гүввәт алыр» (М. Ибраһимов, «Ашыг поезијасында реализм». Елм. Бақы, 1968, сәһ. 17).

Ашыг ше'ринини форма вә шәкилләри барәдә, сөһбәтин нәтичәсиндә шакирдләр классик ашыгларла барәбәр, дикәр күчлү сәнәткарларымызы да танытыр, ашыг јарадычылыгынын чохчәһәтли сәчијјәви хүсусијјәтләрә малик олдуғуну билдир, поетик форма вә шәкилләри танымагла ашыг ше'ри һаггында мә'луматы чохалыр, ашыг-лыгын нә гәдәр жүксәк сәнәткарлыг тәләб етдијинә инаныр; елә буна көрә дә ашыгларын нә үчүн халгын севин-лиси олдуғу сәбәбини мүәјјәнләшди-рир, бу јолла да онларын әдәбијјат нәзәријјәси барәдәки тәсәвүрләри кенишләнир... Нәһајәт, һәмин форма вә шәкилләрдә охунулан ше'рләрин мәзмунлары кәч чәк нәслин мә'нәви әләминдә жүксәк әхлаги ојанмалар, нәчиб һиссләр јарадыр.

●

Тәдигатчы Б. Гурбанов јазыр: «Бә'зәи суал вермәклә дүзкүн нәтичә әлдә етмәк олмур. Белә һалда бир дил факты өзүнә јахын олан синонимни вә ја эквиваленти илә әвәз олунур ки, нәтичәдә икинчи дил фактынын көмәји илә биринчинини маһијјәтини ачмаг олур».

Демәли, бә'зән тәһлил процесиндә мә'лум биликләрини көмәји илә һәр һансы дил фактынын маһијјәтини ачмаг мүмкүн олмәдыгда мүәјјән әмәлијјат—тәчрүбә апармаг ләзим кәлир; әвәзетмә, јенидәнгурма, чевирмә кими әмәлијјатлардан истифадә олунур. Бүтүн булар лингвистик експе-

Мә'lүмдүр ки, синтактик тәһлил фразеоложи бирләшмәләр чүмләнни бүтөп бир үзү ки ми тәһлил олуур. Бу гәйдәни шакирдләрә шүүрлу сурәтдә мәннимсәтмәк үчүн лингвистик эксперимент пријомундан истифадә етмәклә синтактик тәһлил апарылмасыны тәшкил едирәм. Шакирдләр әввәлчә верилмиш һәр чүмләдәки фразеоложи бирләшмәни таныр, сонра ону бир сөзлә әвәз етмәјини мүмкүнлүјү илә әлагодар «ахтарыш» апарырлар. Бу «ахтарыш» әсасында ашагыдакы тәхмин чаваблар алынар:

— «Охучум, кәл сәни таныш еләјим, Сөз ачым башга бир гәһрәмәнимдән» (М. Раһим) чүмләсиндәки «сөз ачым» сөзләри фразеоложи бирләшмәдир. Бу бирләшмәни тәкчә бир сөзлә «данышым» сөзү илә әвәз етмәк мүмкүндүр.

— «Кечәл һәмзә Короглуну көрәндә дили-додагы тәтиди» чүмләсиндә «дили-додагы тәтиди» сөзләри фразеоложи бирләшмәдир. Онун јеринә «горхду» сөзүнү дә ишләтмәк олар.

— Бурада тәбиәтнн көзәллији нисәни вәчдә кәтирир» чүмләсиндә «вәчдә кәтирир» сөзләри фразеоложи бирләшмәдир. Бу бирләшмәни «чошдуруп», «һәјәчәнландирир» сөзләри илә дә әвәз етмәк мүмкүндүр.

Верилмиш чүмләләр үзәриндә бу ки ми әмәлијатлары апармагла шакирдләр фразеоложи бирләшмәләри тәшкил едән сөзләрини бүтөвлүкдә бир чүмлә үзү олдугуну гәтијјәтлә јәгин едә билирләр.

Шакирдләрин нитгини зәнкинләшдирмәк бахымындан белә әмәлијатын әкс һалы ки ми, јәни бир сөзү мұвафиг фразеоложи бирләшмә илә әвәз едиб чүмләдә ишләтмәк үзәр дә иш апармаг мәгсәдәүјүндүр.

Синтактик тәһлил заманы шакирдләр бә'зән етмәк (еләмәк), олмаг ки ми «көмәкчи» фе'лләрин, еләчә дә билмәк фе'ллини иштирак етдији чүмләләрдә мүјјән чәтишликләрлә үзләширләр. Мә'lүмдүр ки, белә фе'лләр чох заман чүмләдәки башга сөзләрлә бирликдә бир чүмлә үзү олуур. Ми-саллара нәзәр салаг.

«Елә ки, төвлә һазыр олду, Алы ки-ци тарховузу, ахурлары әли илә јох-ла-ди» «Рөвшән әввәл көзләринә иман-на билмәди»

олдугү ки ми, бир сөзлә Әвәз етдирил-лир: «Елә ки, төвлә һазырланды», «Рөвшән әввәл өзүнә инанмады». Нәтичәдә хәбәрин дүзәкүи мүјјәнләшдирилмәси иши асанлашыр.

Бә'зи һалларда чүмләләрдә мүбтә-да метонимик мә'на дашыјыр. Мәсә-лән, «Институт нүмәјишә чыхды», «Ја-рышда Б. Сәрдәров адына машинга-јирма заводу гәлиб кәлди». Шакирд-ләр белә чүмләләрдә мүбтәдәни тап-маг вә дәрәк етмәкдә чәтишлик чәкир-ләр. Буну нәзәрә алараг мән һәмни чүмләләрин тәһлилинн лингвистик экспериментлә әлагәләндирирәм; чүм-ләләр үзәриндә мувафиг әмәлијат апарылмасыны тәшкил едирәм: «Инс-титут тәләбәләри нүмәјишә чыхды-лар». «Јарышда Б. Сәрдәров адына машингајирма заводуни ишчиләри гәлиб кәлдиләр». Бу заман шакирд-ләр мүбтәдәни чәтишлик чәкмәдән мү-әјјән едирләр.

Синтактик тәһлил процесиндә белә әмәлијатлары башга һалларда апар-маг ештијачы мейдана чыхыр. Мәсә-лән, IV сннифдә «Азәрбајҗан дили» дәрәлијиндәки 146-чы чалышмада ашагыдакы чүмләнн синтактик тәһ-лил етмәк тәләби гаршыја гојулмуш-дур.

Башы үстә о тифилин дајанан,
Бәс о кимдир үрәји кизли јанан?

(М. Дилбәзи)

Шакирдләр бу нүмунәни чүмлә үз-ләринә ајырыб тәһлил етмәкдә чә-тишлик чәкдиләр. Опа көрә дә һәмни мисралары нәсрә чевирмәји тәклиф ет-дим. Нәтичәдә чүмлә бу шәкилдә алынды: «О тифилин башы үстә даја-нан, үрәји кизли јанан о кимдир?»

Хәбәри суал әвәзлији илә ифадә олунмуш чүмләнни мүбтәдәсини ша-кирдләр асан тапсынар дејә, әввәл-чә о әвәзлији илә бағлы олан «әсәт сөзү» бәрпа етдирдим: «Тифилин ба-шы үстүндә дајанан, үрәји кизли јанан о (адам, шәхс) кимдир? мүјјән едил-ди ки, чүмләнни мүбтәдәси «о» әвәз-лији имиш. Белә һалда фе'ли сифәт бирләшмәләри илә ифадә олунмуш «о тифилин башы үстүндә дајанан, үрәји кизли јанан» һәмчине үзвләри мүбтә-дәнин тә'јини ки ми чыхыш едир.

Орта мәктәблә тәкрярдәндә иба-рәт дефислә лазым мурәккәб сөзлә-

рәни чәтишликләр чыхыр. Ашагыдакы нүмунәләрә диггәт јетирәк:

1) «Әдиби үслубу пүхтәләшир, ил-дән-илә сабитләшәрәк өзүнәмәхсуслуғ газанырды».

2) «Көзүм көзүнүздән узаг олса да, көнүлдән-көнүлә јоллар көрүнүр» (М. П. Вагиф.)

3) «Әмин ахшамдан ахшама бизә кәләр, дәрсимизи јохлар, сонра да на-ғыл данышарды».

4) «Јазыда сөзүн сәтирдән кечирмә-си гәјдаларына риәјәт етмәк елемен-тар тәләбләрдәндир».

Биринчи вә үчүнчү чүмләләрдәки илдән-илә, ахшамдан-ахшама сөзлә-рини «илбәил», «һәр ахшам», «ахшам-лар» сөзләри илә әвәз етмәк олар; бу заман чүмләнни мәзмунуна чидди бир хәләл кәлмәз.

Тәбиәтнн тәсвиринә аид инша јазынын апарылмасы

Севи СЕВДИМАЛЫЈЕВ

Губадлы рајону, Фәрчан кәнд мәктәбиннн мүәллими,
методист мүәллим

VII сннифдә тәбиәтнн тәсвиринә аид инша јазыја һазырлыг мәгсәди илә шакирдләри тәбиәтнн гојнуна кә-зинтијә апармаг, көзәллији онлара әјани олараг дүјдүра билмәк, белә һе-сәб едирәм ки, вачиб шәртләрдәндир. Буну фәјдәси ондадыр ки, белә һал-да шакирдләрин тәәсүраты даһа зәң-кин вә конкрет олуур. Тәәсүратын зәң-кәлији нәс онларын инша үчүн ки-сәрт гәдәр материал топлаја билмә-ләринә һанл олмаг демәкдир.

Һәлә бир нәчә күн әввәлдән шакирд-ләрә е'лан едирәм ки, бирликдә тәби-әтнн гојнуна кәзинтијә кәдәчәк вә алынан тәәсүрат әсасында инша ја-зачагымыз. Бу хәбәрлән шакирдләр чох севинир вә кәзинти күнүңү сәбир-сизликлә көзләјирләр. Өзү дә мән-им-лә—өз мүәллимләри илә бирликдә кә-зинтијә кетмәк онлара фәрәһ вә хү-суен севинч кәтирир.

«илдән-илә» сөзүнә нәчә? «ахшам-дан-ахшама» сөзүнә нәс нә в а х т? суалыны вермәк олуур. Бу, һәмни сөз-ләрин дефислә јазылан мурәккәб сөз-ләр олдугуна әсәс верир.

Икинчи вә дөрдүнчү чүмләләрдә нәс «көнүлдән көнүлә», «сәтирдән сәтрә» сөзләрини «о көнүлдән бу көнүлә», «о сәтирдән бу сәтрә» ки ми баша дүш-мәк лазым кәлир. Белә һалда һәмни сөзләр дефислә јазылан мурәккәб сөз олмуур, сөз бирләшмәси ки ми ајры-зылыр. Өзү дә нәдән-нәјә? суа-лына чаваб верир.

Бу гәбилдән олан ајдан-аја, елдән-елә, күндән-күнә вә с. ки ми сөзләрин дә јазылышыны контекстдә лингвистик эксперимент пријомундан истифадә етмәклә дүзәкүи мүјјәнләшдирмәк мүмкүндүр.

Кәзинтиннн јерини вә сәмтиннн ша-кирдләрлә мәсләһәтләширәм. Тәклиф-ләр мүхтәлиф олуур. Һәр тәклифи-мү-закирә едир, өлчүб-бичир, нәһәјәт, конкрет бир гәрәра кәлирик.

Илк гәрарымыз белә олду ки, Һәр-тиз дагына кәдәк.

Тә'јин етдијимиз күн һәмни дағын гојнуна јолландыг.

Баһарын оғлан чагы иди. Дағын көксүндәки ағачлар ағ, сары, гырмы-зы, бәнөвшәји чичәкләр ачмышды. Кәзинти заманы дәрәдә лал-динмәз олан шакирдләр дә санки дил ачмыш-дылар. Ушаглар тез-тез мәнә суаллар вермәкдән, чәркә-чәркә сараланан, көз ишләдикчә узаныб кәдән гәјалыг-лары сәјр етмәкдән дојмаг билмирди-ләр.

Хәјли кәзиб-доландыгдан сонра му-насиб бир јердә гәрар тутур, сөһбәтә— тәәсүратлары бөлүшдүрмәјә башлајы-

етмәли ва көпчәлекте, өмүрү баша
вурмуш на вәрса, һамасына гәтијјәт-
лә јенидән гурмалыјыт.

12. Әлбәттә, АБШ һаким сифинини,
даһа доғрусу, ону һәрби сәнаје ком-
плекен илә бағлы олан ән худбин
гурпларынын мәсәдләри башгадыр,
бизим мәсәдләримиз тамамилә әкс-
һәдир.

13. ...Лакин чаваб лап гурултајын
ачылышы әрәфәсиндә алындығына кө-
рә АБШ һөкүмәти, көрүңүр, буна үмид
бәсләјир ки,—һәр һалда биз белә кү-
мәи едирик—Американын мөвгәјинә
бизим мүнәсибәтимиңи дүңја бу три-
бунадан ешидиб өјрәнәчәкдир.

II. Хитаблы, һәмчине үзләү чүм- ләләрә анд дидактик материаллар.

1. Јолдашлар! Совет Иттифағы Ком-
мунист Партијасынын XXVII гурулта-
јы партија гаршысында, халг гаршы-
сында јени әзәмәтәни вәзифәләр ирә-
ли сүрүр.

2. ...Онларын мӯәллифләри—фәһлә
ва колхозчулар, алимлар, мӯәллимлар,
мүһәндислар, һәкимлар, Совет Орду-
сунуи ва доһнамасынын дөјүшчүләри,
коммунистлар ва битәрәфлар, ветеран-
лар ва кәңчләр Программын јени редак-
сиясыны совет халгынын һәјәти мә-
нафејинә ујғун олан сәһәд кими гү-
мәтләндирәрәк бир чох тәклифлар,
әлавәләр ва редакция сәһијјәли дү-
рүстләшмәләр ирәли сүрмүшлар.

III. Табеләи мурәккәб чүмләләрә анд дидактик материаллар

1. Мәктубда дејилер ки, нүвә сипа-
һынын ләғв едилмәси бүтүн нүвә дөв-
ләтләринини чан атмалы олдуғлары
мәсәддир.

2. Биз буну әсәс түтүрүп ки,
шәраитдә мүбаризәни башлыча исти-
гамәти бүтүн халглар үчүн ләјилги,
әсл бәшәри, мәдди ва мә'нәви һәјәт
шәраити јаратмағдан, планетимиңи
мәскулулуғуну тә'мин етмәкдән, ону
сәрвәтләринә гәһәәтлә јанашмағдан
ибәрәтдир.
(Тамамлыг будаг чүмләли табеләи мурәккәб
чүмләдир).

3. В. И. Ленин дејирди: «Бизим кү-
чүмүз һәһигәти билдирмәкдир».
(Тамамлыг будаг чүмләли табеләи мурәккәб
чүмләдир).

4. Индики дөврүи империалистлар-
арасы зиддијәтләринини сәһијјәви ча-
һәти бир дә будур ки, јакын ониллик-
ләрдә онлар башга шәкил ала биләр,
капитализмин јени «гүввә мәркәзләри»
өзүнү көстәрә биләр.

(Хәбәр будаг чүмләли табеләи мурәккәб
чүмләдир).

5. Дүңја икишафы марксизм-лени-
низм белә бир үмдә мүддәасына тәс-
диг едир ки, сәһијјәти тарихи тәсә-
дүфи топланмаларын мәчмуу дејил-
дир, һизамсыз «Броун һәрәкәти» де-
јилдир, ганунаујғун мутәрәғги процес-
дир.

(Тә'јин будаг чүмләли табеләи мурәккәб чүм-
ләдир).

6. Елм ва техниканын һаһијјәтләри
чошғун елми-техники тәрәғгинини ча-
һијјәт һәјәтиәна тә'сиринә гәдәр бөјүк
олса да, һисәни јалһыз сәһәләр ва мә-
нәви әсәрәтдән гуртулуш әсл азадлығы
чыхарыр.

(Гаршылашдырма будаг чүмләли табеләи
мурәккәб чүмләдир).

7. Капитализм сәһәләрини јаран-
масыны тарихини сәһәни кими гаршы-
ламышды ва белә һесәб едирди ки, бу
«сәһәи дүзәлдирмәдир».

(Тәриһ-һәрәкәт будаг чүмләли табеләи мурәк-
кәб чүмләдир).

Шәхс адларынын јазылышына даир

Һәсән ӘЛИЈЕВ

филолокија елмләри һәмизәди, С. М. Киров адына АДУ-һун досенти

Антропонимик һаһидләр дилин лү-
гәт тәркибиндә хүсуси јер тутур. Бу-
ләр дејилиши ва јазылышы баһымын-
дан бир сыра хүсусијјәтләринә көрә
үмуми сөзләрдән фәргләнир.

Хүсуси исимләрини, о чүмләдән шәхс
адларынын јазылышы ва дејилиши
проблеми Азәрбајҗан дилчилијиндә ин-
дија кими чох аз тәдғиг олунмушдур.
Һалбуки бу проблемни һизама салин-
масы дил мәдәнијјәти баһымындан
чох бөјүк ивәзәри ва әмәли әһәмијјәт
кәсб едир. Буна һәмчинини Вәтәндаш-
лыг вәзијјәти актларыны гәјдә алаи
бүрә ишчиләри, лүгәт ва енсиклопе-
дијяларын тәртибчиләри, јазычылар,
мүәллимлар дә хүсуси марағ көстә-
рирләр.

Мүәсир Азәрбајҗан дилиндә шәхс
адларынын дејилиши ва јазылышы-
нда бир сыра алаһишләмәлиглар мӯ-
шәһиндә едилер ки, мәсәдимиң бу мә-
ғаләдә онлары доғуран сәбәбләрдән
сәһәбәт ачмағ ва проблемни бә'ән мә-
сәләләринә тохунмағдыр.

Мә'лумдур ки, һисән адлары «сә-
бәст» ва «һихтијаридир», үмуми сөзләр
исә «сәбит» ва «даһамлыдыр»; әввә-
линчиләр, мәсәлән, Абдул, Рәз, Да-
вуд, Ибраһим, Фатма кими шәхс ад-
лары бә'ән Әбдул, Әбдүл; Ирза, Ри-
зә; Давыд, Давид; Ибраһим, Ибра-
һим; Фатимә, Фатима ва с. вариант-
ларда јазылыр ва дејилир.

Антропонимикада да сәв јарадычы-
лығы үчүн әсәс база үмумхалг дил-
дир. Бунула белә, шәхс адларынын
мејдана кәлмәси процесиндә ејин за-
манда ајры-ајры мәһәлли хүсусијјәт-
ләр, валидејиләрини фәрди психоложи
мүнәсибәти, һисән ва е'тиғадлары, һәт-
та доғум һағгында шәһадәтнамә јазан-
ларынын сәһәд дәрәчәси ва дүңјакөрүш-
ләри бу сәһәјә өз тә'сирини көстәрир.
Тәәссүфлә гәјд етмәк ләзымдыр ки,
һинди дә доғум һағгында шәһадәтнамә
јазан мүнәһизәкар, «сәһәдәт кәтиб-

ләрә тәсәдүф едилер; онлар антропо-
нимика јениликләрини, Азәрбајҗан
антропонимиясынын әһкиләшмәси
ва көстәрилән тәшәббүсләри көрмүр-
ләр.

Азәрбајҗан антропонимиясында
ә с с и м и л ј а с и ј а (Дүрһисә—Дүр-
һисә, Шаһгулу—Шаһгулу, Мәммәдта-
ғы—Мәммәдтағы ва с.), д и с с и м и л
ј а с и ј а (Зәринтач—Зәринтач, Әсил-
баһар—Әслибаһар, Сәбир—Сәбри,
Сәдир—Сәдри); д и е р з а (Достха-
һим—Досханым, Минһач—Минач,
Тарыверди—Тарыверди); а ф е р а -
з и с Әлиабас—Әлиабас, Әлиосман—
Әлиосман, Ағәли—Ағәли); е п е н т е -
з а (Һаиб—Һајиб, Фәһзә—Фәһзә,
Мәһил—Мәһил); протеза (Рәшид—
Ирәшид, Раһазан—Ираһазан, Рәз—
Ирза, Рәһим—Ираһим) ва с. кими фо-
нетик һадисәләр мӯшәһиндә едилер ки,
бунлар ад јарадычылығында мӯәјјән
ујғунсузлуғлары мејдана кәтирир.

Мөвчуд орфографияга гәјдәләриндә
үмуми адларын (сөзләрини) јазылышы-
на анд мӯәјјән көстәришләр олдуғу
үчүн онлар јазылы ва шифаһи һитдә
ваһид формада јазылыр ва тәләффүз
едилер: ајәт, вәфа, бәјаз, зинәт, сә-
дәт, бәхтијар ва с. Лакин бу кими сөз-
ләрин әсәсиндә јаранан шәхс адлары-
ны мукәммәлә сәһәдә олмајан кәтиб-
ләр доғум шәһадәтнамәләриндә Ајәт,
Вәфа, Бәјаз (Бәјас), Зинәт (Зинәт),
Сәдәт, Бәхтијар ва с. шәклиндә јазы-
рағ тәһриф едиләр. Бу, һәтичә е'ти-
барилә, дил баһымындан чох вариант-
лылығы, һүгүг баһымындан исә ејин
сөз әсәсиндә бир нечә шәхс адынын
јаранмасына кәтириб чыхарыр.

Азәрбајҗан дилиндә ләғәбләр дә ке-
һиш миңјасда ишләдилән антропо-
нимик һаһидләрдәндир. Хүсусилә шифа-
һи даһышыг дилиндә, фәһклор әсәр-
ләриндә ләғәбләрини ишләнмә даһрәси
әдәби дилдә олдуғундан даһа кеһиш-

модулузда даганаб калдыны сакни Халилин дили илэ гејд етмишидир ки, «бизим калда шәхе јохдур ки, онун бир ајамасы олмасан».

Шәхе адларына исбатән ләгәбләрнн јазылышында сәһиләр даһа чох мүшәһидә едилнр. Белә ки, ләгәбләр антропонимик ваһидләр кими, бөјүк һәрфлә јазылмалы олдуғу һалда, онлар мәтбуатда кәһ бөјүк, кәһ да кичик һәрфлә верилир. Фактлара диггәт јетирәк:

а) Бир сыра мүүллифләрнн әсәрләриндә бөјүк һәрфлә јазылыр: «Дејирләр ишиил Балага Чопур Абдулланы јыханда динини ајналары чилик-чилик олуб» (Н. Аббасзаде). «Бағыр киши биллирди ки, Пота Бејдулланын да өзүнә көрә «габилијјәти», «тәчрүбәси» вар». (Н. Мирзәјев.). «Рәһмәтлик илин бу вахтлары тез-тез кәләрди Мугана. Ја бизим обаја дүшәрди, ја да Ләзки Әһмәдкилин обасына». (Ә. Муганлы.)

б) Бә'зән кичик һәрфлә јазылыр: «Бунун үстүндә дүлкәр Мүзәффәрнн арвады Зәһра дүз гирх күн әри илә данышмады, күсүлү галды» (Елчин.). «Агабаба бағбан Әсәдулланын бағышладығы... тәсбәһи шагылдада-шагылдада ачыг пәнчәрәнни габағында отуруб дәннә бахырды» (Елчин.). «Бу ики илдә Бабаш кишијлә Искәндәрдән вә бир дә сучу Тапдыгла дәмрчи Ләтифдән савајы бир адам үзү көрмәјән... шт чавустанын кәллә тиринни дибиндә узаныб дарвазанын чырылтысыны көзләјирди». (Т. Аббасов.)

в) Ејни мүүллифин мүхтәлиф әсәрләриндә кәһ бөјүк, кәһ да кичик һәрфлә јазылыр: «О тат Мусадан исә садәчә ирәширдим». (И. Әфәндијев.) «Јасты гајанын үстүндә чаванлар дајымын өз гоһуму Күрд Агакиши һагында мээзәли сәһбәтләрә гулаг асыб, гәһгәһә илә күлүрдүләр». (И. Әфәндијев.)

Һәтта ејни јазычынын ејни әсәриндә ләгәб адларынын мүхтәлиф формаларда јазылдығы һаллара да тәсәдүф едилнр; мәсәлән: «Бу, чиниш Әһмәд иди, паланлы атда дөшәмә мејданчаја јахынлашырды». «Тәкчә сәсиндән јох, дишләрннн ағармасы да фәјтондә дүшән чарвадар чиниш Әһмәд Абдулулу истрәтәди». (С. Әбүлһә-

каһ бөјүк, кәһ да кичик һәрфлә јазылмасына тез-тез тәсәдүф олунур; мәсәлән: «Мүүллиф чох дүзкүн олараг Мирзәобалара бәрк шиллә вурур ки, бир дә бу чүр һанисәф ишләр көрмәсинләр, мәсәхәнимләр исә әрә кәдәндә ағыллари башларында олсун, тора дүшмәсинләр». «Һәјәтда түфәјлиләрә, оғруларә, чивданын нә олдуғуну билмәк истрәтәјәндә—ағасәфәлләрә, шүкүфәлләрә, назгыларә, күлөгәлләрә, гызылдиш исмүүлаларә, симузәрләрә, бирчәлиләрә, гуламчанларә, гејрәталиләрә кениш мејдан вердин». (Т. Әфәндијев.) «Дүңја тәк шамхаллардан ибарәт дејил ки! (Анар.) «Гоншум Мәләккилә мәктүб јаздым, үчүнчү блокда мәнимлә бир мәнзилдә јашајан Ибраһимовлары дејирәм, бир сәс-сорәг чыхмады». (Ә. Бабәјев.) «...симнарлар, фәрһадлар, шејдалар, шапурлар да азадлығыны итирмиш, истрәт-истәмәз шаһларә гуллуғ едән... нәтичәдә исә физики сурәтдә мәһв едилән, ја да мәнәви чәһәтдән зәһәрләндирилән бәдбәхтләрди». (М. Чәфәр.)

Антропонимик ваһидләрнн јазылышында бу кими гејри-сабитлијә бә'зән ејни бир абзасда белә тәсәдүф едилнр: «Һ. Чавидин драматуркијасында... бир тәрәфдән Топал Тејмурларын, Илдырым бәјазитләрнн гәһлә һакимийәтинә, Кејкавус вә әфрасијабларын һијлә вә рија илә долу сарај мүнһитинә инфәрәтләр јағдырырса, о бири тәрәфдән Сәјавуш вә Шејх Сән'анларын гәһрәманлыг вә мәнәбәтләрнн алгышлајырды. Бу тәрәфдән ган пүскүрән кралларын... һијлә вә фырылдағларыны һуманист бир чәһәтдән атәшә туртурдуса, дикәр тәрәфдән... Шејда вә Гара Мусаларын, Севда вә Хумарларын, Афәт вә Фирәнкизләрнн дәрдләрнн сәһәтти мәрмәр синәсинә һәк еләјирди». (Г. Хәлилов.) Јахундә: «Һәрчәнд очагулуларә, фатманисәләрә, молла субһанларә раст кәлир, ашчаг әсәс һәдәф мөдәнијјәтсизлик, натәмизлик, хәстәлијә гаршы вахтын да тәдбир көрмәмәк иди». (Ә. Вәлијев.)

Белә фактларын сајыны истрәтләп гәдәр артырмағ олар. Хүсуси оларә гејд етмәк ләзимдир ки, чәм икәкилчиси илә икәкилчән истрәтәдијин јазылышындакы бу гәјдәсәзлыг тә'лим

фографија гәјдаларында бу кими сөзләрнн јазылышына даир мұвафиг көстәриш верилимшидир. Лакни бу көстәриш јазы тәчрүбәсиндә өзүнү доғрултмур; она јенидән бахмағын вахты чохдан чатмышдыр. Фикримизчә, һәмни гәјдаја даир проф. Ә. Әфәнди-зәдәнин мұлаһизәсиндән (бах: «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси», 1984, № 4, сәһ. 49) ләзим истрәтчә чыхарылмасы мәсәләнин объектнн һәл-линдә мүнһум рол ојнаја биләр.

Шәхе адларынын јазылышында гејд етдијимиз дикәр нөгәсанлары арадан

саптинни һазырлағ нәшр едилмәси вә ондан е'тибарлы мәнбә кими истифадә олунмасыны тә'мин етмәјә чидди еһтијач дујулур.

Нәзәрә алмағ ләзимдир ки, ССРИ халғларынын, о чүмләдән түркдилли халғларын бир чохунда шәхе адларынын кениш лүғәти тәртиб едилнр нәшр олунмушдур. Азәрбајчан дилиндә дә белә бир лүғәт һазырлајыб нәшр едирмәк күнүн ән зәрури мәсәләләрнн дән биридир. Белә бир вәсант, шүбһәсиз, һәм Азәрбајчан антропонимјасына фәјда верә биләр, һәм дә дил мөдәнијјәтимизни икшишәфына мүсбәт тәсир көстәрәр.

Шәхе әвәзликләри вә морфоложи категоријалар

Мәһбүбә СЕЈИДОВА

В. И. Ленин адына АПИ-нин әмәкдашы

Елә бир сөз групу вә ја елә бир нитг һиссәси јохдур ки, әвәзликләр гәдәр, хүсусән шәхе әвәзликләри гәдәр дилин грамматик гурулушуна тәсир көстәрмиш олсун. Бир сыра грамматик категоријаларын јаранмасы биләвәситә шәхе әвәзликләри илә бағлыдыр. Бә'зи грамматик категоријаларын формалашмасында әвәзликләр мүүјјән рол ојнајыр.

Азәрбајчан дилиндә мәнсубијјәт, хәбәрлик вә шәхе категоријалары шәхе әвәзликләриннн тәсирнн вә иштиракы илә јаранмышдыр. һәмни категоријаларын формалашма чәһәтдән шәхе әвәзликләри илә әлағәси ики тәрәfli-дир.

Биринчиси. Бу категоријалар мәнә шәхе әвәзликләринә әсәсләнур. Онлар шәхе әвәзликләри истигамәтиндә диференсисаја олунуб формалашмышдыр.

Мә'лумдур ки, Азәрбајчан дилиндә шәхе әвәзликләри үч шәхсә көрә, һәр шәхе әвәзлији исә (үчүнчү шәхе әвәзлијиндән башга) тәк вә чәм олмагла ики кәмијјәт үзрә формалашмышдыр: мән—биз, сән—сиз, о. Бунун үчүн о әвәзлијиндән вә -лар шәкилчисииндән истифадә едилнр.

Буна ујғун олараг, мәнсубијјәт, хәбәрлик вә шәхе категоријалары үч шәхсә вә һәр шәхсин тәк вә чәминә көрә формалашмышдыр.

Шәхсләр	тәк вә чәм	мәнсубијјәт категоријасы	хәбәрлик категоријасы	шәхе категоријасы
I шәхе	тәк чәм	гәләмин гәләминнә	тәләбәјәм тәләбәјик	биллрәм, биллим биллрәм, биләк
II шәхе	тәк чәм	гәләмин гәләминнә	тәләбәсән тәләбәсиннә	биллрсән, бил биллрсиннә, биллим
III шәхе	тәк чәм	гәләмин	тәләбә д и р тәләбәд и р л ә р	биллр, биллсин биллр л ә р, билл син л ә р

(данышан вә динләјән, данышанлар вә динләјәнләр, һәмсөһбәтләр) јалһыз әвәзликләр вәсифәдә ишарәләһи; үчүнчү шәхсәнн вә ја шәхсләрнн ифадәчнн исмләрдир, үчүнчү шәхсәнн ифадәсн үчүн әвәзликлән дә (әсәсән о әвәзлнјнндән) истифадә олунур. Бу шәхсәнн чәмннн көстәрмәк үчүн исмләрдә дә, әвәзликләрдә дә -лар кәмиј-јәт шәкилчннндән истифадә едилнр: адам—адамлар, о—онлар. Бу көстәрнр кн, шәхс әвәзликләри бирннчн вә икннчн шәхсләрнн јекәнә ифадәчннндир. Демәли, булар олмасә иди, бирннчн, икннчн грамматик шәхс әнләјшләрн, еләчә дә бирннчн вә икннчн шәхсләрә көрә мәнсубнјјәт, хәбәрлик вә шәхсә категоријаларн әнләјшләрн ола билмәдн. Үчүнчү шәхсә көрә, јә'нн бир шәхсә көрә формалашма исә категорија әмәлә көтирә билмәздн, систем-парадигма јарәнмәздн.

Мәнсубнјјәт үмүмән түрк дилләриндә, еләчә дә Азәрбајчан дилнндә спесифик грамматик категоријадыр. Бир сыра башга дилләрдә, мәсәлән, керман дилләриндә, славјан дилләриндә бу категорија јохдур. Азәрбајчан дилнндә «хәбәрлик категоријасы» ады илә гејд едилән категорија һаггында дә ејни сөзләри демәк олар. Лакнн бу категорија өз заһири формасына вә нитгдәкн мөвгејнә көрә шәхс категоријасына ујғундур; мә'лум олдуғу кнми, шәхс категоријасы башга систем дилләрдә дә, мәсәлән, јухарыда адыны чәкдијимиз дилләрдә, о чүмләдән рус дилнндә дә вар. Фәрг орасындадыр кн, шәхс категоријасы, бир морфоложи категорија кнми, фе'л данрасында фәалијјәт көстәрнр. Бир сыра дилләрдә, мәсәлән, рус дилнндә хәбәр ја фе'ллә, ја да фе'лин кәмәји илә ифадә олунур. Бу дилдә башга нитг һиссәләринә әнд сөзләр хүсуси шәкилчнләр вәсифәлә бирбаша хәбәр кнми формалаша билмир. Она көрә дә белә дилләрдә шәхс категоријасы дикәр нитг һиссәләри үзрә кенишләнә билмир. Азәрбајчан дилнндә исә фе'л олмајан әсәс нитг һиссәләри дә хүсуси шәкилчнләр гәбул етмәклә хәбәр кнми формалаша билнр вә хәбәр ролунда чыхыш еднр: **тәләбәдир** (исим), **јахшыдыр** (сифәт), **бешдир** (сај), **одур** (әвәзлик), **тездир** (әрф).

илә јанашы, «хәбәрлик категоријасы» ады илә хүсуси бир грамматик категорија да гејд едилнр.

Јери кәлмишкән дејәк кн, шәхс категоријасыннн шәхс әвәзликләри әсәсында вә нитгамәтиндә формалашмасы јалһыз Азәрбајчан дилннә вә ја јалһыз түрк дилләринә әнд дејил, башга систем дилләрдә дә ејни процес кетмиш вә ејни вәзнјјәт алынмышдыр.

Икннчиси. Мәнсубнјјәт, хәбәрлик вә шәхс категоријаларыннн формаә әләмәтләри—шәкилчнләри дә, әсәсән, шәхс әвәзликләриндән тәрәмәдир. Бу һагда дилчлик әләбнјјәтиндә әтрафлы мә'лумат олдуғуна көрә бир нечә факты нәзәрә чәтдырмагла кифәјәтләнәчәјик.

Мәнсубнјјәт категоријасыннн -м', -ым' шәкилчнн мән әвәзлнј илә, -н, -ын' шәкилчнн сән әвәзлнј илә әләгәдардыр. Бирннчн шәхс әвәзлнјндәкн м үнсүрү илә шәкилчидәкн м үнсүрүнүн, икннчн шәхс әвәзлнјндәкн н үнсүрү илә шәкилчидәкн н үнсүрүнүн охшарлығы тәсәдуфи дејил, мәншә ејнилнјндир.

-мыз', -ымыз' (бирннчн шәхс чәм), -ныз', -ыныз' (икннчн шәхс чәм) шәкилчнләриннн шәхс билдирән бирннчн тәрәфләри (-м, -ым', -н, -ын') јухарыда сәдаладығымыз шәкилчнләрдир. Шәкилчнләриннн икннчн тәрәфләри исә (ыз') көрүнлүјү кнми, шәхсләрә көрә фәргләнмир, һәр икн шәхсә ејни формада өзүнү көстәрнр. Бу һиссәләринн апарычы үнсүрү олан з чәмлик билдирән шәкилчн олмага, һәм ажры-ажры шәкилчнләринн тәркибиндә, һәм дә биз вә сиз әвәзликләриннн тәркибиндә до-нуг һалда галмышдыр. Шүбһәсиз кн, з үнсүрүнүн шәкилчнләринн тәркибиндә варлығы биз вә сиз әвәзликләри илә әләгәдардыр.

Хәбәрлик вә шәхс категоријаларыннн шәкилчнләри бир-бирнннн, демәк олар кн, ејнидир вә онлар да, әсәсән, мәнсубнјјәт шәкилчнләриннн әмәлә кәлмә јолуну кечмишләр. Бу категоријаларынн формалашмасында истифадә олунан -м, -ам', -ым' (бирннчн шәхс) -н, -сан', -ын' (икннчн шәхс) шәкилчнләри дә, даһа доғрусу, онларынн н үнсүрләри мән, сән әвәзликләриндә кәлмишләр.

сөз формасына сахламагдадыр. Азәрбајчан әдәби дилнннн әвәзлик дөврләриндә мән әвәзлнјннн дә белә бүтөв формада шәкилчн јериндә ишләндији мә'лумдур. Мәсәлән:

Ачубдур хәчәрүн көксүмдә һәдјән,
дерләр, истәрмән
Кн, сынмыш охларыннан тутубанә
асәмән, дерләр.

(Кншварн.)

Сабит фе'ли бирләшмәләр вә онларын синонимиясы һаггында

Мәһәррәм Әһмәдов

Азәрбајчан ССР ЕА Дилчлик Институһунун елми ишчиси

Һәр һансы бир дилдә синонимләр дилнн зәнкилнјннә, мүхтәлиф әнләјшләрн даһа дағиғ ифадә етмәк имканынн кенишлијнә дәләләт еднр. Ејни бир әшја, һәрәкәт, һадисәннн вә ја әләмәтин мүхтәлиф сөзләрә әдлан-дырылмасы дилдә рәнкәрәнклик, ахычылығ, ифадәлилик јарадыр.

Икн вә даһа артығ сөзүн ејни мә'на-ны ифадә етмәси синоним чәркәләри тәшкил еднр. Азәрбајчан дили синоним чәркәләри чох зәнкин олан дилләр сырасында дурур.

Әсли јунанча олан синоним («синонимос»—ејни ады) мүхтәлиф сәс тәркибинә малик олан, ејни вә ја бир-бирннә јахын мә'наны ифадә едән, башга сөзлә, шәкилчә мүхтәлиф, семантик чәһәтдән ејни вә јахын олан сөзләри әһәтә едән бир әнләјшдыр. Сөзләринн синонимиясы јалһыз ејни нитг һиссәси дахилнндә ола биләр; мүхтәлиф нитг һиссәләриннн синонимлији гејри-мүмкүндүр. Бир-бирннә синоним сөзләр ја һәрәкәти, ја процесн, ја әшјаны, ја да әшјанын әләмәтинн тәмсил еднр. Мәсәлән, «ат» исми, «ат» фе'ли; «дүз» исми, «дүз» сифәти вә «дүз» фе'ли шәкилчә бир-бирнннн ејни олдуғу һалда, онларынн арасында синонимликдән бәһс етмәк олмаз, булар әслиндә омонимия илә бағлы ипәл едилнр.

да икннчн шәхсәнн чәмннә әнд шәкилчидә өзүнү көстәрән з үнсүрү дә (ата-сыныз, хәстәсиниз, алырсыныз, кәлирсиниз, охујурсунуз, көрүрсүнүз) һәмнн чәмлијнн әләмәти олуб сиз әвәзлнјндән кәлмәдир. Бу үнсүр вахтилә бирннчн шәхсәнн чәмнндә дә истифадә олунмуш, инди дә үмүмхалғ данышығ дилнндә бирннчн шәхсә алырыз, кәлириз формасында вә фе'лин әмр шәклиннн икннчн шәхснндә алыныз, кәлиниз формасында истифадә олунур.

Дилчн алимләрдән В. А. Сиротина синонимләринн гаршылығлы сурәтдә мүхтәлиф контекстләрдә чүз'и мә'на дәјншикликләри илә бир-бирннн әвәз едә билмәсинн онларын әсәс хүсусиј-јәтләриндән һесаб едиб, гаршылығлы әвәзетмәннн аңга семантик чәһәтдән мүмкүнлүјүнү, үслуби емосионал чаларларын әвәзолунма заманы арха плана кечмәсинн көстәрнр. Бу, о демәкдир кн, синоним сөзләр ажрылығда, контекстдән харичдә синоним олсалар да, контекстдә һәмншә бир-бирннн әвәз едә билмир. Бурада сөзүн үслуби, емосионал чаларыннан чох шеј асылы олур. Синонимләринн бир-бирннн әвәз едә билмәмәси, хүсусилә фразеоложи бирләшмәләр дахилнндә өзүнү көстәрнр. Мәсәлән, нәзәрә алмағ бирләшмәсиндә «алмағ» фе'линнн әвәзинә, онун синонимнн олан «көтүрмәк» сөзүнү, гулағ вермәк ифадәсиндә «вер-мәк» фе'линнн әвәзинә онун синонимнн олан «тәгдим етмәк» фе'линнн ишләт-мәк олмаз.

Нитг һиссәләри арасында ән чох синоним чәркәјә малик оланы фе'лдир. Фе'лләр лексик ваһнд кнми өз араларында синонимлик тәшкил етдији кнми, фе'лә мәхсус ејни синоним чәркә-нинн компонентләриндән бири вә ја бир нечәси фе'ли фразеоложи бирләшмә дә ола билнр. Бәзи нүмунәләрә диггәт јетирәк.

узыннар. Бу арада сөз чүмләрдә
дә юхдур.

Сөз-чүмләнни грамматик чәһәтдән
чүмлә үзвләри илә баглы олмаган сөз
һесап етмәк олмас, чүнки белә сөзләр
кениш вә ја мүхтәсәр чүмләләрдәки
фикрә модал мүнәсибәт билдирир.

Демәли, сөз-чүмләдә нә баш, нә дә
иккинчи дәрәчәли үзвләр иштирак едир.
Үмумијјәтлә, баш үзвләрини «ниқиша-
фында» белә бир хәтт нәзәрә чарпыр;
чүттәркибли чүмләләрдә баш үзвләрини
һәр икисен иштирак едир вә ја ишти-
рак етмәјән үзв тәсәввүр едилирсә,
тәктәркибли чүмләләрдә баш үзвләр-
дән јалныз бири иштирак едир, сөз-
чүмләдә исә һеч бир баш үзвүн ишти-
ракы олмур, лакин о, мүзјјән мәти да-
хиллиндә фикр ифадә едир.

Бәс сөз-чүмләләри мәнз чүмлә кими
формалашдыран васитәләр һансылар-
дыр?

Баш үзвләрини иштирак етмәмәсинә
бахмајараг, бүтүн чүмләләрдә олдуғу
кими, интонасија, модаллыг, предика-
тивлик сөз-чүмләләрдә дә вар вә бу
әләмәтләр сөз-чүмләнни јаранмасын-
да, мүзјјән фикр ифадә етмәсиндә
фәал иштирак едир.

Дилчликләдә предикативлик бә'зән
хәбәрлә ејниләшдирилир, бә'зән исә
даһа кениш мә'надә ишләдилир. Үму-
мијјәтлә, предикативлик һаггында ики
фикр мөвчуддур. Биринчи фикрин тәр-
рәфдарлары белә һесап едирләр ки,
предикативлик шәхс, заман вә модал-
лыг категоријаларынын мәчмусудур.
В. В. Виноградов «Грамматика русско-
го јазыка» адлы әсәринини мүгәддимә-
синдә садә чүмләдән бәһс едәркән кәс-
тәрир ки, предикативлик елә граммат-
тик категоријаларын мәчмусудур ки,
үнсүз чүмләнни бир грамматик ва-
һид кими мүзјјәнләшдирилир, фикрин
көрчәклијә мүнәсибәтнин билдирир,
өзүндә битмиш бир фикр топлајыр.
Предикативлик бүтүн чүмләләрә мөх-
сусдур. Шәхс, заман вә модаллыг ка-
тегоријаларынын бирләшдирәрәк үн-
сүз чүмләнни мүзјјәнләшдириләр.
Иккинчи фикрин тәррәфдарлары предикатив-
лик илә хәбәри ејниләшдириләр.

Бир сыра әсәрләрдә предикативлик-
дән данышаркән, әсәсән, чүттәркибли
чүмләләрә истини едилди вә предика-
тивлик мүнәсибәт илә «Фир араш»
да баш вердији кәстәрилир. Бу әсәр-
ләрини бир чохунда истәр тәктәркибли,
истәр чүттәркибли, истәрсә дә сөз-

чүмләннәрә предикативлик тәһәсүс
тохунулмур.
Һәгигәтән, предикативлик чүмләнни
әсәс әләмәтидирсә, бу әләмәт тәктәр-
кибли чүмләләрдә дә, сөз-чүмләләрдә
дә вар. Буна көрә тәктәркибли чүмлә-
ләрдән, хусусилә адлыг чүмләдән да-
нышан мүәллифләр адлыг чүмләдә
предикативлијини мөвчудлуғуну сөйлә-
диләр.

Адлыг чүмләдәки заман гөншү чүм-
ләләрә көрә мүзјјәнләшир. «Онларла
(адлыг чүмләләрә—О. Г.) ифадә еди-
лән һөкмүн заманча вә вахта андији
онлары әһәтә едән чүмләнни заманы
илә мүзјјәнләшир» (З. И. Будаго-
ва. Мүасир Азәрбајчан әдәби дилин-
дә садә чүмлә. Баки, 1963, сәһ. 147).

Адлыг чүмләнни заманы бу чүмлән-
нин әвәзинә ишләдилә билән чүмләнни
заманы илә мүзјјән едилир. Сөз-чүм-
ләләрдә дә белә ола биләр: «Һеч чо-
банлыг етмисәнми?—дејә Вафадар со-
рушду.—Хејр, дадаш, көзүмү ачандан
халчачылыг етмишәм». (М. Ибра-
һимов.). Бу мисалда сөз-чүмлә ин-
кар етдији чүмләнни мәзмунундан
асылы олараг кечмиш заманы билди-
рил.

Модаллыг предикативликлә сых бағ-
лыдыр, онун ајрылмаз тәркиб һиссәси-
дир; бә'зән чүмләнни әсәс әләмәти мо-
даллыг һесап едилир. Бәлидир ки,
модаллыгысә һеч бир чүмлә ола бил-
мәз. Чүмләдә модаллыг вә онун ифадә
васитәләри мүхтәлиф шәкилдә сөзләр-
дә, ритм-мелодијада, сөзләрини сыра-
сында, әдатларда тәзаһүр едир. Бәс
предикативликлә сых бағлы олан мо-
даллыг сөз-чүмләләрдә нәчә ифадә
едилир?

Сөзләр вә сөз бирләшмәләри мүзј-
јән бир фикр ифадә етдикдә модал-
лыг мәзмунуна малик олур. Һәмин
чүмләләрдән бири гәти һөкмү, дикәри
еһтимали, үчүнчүсү исә һәгиги шәкил-
дә тәсвир едилән иш билдирир. Баш-
га нөв чүмләләрдән фәргли олараг,
сөз-чүмләдә модаллығын ифадәсини
хусусән әләмәти олмур; модаллыг сөз-
ләрини мә'насында өзүнү кәстәрил.

Мәлумдур ки, модаллыг, әсәсән,
фә'лини формалары вә модал сөзләрлә
ифадә едилир. Тәкчә модал сөзләрдән
ибарәт олан сөз-чүмләләрдә модаллыг
модал сөзләрини мә'насында әсәсән
араһи вә интонасија илә гәмә биланыр.

Азәрбајчан дилиндә фәал ишләнән
әлбәттә модал сөзү буна јахшы мисал
ола биләр: «Әлбәттә, Сәлим аға Вафа-

барыны тазансын». (М. Ибраһи-
мов.). Бу мисалда әлбәттә модал сөз-
ү ифадә олунан һөкмүн гәтилијини
билдирир. Ејни модаллыг хусусијјәти
әлбәттә сөзү илә ифадә олунан сөз-
чүмләләрдә дә мүһәһидә олунур:
«—Киносуна да бахмысан?—Әлбәттә».
(Ә. Вәлијев.).

Бу хусусијјәт модал сөзләрлә ифа-
дә олунан бүтүн сөз-чүмләләрә ан-
дир.

Мәлумдур ки, һөкмләр тәсдиг вә
инкар олур. Һөкмүн ифадә васитәси
олан чүмләләрдә, мувафиғ олараг, ја
тәсдиг, ја да инкарлыг билдирир. Үму-
мијјәтлә, тәсдиглик вә инкарлыг мо-
даллығын ифадә васитәләриндән би-
рилдр.

Сөз-чүмләләрдән бир чохунун тәс-
диглик вә инкарлыг билдирән әдатлар-
да мүзјјән сөз бирләшмәләри илә ифа-
дә едилмәси белә чүмләләрдә модал-
лыг јарадыр.

Демәли, модал сөзләрдә ифадә олу-
нан сөз-чүмләләрдә модаллыг модал
сөзүн мә'насына көрә мүзјјәнләширсә,
әдатларла, мүзјјән груп сөзләр вә бир-
ләшмәләрлә ифадә олунан сөз-чүмлә-
ләрдә модаллыг тәсдиглик вә инкар-
лыгла әлағәдар мейдана чыхыр.

Сөз-чүмләләрин чоху нидалардан
ибарәтдир. Нидалар исә инсанын пси-
хи фәалијјәтинин ифадә васитәсидир.
Буна көрә дә белә һесап едилрәр ки,
нидалар да һөкм ифадә едир.

Доғрудан да, нидалар эмосија вә ар-
зу билдирир. Инсанын шуурлу шәкил-
дә чыхардығы һәр бир сәс сөзә чеври-
лр, дил факты олур, бу заман онлар
аз вә ја чох дәрәчәдә мүзјјән мә'на
коб едир.

Модаллыг вә предикативлик инто-
насија илә ифадә олунур, «Интонаси-
ја предикативлијини тәнзимчиси кими
чыхыш едир вә ону тамамлајыр. Лакин
бә'зән бунун әкиси дә баш верир, јә'ни
елә һаллар олур ки, өз-өзүлүјидә чүм-
лә кими формалашмајан вә предика-
тив мүнәсибәт билдирмәјән һәр һансы
сөз вә ја сөз бирләшмәси интонасија
васитәсилә чүмләјә чеврилмиш олур.
Бу вахт о истәр-истәмәз предикатив
мүнәсибәт билдирмәјә башлајыр» (Ј.
Сейидов. «Чүмлә». Мүасир Азәр-
бајчан дили, синтаксис, II китаб, Ба-
ки, 1963, сәһ. 98).

Интонасија бир чох чүмләләрдә пре-
дикативлијини ваһид ифадә васитәси-

дә интонасија илә формалашыр.
Бу груп чүмләләрә сөз-чүмлә дә да-
хилдир, чүнки бунларын өзүнәмөхсус
биткин интонасијасы олур вә бу инто-
насија сөз-чүмләнни ара сөз вәзифәсин-
дә чыхыш едән модал сөзләрдән фәрг-
ләндирир.

Дејиләндәрдән белә бир нәтичәјә
кәлә биләрик ки, сөз-чүмләләрин мор-
фоложи әсәсән тәшкил едән сөзләр
вә бә'зән дә бирләшмәләр сөздән чүм-
ләјә чевриләркән фикрин ифадәсинә
хидмәт едән, чүмләјә мөхсус олан әлә-
мәтләрә—предикативлијә, модаллыға
вә интонасијаја малик олур. Сөз-чүм-
ләнни морфоложи әсәсәндән асылы
олараг, бунлар мүхтәлиф шәкилдә тә-
заһүр едир. Сөз-чүмләнни формалаш-
масында мәти, ситуасија мүһүм рол
ојнајыр.

Истәр тәктәркибли, истәрсә дә чүт-
тәркибли чүмләләрин гурулушча нөв-
ләрини (садә, мүхтәсәр, кениш, јарым-
чыг, бүтөв, мүрәккәб) сөз-чүмләдә
көрмәк мүмкүн дејил, чүнки сөз-чүм-
ләдә чүмләнни гурулушу үчүн мүһүм
рол ојнајан чүмлә үзвләри олмур. Бу-
на көрә дә сөз-чүмләнни гурулушун-
дан данышмағ мүмкүн дејил. Лакин
сөз-чүмләнни мүзјјән грамматик гуру-
луша малик чүмләләрә әлағәсн мөһ-
кәmdir. Белә ки, мәти дахилиндә сөз-
чүмлә бүтөв, јарымчыг чүмлә кими,
мүрәккәб чүмләнни исә бир тәрәфи
кими чыхыш едир.

Сөз-чүмләнни башга чүмләләрә
мүнәсибәтнин ашағыдакы шәкилдә
үмумиләшдирмәк мүмкүндүр.

1. Истәр диалогда, истәрсә дә моно-
логда сөз-чүмлә бүтөв чүмләдән сон-
ра ишләнәрәк бүтөв чүмләдәки фикри
тамамилә әһәтә едир. Бу заман сөз-
чүмлә истәр кениш, истәрсә дә мүхтә-
сәр бүтөв чүмләјә бәрәбәр олур. Сөз-
чүмлә өзүндән әввәл дејилмиш фикри
тәсдиг вә ја инкар едир. Данышан бу
вә ја дикәр һадисәјә өз мүнәсибәтнин
билдирир. Бу заман сөз-чүмләләрдән
сонра изаһедичи чүмлә вә ја чүмлә
үзвү ишләнмир. Данышан сорушанын
суалына өз мүнәсибәтнин бир вә ја
бир нәчә сөз-чүмлә илә билдирдији
һалларда сөз-чүмлә әввәл сөјләнил-
миш фикри тамамилә еһтивә едир вә
бүтөв чүмләјә бәрәбәр олур.

«Биз бир-биримизни анлајыб гүјмәт-
ләндирмәји баचारыг.—Шүбһәсиз»
(И. Шылы.). «Халид, Мәлик Халид-
дәм еј, мәнә бах! Мәлик. Оф! Вај!»

лардаки шүбһәсиз, иф, һа, жох сөз-чүмлөләри биткин чүмлөҗә барабар-дир.

Сөз-чүмлөҗә Ярарчыг чүмлө илә бир мәти дахилиндә ишләндикдә Ярарчыг чүмлө илә ифадә едилән фикрин ифадә наситәсинә чевриләр. Башга сөзлө, сөз-чүмлөҗә Ярарчыг чүмлөҗә верилән фикри тәсдиг вә ја никар едир. Ярарчыг чүмлөҗә фикрә гаршы суал го-јулур. Бу мәгамда сөз-чүмлөҗә Ярарчыг чүмлөнни еквиваленти кими чыхыш едир: «—На вахт кәлмишсән?—Бу күн —Бу күн?—Һә». «—Онда мәсәлә а-д-дындыр.—Һансы мәсәлә?—Һеч». (В. Б а б а и л м.). Бурада һә, һеч сөз-чүм-ләләрди диалоглардаки Ярарчыг чүм-ләләрлә ифадә олунаи фикрә мүүҗән мүнәсибәт билдирмәк мәгсәдилә ишлә-дилмишдир. **Һә сөз-чүмләси бу күн; һеч сөз-чүмләси һансы мәсәлә Ярарчыг чүмләсиндәки фикрә мүүҗән мүнәсибәт ифадә едир.**

Сөз-чүмлөдән сонра мүүҗән бир чүмлө ишләнир, о, бу чүмлө илә бир-ликдә мурәккәб чүмлө тәшкил едир: «—Бәс мөндән бир сөз-сөһбәт салма-ды?—Јох, она имкан олмады». (В. Б а б а и л м.). «—Бурада чөрәк јемәҗә бир јер тапылармы?—Бәли, бу Јахын-да Мешәди Шәрбәтәлинин Јахшы па-кизә рестораны вар». (Ә. һагвер-д и јев.). Бу мисалларда сөз-чүмлөләр әввәлки чүмлөләрдәки фикри ја тәс-диг, ја да никар едир. Сөз-чүмлөдән сонра кәдән чүмлө илә сөз-чүмлөдәки фикрилә әлагәдәрдыр вә ардычыл ма-на әлагәси үзрә бир-биринә багланыр.

Бәдний үслуб вә диалект лексикасы

Мәһпарә ГУЛИЈЕВА

С. М. Киров адына АДУ-нун әмәкдашы

Азәрбајҗан әдәби дили тарихән вә мүнәсир инкишаф сәвијәсиндә дә бу дилин диалектләри илә әлагәдә олмуш вә булар бир-биринә гаршылыглы тәсир кәстәрмишдир. Буна кәрәдир ки, јазычыларымыз, тәбии олараг, бу вә ја дикәр үслуби мәгсәд үчүн өз әсәрләриндә диалект сөзләриндән исти-фада едилрләр. Белә сөзләрин бир гисми үмумиләшмәк әдәби дилинин

мүрәккәб чүмлө- олур.

Сөз-чүмлөдән сонра дәгнгләшдир-чи, конкретләшдиричи үзв ишләнир. Бу үзв, әсәсин, хәбәрдән, бәзән илә башга үзвләрдән ибарәт олур. Белә һалларда јенә дә сөз-чүмлөҗә Ярарчыг чүмлөҗә барабар олур: «—Демәли, сиз бурадан бирбаша чәһбәҗә гајытмаг иста-јирсиниз?—Бәли, чәһбәҗә». (Ә ф - г а и.). «—Ә, сәнән, Чаббар?—Һә, мә-нәм». Бу мисалларда сөз-чүмлөдән сонра мүүҗән тамамлајычы бир үзв ишләнишидир. О, сөз-чүмлөдәки фик-ри тамамлајыр, дәгнгләшдирир. Белә һалда мәнтиги вургу сөз-чүмлөнни үзә-ринә дүшүр. Биринчи мисалда сөз-чүмлөҗә Ярарчыг чүмлөнни, икинчи ми-салда илә тәктәркибли чүмлөнни экви-валентидир.

Сөз-чүмлөнни башга чүмлөлә әдәби үстүн чәһәти елә бундан ибарәтдир ки, сөз-чүмлө мәти дахилиндә мүхтәлиф чүмлөләрә мәхәсус олан фикри ифадә едә билир. Мүүҗән сөзүн кәһ бүтөв, кәһ да Ярарчыг чүмлө кими ишләнә билмәси бу чүмлөләрин әсәс маһијә-тинни тәшкил едир.

Сөз-чүмлөн һеч бир үзвләнән чүм-лә илә, јәни грамматик формасы олан чүмлөләрлә гаршылашдырмаг олмаз. Сөз-чүмлөләрин мүүҗән бир конкрет мәнасы олмур, онун мәнасы мәтидә-ки чүмлөнни мәнасы илә бағлыдыр. Буниһә белә, сөз-чүмлөдән иттигдә, конкрет ситуасија дахилиндә, мәтидә, әсәсин, диалогларда кениш истифада олунур.

лүгәт тәркибинин зәйкинләшдирмиш-дир. Азәрбајҗан әдәби дилинин инки-шафинда мүнәсир ролу олан јазычыла-рымыз бәдний нәсрин тәләби илә јерли колорити, конкрет бир дөврүн колори-тини әкә етдирмәк, тииләрнин иттигини фәрдиләшдирмәк, типикләшдирмәк вә с. мәгсәди илә бир сыра диалект сөзләрини бәдний әдәбијјата кәтирир-ләр.

зәйкинләшмәси, би мәгсәд үчүн истифада етмәк итти-ја-ти илә бәзән јерли диалект сөзләрини дә өз әсәринә кәтирир. һәгигәтән, елә диалект сөзләри вар ки, кәнд һәҗа-тындан бәһе едилән әсәрләрдә кәндли образларынын дилиндә онларын иш-ләнмәси санки бир зәррурәтә чеври-лир. Белә сөзләрин әкәсријјәти әсәрин идеја-бәдний истигамәтинә јөнәлдилә-рәк, бир нөв, бәдний ифадә васитәсинә чеврилир.

Мәдлумдур ки, әдәби дилин инкиша-финда чанлы данышыг дилинин мүнәсир ролу вардыр. Совет дөврү әдәби дили, хусусилә онун бәдний үслубу чанлы да-нышыг дилинә јахын олмуш, чанлы данышыг дили әдәби дилин лүгәт тәр-кибинин зәйкинләшмәсиндә әсәс мән-бә ролуну дашымышдыр.

Бәдний үслубун чанлы данышыг ди-линә јахынлыгы онун үмуми лүгәт тәр-кибинин үмумишләк характерли диа-лект сөзләри һесабына зәйкинләшмәси үчүн шәрәит јарадыр, чүнки чанлы данышыг дили сөзләринин мүүҗән га-тыны мәһз диалект сөзләри тәшкил едир. 70—80-чи илләрин бәдний нәср нүмунәләриндә ишләниш кәндир, кә-мәр, тогга, нисмар, ешик, дон, ираг, маҗал, донлуг, Јола, сары (тәрәф мәна-сында), Јајырмаг, Јасланмаг, бәләнмәк, Јајханмаг, Јанымаг, тынчымаг, говза-маг, тәһимәк, ғымышмаг, иришмәк, гурчухмаг кими сөзләри буна мисал кәтирмәк олар.

Бәдний әсәр өз системинә кәрә чох мүрәккәбдир. Мүәллифин, персонаж-ларын иттиги, бу вә ја дикәр типни да-хили иттиги, тәсвирләр, васитәли вә ва-ситәсиз иттиг вә с. бу мүрәккәб систем-дә өз әкәсини тапыр. Бәзән јазычылар образларын иттигиндә, бәзиләри тәс-вирләрдә, бәзиләри илә һәр чүр ситу-асијада диалект сөзләриндән истифа-дә үстүнлүк верирләр. Бәдний әдәби-јатда диалект сөзләриндән истифада-дә јазычынын бәдний сәнәткарлығы хү-суси рол ојнајыр. Белә ки, о, өз әсә-риндә диалект сөзләрини әдәби дил сөзләри илә елә усталыгла ујушдур-малыдыр ки, бәдний мәтнин диалект сөзләри илә јүкләнмәси һиссә олунма-сын. Белә олдугда јазычы өз мәгсәди-нә һаня олур, бәдний әсәр илә јалныз әдәби дилдән дејил, һәм дә халг ди-линдән гидаланмыш олур.

Адамларын мәһшәтнини, гәләмә ал-дыгы образларын мәшғулијјәтинин, пси-холокијасынын, дахили әләминин, аилә мүнәсибәтләрини верәркән јазычы чох замаи өзүнә мәхәсус олдугу кәндли да-

би мәгсәд үчүн истифада етмәк итти-ја-ти илә бәзән јерли диалект сөзләрини дә өз әсәринә кәтирир. һәгигәтән, елә диалект сөзләри вар ки, кәнд һәҗа-тындан бәһе едилән әсәрләрдә кәндли образларынын дилиндә онларын иш-ләнмәси санки бир зәррурәтә чеври-лир. Белә сөзләрин әкәсријјәти әсәрин идеја-бәдний истигамәтинә јөнәлдилә-рәк, бир нөв, бәдний ифадә васитәсинә чеврилир.

Диалект сөзләри бәдний ифадә васи-ләриндән тамам фәргләндији вә баш-га лексик гата—мәһз диалект лекси-касына анд олдуғу үчүн бәдний әдәби-јатда даһа гәбарыг вә әкәспрессив хү-сусијјәт кәсб едир. Шүбһәсиз ки, бу, әдәби дил лексикасы илә диалект лек-сикасы арасына кәскин сәдд чәкир, чүнки һәр ики лексика бир систем да-хилиндәдир.

Диалектизмләр бүтөвлүкдә фонетик тәркибчә әдәби дил сөзүндән фәрглә-нир вә белә сөзләрдән әкәсријјәтинин (хүсуси сәһләрә анд терминләр мүс-тәсна едилмәклә) әдәби дилдә гаршы-лығы олур. Мәсәлән, чижи, дәдә, мәһ-раба, тәһис, сорух, мәләфә, зир, дог-газ, јалгузаг, маһшырламаг, ејмәнмәк, гаһрымаг, киримәк, әјләнмәк вә с. ди-алект сөзләринин әдәби дилдә ана, ата, дәсмал, дөшәкағы, нәлбәки, ава-данлыг, дөнкә (күчә), дарваза, чана-вар, нишанламаг, гөрхмаг, диксинмәк, әјмәк, сусмаг, ләнкимәк кими гаршы-лыглары вар.

Бәдний әдәбијјатда ишләнән диалект сөзләри јайылма сәһәсинә кәрә дә фәргләнир. Белә ки, бир груп диалек-тизмләр әкәср диалект вә ишвәләрдә ишләнир, кениш јайылыр, кениш өхү-чу күтләсинә мәнасы ајдын олур; бу кими сөзләрә, демәк олар ки, бәдний әсәрләрин әкәсријјәтиндә раст кәлмәк олур. Мәсәлән, 70—80-чи илләрин нәср нүмунәләриндә ишләниш артырма, бары, гаға, гаһмар, гәнбәр, гәлби, гән-шәр, дам (ев мәнасында), дәдә, дог-газ, дитдили, мығмыға, әппәк, Јассар, кәсил, мағар, мәһрәба, мәләфә, сим-сар, чәвиз, гаһрылмаг, ејмәнмәк, әј-ләнмәк, Јашырмаг, киримәк вә с. диа-лект сөзләри бу гәбилдәндир. Белә сөзләр диалект лексикасыны тәмсил етсә дә, онлары конкрет диалектә анд етмәк, чанлы данышыг дили сөзләрин-дән фәргләндирмәк чәтиндир; онлар

пәһләми азәрбајҹан дилини изаһи илалди
гәтнәи дә дахил едилмишидир.

Бәднн иәринмиздә ишләниш бир
груп диалектизмләр иә мәһдуд дәи-
рәни әһәт едир, конкрет бир диалек-
тә мәнсублуғу илә фәргләнир; кениш
охучу күтләси буилары «һәзәм едә»
билмир. Гејд едәк ки, белә диалектизм-
ләрдән чох вахт конкрет диалектә һә-
шы бәләд олан һәзәмиләр истифадә
етмәјә мејл көстәрирләр. Оиларыи
әсәрләриндә бә'ән тәкчә образларын
дејил, һәзәмиләр өз итгиндә дә
лексик, фонетик, грамматик баһымдан
диалект хусусијәтләриндән истифадә
едилмәсинә аз тәсадүф олуиур. На-
сирләринмиздән С. Рәһимовун, Ә. Вә-
лијевни, Б. Бајрамовун, Әкрәм Әјли-
линин әсәрләри буна даһа характерик
нүмунә ола биләр. Оиларыи әсәрлә-
риндә чох вахт типләрин итги илә мү-
әллифин итги ејилләшир; әдәби дил
сөзләри илә диалект сөзләри вә фор-
малары гајнајыб-һәришыр, һәтта ди-
алектләрә мәхсус синтактик констру-
кцијалар да ејни үслуби мәгсәдә һид-
мәт көстәрир.

Бә'ән һәлләрлә һәзәмиләр диалект сөз-
ләриндән үслуби мәгсәди көзләмәдән
истифадә едир. Белә вәзијәтдә онун
әсәри агыр охунур, кениш охучу күт-

ләми азәрбајҹан дилини изаһи илалди
гәтнәи дә дахил едилмишидир. Бә'ән тәкчә
бәтн мұхтәлифдир. Бә'ән тәкчә
ләри халғын етнографик, мәишәт, јер-
ли хусусијәтләринә һәзәмиләр даһа
јаһындан бәләд олмасы баһымында
јаһыш вә буиу јүксәк гүмәтләнди-
рир, бә'ән тәкчә диалект, мәһәлли
сөзләрдән истифадә әдәби дил нор-
маларыиындән кәнара чыхмаг һәли
ки-
ми баһырлар.

Бәднн иәринмиздә елә диалект сөз-
ләринә дә раст кәлирик ки, оиларыи
мәһәлләрии нә мәтидән мұәјјәнләш-
дирмәк олуи, нә дә оиларә лүгәтләрдә
тәсадүф едилир. Мәсәләи: гәгәми, чы-
рам (В. Нәсиб), гунут, килик, кө-
бәр, ловалаг, самы, шүвәрәк (Б. Бај-
рамов), һәмбәз, сәрәнә, хәли, көр-
шәлмәк (В. Баһаи), ләһрәм, тив,
көрәнимәк, перикмәк, пасманда, чүзәм
(Е. Чини) вә с. Бу киими диалект сөз-
ләри мұхтәлиф үслуби вәзифәләр да-
шыса да, мәһәлләрии кениш охучу күт-
ләсинә лүгәтсиз чәтмәдәһи үчүн оң-
лардан кениш истифадә олуиуи, әл-
бәттә, мәгсәдәһи дејил. Шүбһә јох-
дуи ки, диалект сөзләрини, форма-
ларыиыиыи бәднн әдәбијәтә кениш јол
тапмасы онун дилини нәгсанлы едир,
әдәби дил нормаларыиындән кәнарлә
гојур.

Консултасија

IV синифдә Азәрбајҹан дилиндән програм материалларыиыи планлашдырылмасы вә методик көстәришләр

Мә'лум олдуғу үзрә, IV синифдә (онбир-
лик мәктәбин V синифиндә) Азәрбајҹан дили-
нин тәдрисинә һәфтәдә 5 саат вахт арылыр.
Јени тәдрис планына әсәсән бу синифдә дәрс
саатларыиыи мигдары бир гәдәр (19 саат) ар-
тырылмышдыр. Һәмни саатлардан тәлимин
практик истиғәмәтини гүвәтләндирмәк үчүн
истифадә етмәк төвсијә олуиуишдыр. Бу и-
кәндән истифадә едәрәк мұәллим мөвчуд си-
нифдә орфография вә дурғу ишарәләринә аид
вәрдилләрии, итг бәһәрләрииыи форма-
лашдырылмыш даһа артыг дигәт етирилми-
ди. Бу ила јанашы, шәкилләрдә үчүн

тәлим бәһәрләрииыи, хусусән китаб (дәрс-
лик), лүгәтләр вә дикәр сорғу әдәбијәти үзә,
риндә мұстәғил ишләмәк бәһәрләрииыи ни-
кишаф етирмәјә дә чидди сәј көстәрмәлидир.
Мәсәләјә бу баһымдан јанашылмасы мөк-
тәб ислаһатыиыиыи гаршија гојдуғу вәзифәләр-
дән ирәли кәлир. Һәмни вәзифәләрә үјгүн ола-
раг тәләб едиллир ки, шәкилләри тәлим про-
сесиндә мұстәғил тәдрис-идрак вә әмәк фә-
лијјәтини, соиракы дөврләрдә өзүнү тәһсиллә
мүнтәзәм мәһсул олмаг бәһәрләрииыиыи һәзәр-
ламаг иши кәкәду сурәдә тәхминләшдирилмә-
лидир.

дәри рәһбәрлик характерини даһышдыр. Буна
кәрадир ки, планлашдырма, һәсәт шәкилдә дә
олса, «дәрсләр» шәкилдә тәртиб олуиуиш-
дыр.

Хусусән оларәг гејд етмәк ләзәмидир ки, тәк-
лиф олуиуи планлашдырма тәхминә характер
даһышдыр. Буна кәра дә һәр бир конкрет
мәғамлә әләгәдәр конкрет синифи хусусијәт-
ләрини нәзәрә алараг, мұәллим бу планлаш-
дырмадә мұәјјән дәһишмәләр апарә биләр.

Планлашдырма вә методик көстәришләр
Азәрбајҹан Елми Тәдҹигат Пәдағожи Елмләр
Институтунун Азәрбајҹан дили тәдрисни мето-
дикәси шәбәсиндә һәзәрләнишдыр; тәртиб-
чиси проф. Ә. Әфәндизадидир.

І РҮБ

І руб үчүн 45 дәрс планлашдырылмышдыр.

1-чи дәрс. Сәһни дәрслији.

Дәрсликә танышылғада ашағыдакыларыи
нәзәрә тутулмасы мәсләһәт көрүлүр:

Дәрслији мұәллиф; орадакы бәһәрләр
әсәсиндә дәрслији мәзмуну; дәрслији әвә-
линдә верилмиш шәрти ишарәләр; сонундакы
әләвәләр (лүгәтләр, јәддәш).

Практик иш: дәрслији 42, 43, 46, 121-чи
сәһифәләриндә мұвәдиф шәрти ишарәләри та-
ныб көстәрмәк, оиларыи нәзәрә ишарә едил-
дијини әдәйләшдира билмәк; 66, 81-чи сә-
һифәләрдәкы чәлишмә мәтилләриндә сөзләрии
(чүмләләрии) үзәриндә гојулмуш рәгәмләрни
«мәһәлләрии» ачмаг.

Дәрсликдә вә онун фәрсәсиндә верилмиш
шәкилләрә танышылға.

Дәрслији јаранмасында бөјүк бир коллек-
тивни (мұәллифин, елми редакторун, әлжәмә-
сынни мұзәккәрләрииндә иштирак едәләрии,
нәширјәт редакторунун, тәхредакторун, кор-
ректорун, чәпчыларыи, чилдчиләрии, рәсәмии
вә с.) көркии әмәји һәггыида мұәллимин мә-
лүматы.

Шәкилләри дәрсликә тә'мин етмәјә парти-
ја вә һөкүмәтииыи көстәрдәји гајғы илә әлә-
гәдәр сәһбәт.

Дәрслији сорғујуб-сахламаға верилән тәләб-
ләрдә әләгәдәр мұсәһибә.

4-чү сәһифәдәкы 1 нөмрәли чәлишмә үзә-
риндә иш.

Гәлән вахт әрзиндә кичик һәмчли бир имлә
апарылмасы мәсләһәт көрүлүр (шәкилләрии
савад сәвијәси илә мұәллимин танышылығы
мәгсәди илә).

2-чи дәрс. Дил һәсанлар арасында ән
мүһүм үнәијәт вәситәлидир.

Лүгәт-орфография үзрә иш (имлә): мұә-
лиф, редактор, редакт етмәк, тәхредактор,
корректор, нәширјәт, мәтбәә, мұрәттиб, чәпчи,
чилдчи, рәсәм, грамматика, фонетика, ор-
фография.

Дилии ичтиман үнәијәт вәситәси олмасы
һәггыида мұәллимин мә'луматы (буиуила әлә-
гәдәр бә'ән фактлары, рәвәјәтләрии мәзмуну-
ну, мәсәләи, «Езола Кәафһи һәкәјәст»ни
дәһишмәг вә ја синифдә сәсләндирмәк мәс-
ләһәт көрүлүр).

Дил һәггыида аталар сөзләри: Ширин дил
иланы јуваасындән чықарар. Дәдлә сөз чән
арзусу, дәдәс сөз бәһ агрысы. Доғру сөз
ачы олар. Сөз гылычдан кәскиидир. Сөз вәр
хәстәни сағалдар, сөз вәр адамы јаралар.

пәһләми азәрбајҹан дилини изаһи илалди
гәтнәи дә дахил едилмишидир. Тәхмин чәләб:
—Дәһишмәг, фикир, итг мәһәлләрииыи.
Көркәмли шаир вә әдәбләрии дил һәггыи-
дакы фикирләрииндән нүмунәләр вә оиларыи
мәһәлләрииыи ачылмасы.

Өјрәдичи имлә: 4-чү чәлишмә.
Итгидән синифләрдә кечилмишләрии систе-
мә салымасы. Билик, бәһәр вә вәрдиллә-
рии тәхминләшдирилмәси (21; 7* саат).

Программыи бу бөлмәси үзрә ишнә сәмәрә-
ли тәшкилиә һәл олмаг үчүн мұәллим итгидән
синифләрии програмыиә јаһындан бәләд
оламыдыр; һәмни синифләрдә Азәрбајҹан дили-
индән шәкилләрии һәли бәһәр бәһәр
чәриг вә вәрдилләрә јиләләдиқләрии јаһшы
билмәлидир (бәх: Үмүмтәһсил мәктәбләриини
V—IX синифләри үчүн Азәрбајҹан дили про-
граммыи «Азәрбајҹан дили вә әдәбијәт тәдриси»
мәчмүәси, 1986, № 2).

Бу бөлмә үзрә апарылән ишләр просесиндә
мұәллим шәкилләрии билик, бәһәр вә вәр-
дилләрииндәкы кәсирләри мұәјјәнләшдирилмәкә
кәридә гәлән шәкилләрдә фәрдән иш үчүн хус-
усән план тәртиб етмәли, оиларыи билик вә
бәһәрләрииыи чәтшмәәлиқләрии әрдән
гаддырмаға чидди сәј көстәрмәлидир. Бу,
шәкилләрии систематик курсун мәзмунуиуи мұ-
вәфәғијәтлә мәһиһәтмәјә һәзәрләмаг ба-
һымындән чох әһәмијјәтли вә вәчибдир.

Итгидән синифләрдә морфолокија вә ор-
фография аид кечилмиш материаларыи
тәкряри просесиндә шәкилләр орфография
вә тәләффүз гајдаларыи аид бә'ән јени мә-
лүмәтләрдә да таныш олуллар. Систематик
курс үзрә рабитәли итгидән ичкишафныи дәри
ишләрии бүнвәрәси бу бөлмәдә гојулур. Бу-
рада ејни заманда рабитәли итгилә әләгәдәр
мәтнин мөвзусу, мәтидә әсәс фикрин нәдән
ибәрәт олмасы, дәһишмәг үслубу, елми үслуб
вә бәднн үслуб һәггыида итгидән аилајышлар
вериллир (чәлишмә: 21, 35, 42, 90, 104, 105).

3-чү, 4-чү дәрсләр. Сөзүн тәркиби.
Сөзүн тәркиби аилајышы (чәлишмә 5). Сөз-
зүн формача дәһишмәси (6, 7-чи чәлишмәләр).
Әләвә чәлишмәләр: 1. Верилмиш фе'ләрии
әвәлиинә дөфтәр сөзүн артырмагла чүмләләр
гуруб јазиы. Бу заман нә үчүн дөфтәр сөзүн
мұхтәлиф шәкилләләр әләвә етдијиниини сә
бәбини изаһ еднн.

Фе'ләр: алдым, бахдым, јаздым, көчүрдүм
2. Охујун. Верилмиш сөзләрдән һәсилај
јәлиһз формасына көрә фәргләнир? Һәмни
сөзләрии сырасыида мұһәһәси кәра фәрглә
нән чәми нәчә сөз вәр? (5).

Дәниз, дәннәдә, дәннәләр, дәннәчи, дәннәчи
ләр, дәннәчидән, даш, дашдән, дашлар, дашы
дашы, дашылға, дашылғада.

Ејнпектү сөзләр аилајышы (чәлишмә :
9, 10). Әләвә чәлишмәләр: 1. Верилмиш иш
ләрдән фе'ләр дүзәлдн: иш, көз, арзу, баг
сөз, из, су, балта. 2. Верилмиш сөзләрә чә
шәкилләси артырмагла ејнпектү сөзләр д
зәлднб јазиы, мәһәлләрииыи изаһ еднн: боста
тәрәвәз, гојун, дәмпр, гајыг, нефт, тәјјәр
чилд. 3. Верилмиш ејнпектү сөзләри чүм-
ләрдә ишләдн: јашыл, јашыллыг; гар, гарл
әл, әләк, әләк; бир, бирлик, бирләш(мәк).

* Икничи рәгәм рабитәли итгидән ичкишәс
үчүн нәзәрә тутулмуш хусусән дәрс саат:
рыиыи мигдарыиыи билдирир.

Төркібінә көрә төһлил етмәк: мәктәбләр, китапхана, колхозчулардан, яшыллыкта, ишләйрләр, калачоклар, араулаулар...

Б-чи, 6-чы дәрсләр. Сөз көкләриндә самитләрини язлышы.

Әвәлиндә самит бирләшмәсн олан сөzlәрини язлышы ва дүзкүн төләффүзү (чалышма 14, 15, 16, 17). Чалышмаларда өһатә олуиан сөzlәрдән һәр бирини дүзкүн ва янлыш төләффүзүни бир-бири илә гарышлашдырмаг мәсләһәт көрүләр (мәселән: етол сөзүни [усдол] төләффүз етмәк сөһлир...).

Сөз башында (бәзн сөzlәрдә) п, б самитләрини язлышы (чалышма 18).

3-чү §-а анд язлышы чөтин сөzlәрә (чәрчнвәдә верилмиш сөzlәрә) шакирдләрини диггәти чәлб олуиур; һәмни сөzlәри үзүндән көчүрүрләр, сонра мұсаһибә јолу илә һәр бир сөздә чөтин һиссәләр (орфограмлар) мұәјјәнләшдириләр; мәселән, шлүз сөзүндә чөтин һиссә илә һәрфләридир, шитил сөзүндә «шн» һиссәсидир, дружина сөзүндә др һәрфләридир ва с. Буиуиула мұәлиин дәрслијин 170-чи чалышмасында верилмиш «орфограм» анлајышына шакирдләри, мүмкүн гәдәр, илк дәрсләрдән ијәләндиригә чалышмалыдыр (бу, јени програмын төләби илә әләгәдәрдир).

Әләвә чалышмалар: 1. Верилмиш исимләрә-лы⁴ шәкилчисн артирмагла сифәтләр дүзәлдиб јазыи ва һәмни сөzlәри дүзкүн төләффүзә охујун: тәкәр, чәлар, әтир, тәр, боран, туфан, јосун, тикан, соған, от, булуд. Гејд: шакирдләр өјрәнмәлидириләр ки, белә сөzlәр [тәкәри], [әтири], [борани], [јосуни], [отду] ва с. шәклиндә төләффүз олуиур. 2. Верилмиш сөzlәрә әвәлчә чыхышлыг һал шәкилчисн, сонра исе чәм шәкилчисн әләвә етмәклә дүзкүн төләффүз еди: чейран, мејдан, иһсан, думан, чәмән, кәләм, һәким, үзүм (шакирдләр өјрәнмәлидириләр ки, белә сөzlәр— сону и, м самитләри илә битән сөzlәр чыхышлыг һалда ва чәмдә иһләндикдә һал ва чәм шәкилчисини төләффүзү язлышындан фәргләири).

23-чү чалышма үзәриндә иш.

7-чи дәрс. Рабитәли мәтнин төһлил, мәзмуиу үзәриндә иш ва шифаһи нағыл сөјләнмәси.

22, 23-чү чалышмалар үзәриндә иш. Бу чалышмаларда башлыча диггәт мұәјјән сөzlәри язлышы илә төләффүзү арасындакы фәргләри өјрәнмәснә јөнәдмәлидир. Мәселән, 22-чи чалышманын биринчи сүтунундакы сөzlәрдә негталәрини јеринә д һәрфи артырылыр, төләффүздә исе [т] киим сәсләнир... һәмни чалышмалар үзәриндә иһдән сонра 21-чи чалышманын јеринә јетирилмәснә башланлыр. Бурада башлыча мәгәсәд мәтнин дүзкүн төләффүзлә охунмасына, мұвафиг сөzlәрини язлышы илә төләффүзү арасындакы фәргләри өјрәнмәснә наил олмагдыр; мәселән, шырымлар—шырым[нар], пионерлар—[пианеррәр], чийдләри—[чийтдәри] ва с.

Бүтүн буиулардан сонра шакирдләр мәтн бүтәвлүкдә дүзкүн төләффүзә охујуур ва она ад сечирләр. Нөһәјәт, мәтнин мәзмуиуну верилмиш план әсасында даншырлар.

Лүгәт материалы үзә иһла (һбтидан синифләрдә өјрәнмәснә 10—15 язлышы чәтин сөз үзәр).

24-чү дәрсләр. Аһәнк гану-

1. Верилмиш сөzlәр чәтин сөzlәри илә нунә табә олан сөzlәри сечиб јазыи: гатар, көпәнәк, китаб, армуд, саһә, гырмызы, бәһәлә, мақтаб, шәләлә, тәјјәрә, үмүми, улдаз, иһтирәһәт. 2. Әвәлчә төркибндә јалпыз долағланан галин саитләр олан, сонра исе јалпыз долағланан ичә саитләр олан сөzlәри сечиб јазыи: күндүз, үзүм, орду, көмүрчү, гојунчу, булуд, үзүмчү, өкүз.

24, 25, 26, 27-чи чалышмалар үзәриндә иш. 10-чү, 11-чи, 12-чи дәрсләр. Сөзүн гурулушча нөвләри.

1. Сөзүн гурулушча нөвләринә анд анлајышын шакирдләрини јаддәшмәлә борна олуиуиасы: 31, 32, 33-чү чалышмалар үзәриндә иш.

33-чү чалышмадакы аталар сөzlәриндән бирини мөвзу киим сечмәклә миниатүр иһша (шифаһи).

Дүзәлтмә ва мүрәккәб сөzlәрдән ибарәт лүгәт үзәр иһла (10—15 сөз). Сөһвләр төһлил едилдикдән сонра ејни сөzlәрини төркибинә көрә төһлил.

II. Битишкн јазылан мүрәккәб сөzlәр, онларын әмәлә кәлмәси. 34, 35, 36, 37, 38-чи чалышмалар үзәриндә иш.

Чалышмаларын апарылмасы процесиндә шакирдләрини диггәти ашағыдакы ики чәһәтә чәлб едилмәлидир:

а) мүрәккәб сөzlәри тәшкил едән ајры-ајры сөzlәри өз мәһасы олуур, онлардан әмәлә кәлән мүрәккәб сөз исе таманылә башга бир мәһасы ифадә едир; б) мүрәккәб сөzlәри әмәлә кәлән сөzlәрдән һәр бирини ајрылыкта өз вургусу олуур, мүрәккәб сөzlәр исе бир вургу илә төләффүз олуиуур ва адәтән, вургу сонунчу һечачан үзәринә дүшүр (Ағдам, Көјчә), гызыкчүл ва с. киим тәк-тәк сөzlәр еһтиһнадыр).

III. Мүрәккәб сөzlәрини деһислә язлышы ва онларын әмәлә кәлмәси. 39, 40, 41-чи чалышмалар үзәриндә иш.

Өјрәдичи иһла (материалы ајры-ајры чүмләрдән тәртиб етмәк олар. Бу мәгәсәдлә «Орта мәктәбдә иһла» китабынын 25—26-чы сәһифәләриндәки материаллардан истифадә олуиуиасы мәсләһәт көрүлүр).

13-чү дәрс. Өјрәдичи ифадә. Дәрслијин 187-чи сәһифәсиндә ифадә јазыја анд јаддәшлә танышыг.

42-чи чалышма әсасында мәтнин мәзмуиу илә танышыг ва она башлыг сечилмәси. Нағылтмә һаггында анлајыш (һадисәни нағыл едилмәси). Мәтнин һиссәләр (кириш ва һадисәни нағыл едилдији һиссәләр). Верилмиш план үзәр мәтнин мәзмуиуну нағыл едилмәси (кениш ва јыгчам).

Лүгәт үзәр иш: күчүк, паја сөzlәрини, «јола кетмәмәк» фразеологизминин мәһасы. Мәзмуиу данышмаг үчүн мұәјјән сөз ва ифадәләрини сечилмәси: бирини әһнә сүмүк дүһиһәд, гаһыб гачмаг, пајаја бағламаг, дарыиымаг, әтлн сүмүк, бағыи о башы, бир габдан јемәк.

Орфографик иш: Топлан, Күмүш сөzlәрини бәјүк һәрфлә башланмасы; «сүмүк, хәстәләнди, мөһкәм, габагындакы, гачмаг, иһтәјириди, әтлн, чәлд, кәнарда, булајыр, тамам, һәмишә» сөzlәриндә шакирдләрини диггәтини орфограмлар чәлб едилмәси.

Синонимләр үзәр иш: јола кетмәмәк, доланмамаг, данышмаг; һадисә, әһвалат; гызына

иш апарылмалыдыр (комментария вермәк јолу илә).

Ифаданын јазылмасы. Гејд: мұәлиин бу ифадә јазыја һазырлыг иһшини бир һиссәсини буидан әвәлчә дәрсләрдә дә апарә биләр.

14-чү дәрс. Ифадә јазыларын төһлил. Јазы иһләрәрини негичләри һаггында мұәлимин мәһуматы.

Типик олан орфографик ва дургу иһшаләри сөһвләри үзәриндә иш.

Јазы иһшәри үзәриндә шакирдләри ләзими дүзәлишләр апармалары (гырмызы гөләмдән истифадојә ичәзә верилмәлидир) ва буиуиула әләгәдәр шакирдләрдән бир нечәсини мәһуматынын мұзакирә едилмәси.

15-чи дәрс. Нитг һиссәләр. Исим, сифәт, сәј, әвәзлик, фе'л, бағлајычы. Онларын суалы ва үмүми мәһасы. 43, 44, 45-чи чалышмалар үзәриндә иш.

Тәкәр: көк, шәкилчн, сөзүи формасына дәјшдән шәкилчнләр, ејникөклү сөzlәр.

16-чы, 17-чи дәрсләр. Исим. I. Исим. Тәк ва чәм исимләр, исими һалланмасы. (46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53-чү чалышмалар).

II. Сону [х] ва [г] илә дејилән хоһечәли исимләрини язлышы (54, 55, 56, 57, 58, 59, 60-чи чалышмалар).

18-чи дәрс. Сифәт. 62-чи чалышманын моти иүрә өјрәдичи иһла. Шакирдләр әвәлчә мәтилә таныш олуурлар (өзләри охујуурлар). Мәти ад сечир ва сонра ону киимчә дәфә охујараг сөzlәрдә һансы һәрфләри бурaxyлдгыны мұәјјәнләшдириләр. Дәрсликәри өртүб мұәлимин диктәсн илә јазыр ва ахырда јаздыгларыны мәтилә туһшудуруб сөһвләрини төһлил едиләр.

Сифәтин нитгдә ролу (65, 66-чы чалышмалар; 67-чи чалышманы ев тапшырыгы киим вермәк олар). 19-чү дәрс. Сифәт (давами). 69, 70, 71, 72-чи чалышмалар үзәриндә иш. 74-чү чалышманын төләби үзәр миниатүр иһша. Иһшаја һазырлыг синифдә апарылыр. Вахт кифәјәт етмәсә, евдә ва јахуд нөвбәти дәрсдә јаздырмагы нәзәрдә тутмаг олар. 20-чи дәрс. Сәј.

Садә ва мүрәккәб сәјләр, онларын язлышы (75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82-чи чалышмалар). 21-чи дәрс. Әвәзлик. Шәхә әвәзликләри. Мүбтәдә вәзфәсиндә иһләнән о, бу әвәзликләриндән сонра веркүлүп иһләдмәсн (практик јолла). Мән, сән әвәзликләриндән сонра чыхышлыг һал шәкилчнләрини төләффүздә [-һан?] шәклиндә иһләдмәсн. Дидактик материаллар: 84, 85, 86, 87, 88, 89-чү чалышмалар.

Лүгәт үзәр иһла. 22-чи дәрс. Шәкил үзәр иһша. Иһшаны дәрслијин 25—26-чы сәһифәләриндәки шәкилләр әсасында апармаг тәклиф олуиур (чалышма 74).

Дәрслијин 187-чи сәһифәсиндәки јаддәшлә танышыг. Мөвзуну дәрк олуиуиасы. Иһшада әсәс фикри мұәјјәнләшдирилмәси: пул кисәсини (јахуд портманети) сәһибнә чатдырмаг.

Иһшанын гаралама шәклиндә јазылмасы (гараламаны шакирдләри бир-биринә вериб

сөһвләр үзәриндә иш.

Бу иш 14-чү дәрсдә көстәрилмиш систем үзәр апарылыр. Шакирдләрә сөһвләрини дүзәлдмәсн гәјдәларыны өјрәтмәјә хүсусн диггәт јетирилүр.

24-чү, 25-чи ва 26-чы дәрсләр. Фе'л. Фе'л, онуи үмүми мәһасы, заманлары ва шәхәс көрә дәрјимәсн (90, 91, 92, 93, 94, 95, 96-чы чалышмалар).

Кәләчәк заман шәкилчнләрини сонундакы г, к һәрфләрини г, ј һәрфләрини кечмәси (97, 98-чи чалышмалар).

Фе'лин икинчи шәхәсини чөмчәдә -сыны⁴ шәкилчисини төләффүздә [-сын⁴] шәклиндә иһләдмәси (32-чи сәһифәдакы чәдвәлләр).

Мәсдәр. Мәсдәрии исим киим һалланмасы, онларда саитлә башланан һал шәкилчнләриндән әвәл г, к самитләрини г, ј самитләринә кечмәси (99, 100, 101-чи чалышмалар).

Фе'лләри грамматик әләмәтләрии көрә төһлил етмәк (102, 103-чү чалышмалар).

Лүгәт үзәр иһла: көстәрмәк, истәмәк, арзуламаг, бечәрмәк, туллаиымаг, өскүрмәк, рәһләмәк, тәрләмәк, көмәк етмәк, галиб кәлмәк, тәрифләмәк.

27-чи дәрс. Нитгин үслублары илә танышыг.

Данышыг үслубу, елми үслуб ва бәдиһ үслубдә язлымыш мәтиләрини төһлил (чалышма 104). һәмни үслублар һаггында мұәлимин изаһаты. Тәхмини нүмуна:

— Јериндән, шәрәитдән, мәгәсәдән асылы олараг адамлар мұхтәлиф шәкилләрдә данышыр, фикирләрини мұхтәлиф шәкилләрдә ифадә едиләр. Мәселән, ики шәхәс, хүсусән, бир-бирини јахшы таныјан, бир-бири илә дост олан шәхәсләр сөһбәт едәндә, мәсләһәтләшәндә, бәһсә киришәндә ва с. данышыг үслубундан истифада едиләр. Бир нүмунәјә диггәт јетирик: «— Бәј, иһдән әһнә нә тез сојуду? — Еһ, һәвәсим кәлири. Сән чанын үстүну вурма! Гој бир аз динчәлии.

— Дүр ајага, ајыбды! Тәһбәдлик басмасын сәни. Бир аздан јагыш башымызын үстүну аласа, нә едәрик?»

— Көрүрсүиүзү, бурада сөһбәт суал-чаваб шәклиндә кедир. Данышыг үслубуна анд олан белә нитгдә суал, иһдә чүмләлариндән тез-тез истифада олуиур. Бәј, еһ, сән чанын, үстүну вурма, гој отурмушуг, лап нәфәсим киһиди ва с. киим сөз ва ифадәләрдән кениш истифада едиләр. Ајдындыр ки, данышыг үслубундан һәр јердә ва һәмнишә истифада етмәк мүмкүн дејил.

Мұәјјән бир елми мәһумат верәндә, фәктәлары төһлил едәндә башга үслубдан—елми үслубдан истифада олуиур. Мәселән, елми китаблар бу үслубдә јазылыр, мұәллиин дәрси данышанда бу үслубдан истифада едир. Елми үслубдә һеч дә һамы үчүн мәһасы ајдын олмајан бир сыра сөzlәрдән истифада едилүр; мәселән, фонем, һидрокен, молекула ва с. Елә көтүрәк тәкчә исими тәрифини: «Әшјаныи адыны билдирән нитг һиссәснә исим дејилүр. Мәктәб тәһсил көрмәјән бир шәхәс нә биллир ки, «әшја» һансы мәһада иһләнир, нә биллир ки, «нитг һиссәсн», «исим» нә демәкдир. Ајдын мәсәләдир ки, биз евдә, күчдә, троллейбусда ва с. бир-биримизлә сөһбәт едәндә данышыгымызда белә сөzlәрдән истифада етмирик ва буна еһтијач да олмаур. Еләчә дә биз

Дилчилик иш үстүбү да нар ки, онун та-
сир күчү чох гүлүгү олур. Сөзлөр санки бир
манзаранын расмин чакыр. Сөзлө елө бил ки,
чаплы бир лөһлө, табло жаралдылар. Буна бди
дун үслүб дејирлөр (бурада мұаллим бәдин
әсәрлөрдөн тәсирлө дәир нумуналөр көтөрө
билөр).

Әкәр биз «Күн чыкды» ифадәсини бәдин
үслүбдә ишлөтмөк итәсәк, тәхминнөл белә дејө
биләрик: «Күнөш өз тахтына өлөшди», жахуа:
«Күнөш дагларын архасындан бојланмага
башлады» вә с.

Нәһәјәт, мұаллим хуәсен карточкалардаки
нумуналөр үзәриндә иш апармага кечир; ша-
кирдлөр һәмнин нумуналәрин һансы үслүбләр
анд олдуғуну сөјлөјир вә чавабларыны әсәс-
ландырмага чалышылар.

28-чү дәрәс. Ишанын мөвзүсү.
Иша мөвзүсүнүн кенши вә дар олмасы;
мөвзүләрин төһлили: 1) «Дүшәркә достум»,
«Дүшәркәдән гајдыларкән»; 2) «Музејдә көр-
дүкләримиз», «Музејдә ән чох нәләр хошума
кәлдн»; 3) «Колхозчуларә нечә көмөк етдик»,
«Колхоз тарласында», «Мән тарлада һансы
ишләрн көрдүм»; 4) «Гызыл пәјиз», «Сарал-
мыш жарпаглар».

105-чи чалышма үзәриндә иш. Верилмиш
кокрет мөвзү үзәр иша (синфин һазырлыг
сәһифәсиндән асылы олараг ишанын јазылы
шөкилдә вә ја шифафин апарылмасыны нәзәрдә
тутмаг олар).

29-чү, 30-чү дәрәсләр. Јохлама иша
вә јазы ишләринин төһлили.
Имланы «Орта мәктәбдә иша» китабынын
34-чү сәһифәсиндәки «Бир дәстә бөнөш»
мәтнин вә ја башга бир мәтн үзәр апармаг мү-
күндүр.

Синтаксис вә дурғу ишарәләри (40; 9 саат).
31-чи, 32-чи дәрәсләр. Сөз бирләш-
мәси.

Сөз бирләшмәси аңлајышы. Сөз бирләшмә-
синдә мәнанын даһа кокрет ифадә олунма-
сы (көрүш—мәктәбдә көрүш; сәјаһәт—мешәјә
сәјаһәт; ағач—алма ағачы; бычаг—чиб быча-
гы вә с.). Сөз бирләшмәсиндә әсәс вә асылы
сөз. Дидактик материаллар: 106, 107, 108,
109, 110, 111, 112, 113, 114-чү чалышмалар.

Лүгәт үзәр иша: бөјүк тәнәффүс, чошғун
дәпиз, рәнкли телевизор, ити мишар, шаба-
лыд ағачы, кенш һәјәт, шән һәјәт, е'малат-
хананын гапысы, чылпаг ағачлар, марағлы сә-
јаһәт, мә'налы истираһәт.

33-чү дәрәс. Шөкил үзәр иша.
Дидактик материал: 115-чи чалышма.

Шөкилдә көрүнән әшјаларын әдлары, онла-
рын јазылышы. Ишаја план төртиб едилмә-
си. План әсасында мөвзүнүн нағыл едилмәси.
Мұаллим төһлимин диференциаллашдырыл-
масы принципинә әсәсләнарәг зәһф шакирд-
ләрә шөкил үзәр 4—5 чүмлә јазмағы, галанла-
ра исе мәтн төртиб етмәји тапшыра биләр.

34-чү дәрәс. Мәтн.
116, 117, 118-чи чалышмалар.

Мәтн һаггында аңлајыш. Сөзләр бир-бири
илә бағланыб чүмләләри әмәлә кәтирднји ки-
ми, чүмләләр дә мәзмүнчә бир-бири илә әла-
гәләнәрәк мәтн јаратмага сәбәб олур. Дидак-
тик материаллар: 13-чү §-ын материалы, 117,

19-чү материал мәтнин төһлилин асы-
рылар; орада чүмләләрин бир-бириндән асы-
рылыгына, биткин бир һадисәдән данышылды-
гына шакирдләрин диггәти чәлб едилер.

Ифадәјә һазыраг (13-чү дәрәсдә көстөри-
миш схем үзәр).

Мәтнин мәзмүнуида нәләрин ихтисар едил-
мәсинин мүмкүн олдуғу үзәр иш апарылма-
дыр ки, шакирдләр ифадәнин јығчам јазмағын
гајдасыны өјрөнә биләниләр. Буна көрә мәтнин
мәзмүнуи шакирдләрә бир нечә вариантда
нағыл етдирмак ләзимдир. Вариантлардан би-
ри тәхминнөл белә ола биләр: «Сәбинә пионер
сыраларына габул олунмага һазырлашырды.
Евдә мөшг етмәкдән јорүлмурду.

В. И. Ленинни анадан олдуғу күндә сөдә-
килөр Сәбинәни тәнтәнә илә гаршылададылар.
Бојундаки гирымзы галстук она чох јара-
шырды. Сәбинәнин севинчи јерә-көјә сыйғыр-
ды.

Атасы ашхам ишдән гајдында гызыны пи-
онер көрүб чох севинди, ону гучаглајыб өндү.

Гејд: шакирдләрин тез-тез мәтнә бахма-
лары мұаллимнә наһәт етмәләндир.

36-чы дәрәс. Ифадә јазыларын төһлили.
Нитгин үслүблары вә мәтн һаггында кечил-
мишләрин тәкраты.

37-чи, 38-чи, 39-чү дәрәсләр. Мәг-
сәдә көрә чүмләнин нөвләри.

Фикрин мәгсәдинә көрә чүмләнин нөвләри:
нағли чүмлә (мә'лумат вермак, нағыл етмәк);
суал чүмләси (суал етмәк, сорушмаг); әмр
чүмләси (хәһши етмәк, мәсләһәт көрмәк, әмр
етмәк). һәмнин чүмләләрин интонасијача бир-
бириндән фәргләнмәси.

Нағли чүмлә (120, 121-чи чалышмалар),
суал чүмләси (122, 123, 124, 125, 126 вә 127-чи
чалышмалар), әмр чүмләси (129, 130-чу ча-
лышмалар).

Лүгәт үзәр иша: помидор, шафталы, кар-
тоф, бөјүрткән, мишар, бычыгы, кәлбәтин, пән-
чәрә, пәнчәк, екскурсија, сәјаһәт, кәзинти, Аб-
шерон, Сумгајит...

40-чы дәрәс. Нида чүмләси.
Нағли, суал вә әмр чүмләләринин бә'зән

јүксәк һиссә вә һәјәчанла ифадәси; белә һалда
онларын нида чүмләсиндән чеврилмәси. Јазыда
нида чүмләләриндән сонра нида ишарәсинин
ишләдилмәси. Дидактик материаллар: 132,
133, 134, 135-чи чалышмалар.

41-чи, 42-чи, 43-чү дәрәсләр. Чүмлә-
нин баш үзвләри.

Чүмләнин баш вә икинчи дәрәжәли үзвләри
(ибтидан синифләрдә верилмиш аңлајышлар-
ын бәрпасы).

Баш үзвләр: мүбтәдә, хәбар. Мүбтәдәнин
исем вә әвәзликлә ифадәси. О, бу әвәзликләри
илә ифадә олунан мүбтәдалардан сонра вер-
күлүн ишләдилмәси. Хәбәрнин фә'л вә бә'зән
дә исем вә сифәтлә ифадәси. Дидактик мате-
риаллар: 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143,
144-чү чалышмалар.

14-чү чалышма әсасында рабитәли нитгин
ишкышафы үзәр иш.

44-чү, 45-чи дәрәсләр. Јохлама иша
вә јазы ишләринин төһлили.

Азәрб. ЕТПЕИ-нин Азәрбајҗан дили тәд-
риси методикасы шө'бәси.

Дилчилик дәр ики дәрәкли әсәр һаггында

1. А. ГУРБАНОВ. Бәдин мәтнин лингвистик төһлили. «Маариф», 1986

Азәрбајҗан ССР ЕА-нын мүхбир үз-
вү, әмәкдар елм хадими, профессор
А. М. Гурбановун бу јахынларда нәшр
едилмиш «Бәдин мәтнин лингвистик
төһлили» адлы әсәри дилчиликимиз
үчүн мүһүм бир һадисәдир.

Әсәр кириш вә ики һиссәдән иба-
рәтдир. Киришдә фәннин тәдрис вә өј-
рәнмә объектиндән, онун формалаш-
масы, дилчилик фәнләри системиндә
јери вә с. кими мәсәләләрдән бәһс олу-
нур. Китабын биринчи һиссәси про-
блемин нәзәри мәсәләләринин әһәтә
едир. Бу һиссә «Бәдин мәтн (әсәр)
вә онун дили» бөлмәси илә башланыр.
Мүәллифин өзүнүн гејд етдији кими,
мәтн проблеми олдуғча мүрәккәбдир.
Һәлә мәтн һаггында үмүммәғбул һеса-
б едилән ваһид фикир јохдур. Проф.
А. Гурбанов мәтн һаггындаки мүхтә-
лиф мұлаһизәләри нәзәрдән кечирдик-
дән сонра чох нағлы олараг гејд едир
ки, мәтн үчүн ән башлыча әләмәт онун
там мәзмүнүн итт парчасы олмасы-
дыр. Мүәллиф мәтнин бир чох нөвлә-
рини садаладыгдан сонра бәдин мәт-
нин даһа кенш аңлајыш олдуғуну
көстәрир вә «Бәдин мәтнин лингвист-
тик төһлили» фәннин тәдгигат об-
јектинин һәр һансы мәтн јох, мөһз бә-
дин мәтн тәшкил етдијини әсәсләнди-
рыр. Бу мәгсәдлә әсәрдә бәдин јара-
дычылығын башлыча хуәсуијәтләри
чох јығчам шөкилдә сәһијәләндирил-
илр.

Мүәллиф јазыр: «Төһлил јалпыз бә-
дин әсәр үзәриндә апарылдыгда даһа
да дөңгләшир, төһлилин сәһәси ко-
кретләшмиш олур. Бу формада иш
«бәдин мәтнин лингвистик төһлили ад-
ланыр» Мүәллиф ејни заманда белә

бир фикрә кәлир ки, бәдин әсәри
сосиал вә бәдин хуәсуијәтләрини аң-
ламағын, онун мәзмүнүн дәрк етмә
јин ачары лингвистик төһлилдир.

Китабда лингвистик төһлилин ик
шөкилдә—мәзмүнлу вә формал ап-
рылдығы көстәрилик. Формал төһл-
лин ләзиммәси, кәркисиз олдуғу ге-
едилмәклә мәзмүнлу төһлилә башл
ча јер верилмәси тәдгир едилер. Һә
чинин бәдин әсәрин лингвистик хуә-
сијәтләри илә јанашы, әдәбијәти
наслыг чәһәтдән төһлилин вачиб.
ји дә әсәсләндирылыр вә бу мәс-
кениш шәрһ олунур.

Вәсантдә лингвистик төһлилин пр-
синләри, үсул вә методлары, еләчә
техникасы кими вачиб мәсәләләр
әтрафлы изаһыны тапмышдыр.

Мүәллиф белә мәсләһәт билр
нәзм, нәср, драм әсәрләринин тө-
ли апарыларкән биринчи олараг с
идејасы, композисијасы, нитгинин
рулушу мұәјјәнләшдирилмәли, с
исә лексик, семантик, фразеол
грамматик вә с. хуәсуијәтләри тә-
олунмалыдыр.

Китабын икинчи һиссәсиндә
мәктәбләрин әдәбијәт курсунда
рис олунан Азәрбајҗан әдәби
классикләринин әсәрләриндә ли-
тик төһлил үчүн чох рәнкарәнк
кими материал верилмишдир.

Әсәр итәрәр бу сәһәдә чалыш:
тәхәссисләр, итәрәр орта мәктәб
лимләри вә али мәктәб тәлә
үчүн чох фәјдалы вәсантдир.

Чәфәр ЧӘФ;
филолож илмләр на
досент.

Мүасир Азербайжан әдәби дили лүгәт тәржибинини бир гатыны ономастик лексика—хүсуси адлар силсиләси тәшкил едир. Бу лексиканын тәржиб һиссәләринә антропонимләр, етнонимләр, топонимләр, гидронимләр, космо-нимләр, ктематонимләр вә с. хүсуси адлар дахилдир. Һәмнин адлар мүнәвәри ичтиман-тарихи инкишафын мәһсулу олуб, мәһсуб олдуғу халғымызын һә-јатыны әкс етдирән әвәзсиз сөз сәр-вәтидир. Бунунла јанашы, ономастик лексиканын өјрәнилмәси сөз јарады-чылығы, сөзүн јени мә'на кәсб етмәси: диалектолокија, дил тарихи вә дилч-лик елминини диқәр бөлмәләри үчүн дә зәнкин материал верир.

Азербайжан дилчилијиндә ономастик лексика узун мүддәт тәдгигатдан кә-нарда галмышдыр. Тәхминән 60-чы илләрдән башлајарағ бу сәһә өјрәнил-мәјә башланмышдыр. Ономастик лек-сика илә бағлы һәмизәдлик вә доктор-луг диссертасијалары јазылмыш, мә-галәләр чап олунмушдыр. Лакин оно-мастик лексиканын өјрәнилмәсиндә системсизлик, натамамлығ өзүнү кәс-тәрирди. Бунун башлыча сәбәби оно-мастик лексиканын кениш тәһлилини верән елми әсәрин олмамасы иди. Азербайжан дилчилијиндә бу бошлуғу тамамламағ Азербайжан ССР ЕА-нын мүхбир үзвү, әмәкдар елм хадими, фи-лолокија елмләри доктору, профессор Афат Гурбанова һәсәб олмушдыр. О, «Азербайжан вәсанити» илә дилчилик елминизә гүјмәтли һәдијјә бәхш ет-мишдыр. Һәмнин әсәр мүнәвәри узун иллик арашдырмаларынын нәтичәси кими мејдана чыхмышдыр.

Проф. А. Гурбанов Азербайжан дил-чилијиндә илк дәфә оларағ ономасти-ка проблемләрини бу вәсантдә үмуми-ләшдирәрәк елми-нәзәри аспектдә шәрһ едир. Әсәрдә Азербайжан оно-мастикасынын өјрәнилмәси тарихи, ономастик вәһидләрини тәснифи, ан-тропоним, етноним, гидроним, зооним, космоним вә ктематонимләрини спеси-фик хүсусијәтләри характерик дил фактлары әсасында арашдырылар.

Әсәр «Кириш» вә 8 бөлмәдән иба-рәтдир. «Кириш»дә мүнәвәри онома-стик лексиканын тәдгиги илә бағлы бир сыра вәчиб мәсәләләри садә бир дил-дә итдиләр. Хүсусилә бурада Азәр-

байжан дилиндәки ономастик вәһидлә-рин кениш елми тәдгигини мүасир дилчиликдә ән вәчиб мәсәлә олдуғу тутарлы дәлилләрлә әсасландырылар. Мүнәвәри әсәрин јазылмасынын мәг-сәд вә вәзифәләрини шәрһ едир: «Әсас мәгсәд хүсуси ад нәзәријјәсини, оно-мастик гаунауғулуғлары ајдынлаш-дырмағ, ономалокија тәһлилинин мү-асир вәзифәти илә охучулары таныш етмәк, ономастик тәдгигата марағ вә һәвәс ојатмағ вә ономаложик тәдгигат сәһәсиндә дилчилијимизин вәзифәлә-рини мүнәвәриләшдирмәкдән ибарәт-дир».

Әсәрин «Азербайжан ономастикасынын өјрәнилмәси тарихиндән» адлы бирин-чи фәслиндә мүнәвәри һағлы оларағ гејд едир ки, һәр һансы бир елмин тәд-гиги тарихини өјрәнилмәси, онун кә-ләчәк инкишафына мүнәвәри тәсир кәс-тәрир. Бу сәһәдә Азербайжан онома-стикасынын тәдгиги тарихини өјрә-нилмәси вәчиб бир мәсәләдир. Оно-мастик лексиканын өјрәнилмәси тари-хини арашдыран мүнәвәри Азербайжан ономастикасынын түрколожик дилчи-ликдәки мөвгејинә нәзәр салыр; оно-мастик сәһәсиндә әлдә едилмиш на-илијјәтләри гыса шәкилдә хүләсә едир.

Әсәрин бу фәслиндә ономастиканын Азербайжаншүнәслығдә өјрәнилмәси вә-зијјәти һәртәрәпли шәрһ едилмишдыр. Мүнәвәри кәстәрир ки, Азербайжан ономастикасы лингвистик тәдгигата сон илләрдә чәлб едилмишдыр. Бу мүддәтдә бә'зи алимләр јанлыш ола-рағ ономастиканы дилчилијин тәдгигат объектиндән ајырмаға чалышмышлар; һалбуки ономастиканы (ономаложик-јанын) мөвзусу дилчилијин үмуми об-ъектиндән тәчрид олунмајан, билава-ситә онунла мөһкәм бағлы олан мәсә-ләләр вә һадисәләрдир».

Мүнәвәри кәстәрир ки, топонимләр илкин оларағ тәдгигата чәлб едилмиш ономастик вәһидләрдир. Белә ки, Гаф-газ Албанијасынын бә'зи топонимләри һағгында мә'лумата антик дөврләрини јазылы мәнбәләриндә тәсәдүф едилир. Јунан тарихчиси вә чоғрафијашүнәси Стробан һәлә ики мин ил габағ Азәр-байжан ономастик вәһидләринини бә'-зиләри һағгында мә'лумат вермишдыр. Бу тәдгигатлар заман-заман инкишаф етмиш вә Азербайжанда Сәсет һәги-

сәләрдә олдуғу кими, оно-мастика сәһәсиндә дә тәдгигат иши гисмән инкишаф етмишдыр. Лакин бу тәдгигатлар һәртәрәпли вә мәгсәдјән-лү шәкилдә апарылмамыш, ономастик лексиканын планлы шәкилдә тәдгиги-вә 60-чы илләрдән сонра башланмыш-дыр.

Әсәрдә Азербайжан етнонимләринини, дилминин ономастик лексикасында мүнәвәри јер тутан антропонимләрини, то-понимләрини, гидронимләрини тәдгиги тарихи һағгында марағлы мүнәвәри-ләр прәли сүрүлүшдүр. Бу сәһәдә тәдгигат апаран алимләрдән М. Вәли-јев, Ә. Дәмпрчизадә, З. Бунјадов, М. Сејидов, Ј. Јусифов, В. Гукасјан, Г. Гејбуллајев, Т. һачијев, М. Адилев, М. Чобанов, һ. һәсәнов, Г. Дадашова, А. Салаһова вә башгаларынын ахта-рышларына мүнәвәри јүксәк гүјмәт верир.

Әсәрин икинчи бөлмәси: «Мүасир Азербайжан әдәби дили ономастик лек-сиканын тәржиби» адланыр. Мүнәвәри бурада ономастик лексиканы тәржиби-нә көрә ики истигамәтдә тәдгиг етмә-јин мәгсәдәүјүн олдуғуну таклиф едир: компонентләри миғдарына кө-рә (бир компонентли, ики компонент-ли, чоғ компонентли хүсуси адлар), дил мәнсубијјәтинә көрә. Сонунчу и-стигамәтә көрә ону үч група ајырыр: 1) Азербайжан дилинә анд милли оно-мастик вәһидләр, 2) башга дилләрә мәнхус ономастик вәһидләр, 3) һибрид (и-ки мүнәвәри дилә мәнхус сөзләрини говушмасы нәтичәсиндә әмәлә кәлән) ономастик вәһидләр.

Бәдин әдәбијјатда образлылығ проблеминин

тәдгиги

«Үмумтәһсил вә пешә мәктәби исла-һатынын әсас истигамәтләриндә орта мәктәбдә тәдрис олунан һәр бир фән-нин, о чүмләдән әдәбијјат тәдрисини гаршысында таманла јени, мүасир тәләбләр вә мүнәвәри вәзифәләр гојулур. Әдәби әсәрләрини тәһлили заманы мөв-зу, мәзун вә идеја хүсусијәтләри илә јанашы, әсәрин сәнәткарлығ, бәдин дил вә үслуб хүсусијәтләринини, бә-

адланан бөлмәсиндә топонимләрини ха-рактерик хүсусијәтләри изаһ олунур. Бу бөлмәдә бүтүн фактлар бәдин әдә-бијјатдан, фольклор нумунәләриндән көтүрүлүш мисалларла әсасланды-рылар. Азербайжан топонимләринини јаранма сәбәбләрини, бу јаранмада олан рәшкарәклији нәзәрә алаң мүнә-вәри онларын елми тәснифини верир.

Әсәрдә дәрә, тәпә, дүз, кәнд, шәһәр, мәһәллә, күчә, мејдан вә с. кими мүнә-вәри гурулуша малик ономастик лек-сиканын зәнкин бир топонимик ләј әмәлә кәтирдји дә фактлар әсасында изаһ едилир. Бөлмәнин ахырында ве-рилән ән чоғ јазылмыш Азербайжан топонимләринини ареал хүсусијәтләри һағгында марағлы мүнәвәри јүрү-дүлүр.

Әсәрдә бүтүн бунларла—бу кәста-риләнләрлә јанашы, «Азербайжан гид-ронимләри», «Азербайжан зоонимләри», «Азербайжан космонимләри» вә «Азәр-байжан ктематонимләри» адлы фәсил-ләр дә диггәти чәлб едир.

«Азербайжан ономастикасы» әсәри проф. А. Гурбановун узуниллик кәр-кин әмәјинин мәһсулу кими, онома-стика проблемләринә һәср едилмиш илк фундаментал әсәридир.

Һәмнин китабдан филологлар, тарих-чиләр, чоғрафијачылар, этнограф-лар, археологлар, ономастика проб-лемләри илә марағланан елми ишчи-ләр, тәләбәләр, еләчә дә орта мәктәб мүнәвәри чох фајдалана биләр-ләр.

Мисир СӘФӘРОВ,
филолокија елмләри һәмизәди.

Книга «Редактордан» адлы чох жыгчам вэ мээмуилу мүгэдднмэ илэ башлажыр.

Монографианын «Кириш» һиссәсиндә мүүллиф естетиканын бәдинлик вэ образлылыгы, көзәллик вэ үлүшлик, еҗ-бәчәрлик вэ разиллик кими ән мүнүм категоријаларынын әдәбијатда тәзәһүр формаларыны, дилдә поетик образлылыгынын нәзәри вэ әмәли мәсәләләри илэ бағлы шәкилдә та гәдим заманлардан бу күнә гәдәр сөјләниш елми фикир вэ мүлаһизәләри, мөгәлә, китаб вэ монографијаларын жыгчам хүләссәсини верир.

«Бәдин әдәбијатда образлылыгы проблемн» адланан биринчи фәсилдә дилин бүтүн функционал үслуб нөвләри үчүн бәдинлијин үмуми категорија олмасы, образлылыгынын исә аичаг бәдин үслуба мөхеус хүсәси категорија—бәдин үслубда поетиклик категоријасы олмасы, образлылыгынын синтетик характерини вэ сәчијәви хүсәсијәтләри, фәлсәфи-естетик маһијәти, сөз вә онун нитг атмосфериндә газандығы мәна әлванлығлары, сөздә конкрет мәналылыгы вә ја денотативлик, бу земиндә мүгајисә вә семантик мотивләшмә, чохмәналылыгы вә мәчәзи мәналылыгы, потенсиал вә поетик образлылыгы, онларын бир-бири илэ вәһдәти кими мүнүм проблемләр классик вә мүәсир поезијамыздан, шифаһи халг әдәбијатындан кәтирилмиш зәнкин дил материалы әсәсиндә кеһиш вә әтрафлы сурәтдә тәһлил вә тәдгиг едилир.

Әсәрин «Образлылыгы вә инсан» фәслиндә мүүллиф образлылыгынын тиположи бахымдан үч нөвүнү мөјжәләшдирир: портрет вә ја карикатура маһијәтли образлылыгы, лирик вә хәјали образлылыгы, пейзаж вә ја мәнзәрә образлылыгы.

Дөрдүнчү фәсилдә—халгын мифик әфәккүрү вә әфәһәләри, шифаһи ја

гүдрәтли сөз усталары вә данн мүгәддәрләрден бүтүн бәшәријәтә јадиқар галмыш мүдрик фикирләр хәһисәси «образлы фикрини әсәс гәјиәтләри» тәк көтүрүлүр, Азәрбајчан дили бәдин үслубуну зәнкинләшдирип образлы поетик фикир гәјиәтләри мөгәдәүјгүн шәкилдә групплашдырылыр, мүхтәлиф дилләрдә елми, ичтимаһи-публисетик, рәәми вә чәһли дәнншигы үслубларын бәдин үслубдан сүзүлүб кәлән поетик фикирләр һесабына зәнкинләшмәсини вә нурланмәсини сирләри шәрһ едилир.

Монографијанын «Әдәби нөвләрдә көзәллик тачы» адланан сон фәслиндә әмәк нәғмәләри, ләјләләр, бәјәтиләр, һәрбә-зорбалар, тәмсилләр, таҗмачалар, аталар сөзләри вә мәсәләр, һикмәтли сөзләр, нағыллар, халг дастанлары, гошмалар, кәрәјиләр вә саир кими фолклор нүмунәләрини дилиндә поетик образлылыгынын хүсәсијәтләриндән бәһе едилир. Бүтүн мадди вә мәһәви һәмәтләрини јарадычысы олан халг поетик образлылыгынын да ән маһир јарадычысы, «ән биринчи шаир вә философ» олдугу гәһәәти ифәдә едилир.

Әсәрин сонунда мүүллиф өз тәдгигатынын нәтичәләрини гыса шәкилдә үмумиләшдирир, миллиликлә үмумбәшәријәти, мүдрикликлә ибрәтдиллијин, лаконикликлә поетиклијин вәһдәтиндән јаранан поетик образлылыгынын мөвзусундан, гурулушундан, вәзиндән, жанрындан нәзм вә нәрлијиндән асылы олмајараг һәр бир халгын бәдин әдәбијатда варлыгынын тәбиһи-елми әсәси илэ бағлы олдугу тәфәккүрүн ејнијәт ганунундан ирәли кәлдији вә үмумбәшәри характер дашыдығы нәтичәсинә кәлир. Одур ки, «бәдин әдәбијатда образлылыгы» проблемини ајрыча бир милли әдәбијатын, ајрыча бир милли дилин дејил, үмуми дүнја филологијасынын ән вачиб проблемләриндән бири һесаб едир. Буна көрә дә елми мәсәләләрин изаһында тәкчә Азәрбајчан дили вә әдәбијатшүнасларын әсәрләрини дејил, рус вә дүнја әдәбијатшүнасларынын әсәрләрини дә истиһад едир.

Монографијада образлылыгы категоријасынын нәзәри-естетик мәсәләләри, бәдин әдәбијатда образлылыгынын мәнбәләри, мөвләри, ифәдә әһтәләри,

әдәбијатшүнасларын портрәтәри шәрһ едилир.

Әсәрдә полемик руһ күчләдүр. Буна көрә дә мүүллифин өзүнүн бәһи мүлаһизәләри илэ дә мүбәһисә етмәк олар. Ајры-ајры фәсил вә сәһифәләрдә бәһи поетик нүмунәләрини вә нәзәри фикирләрини тәкрярына, чап хаталарына рағт кәлмәк олур.

Лакин монографијанын кәләчәк чапларында дүзәлдилмәси асанлыгла мүмкүн олан белә хырда гүсүрлар бу чидди елми-тәдгигат әсәриндән алы-

азаалтыр. Мүтәхәссис филологлар, али мәктәб тәләбәләри вә мүүллимләри, охучу күтләси—бир сөзлә, бәдин дил вә образлылыгы проблемләри илэ марағланан һәр бир кәс үчүн әһәмијәтли олан бу әсәр орта мәктәбләрини дил вә әдәбијат мүүллимләри үчүн дә дәјәрли бир һәдијәдир.

Камил ГУЛИЈЕВ,
Совет Азәрбајчанынын 60 иллији адына Степанакерт Педагожи Институтунун досенти.

«Азәрбајчан дилиндә фе'л»

В. И. Ленин адына АПИ-нин досенти Гәсән Мирзәјевин «Азәрбајчан дилиндә фе'л» («Маариф» нәшријаты, Бақы, 1986) адлы монографијасы узунлик ахтарышларын нәтичәси кими, фе'ли сифәтләрини, тәсирли вә тәсирсиз фе'лләрини тәдгигинә һәср олуимушдур.

Әсәр зәнкин дил материалы әсәсиндә јазылмышдыр. Мүүллиф фе'лләрин һәртәрәфли тәдгиги үчүн әдәби дилимизлә јанашы, ишвиләрдән, лору данышыгдан, гәдим јазылы мәнбә вә абидәләрин дилиндән сәдији зәнкин материал асәсланмышдыр.

Әсәрин үмуми киришиндә Азәрбајчан дили аңлајышы, бу дилин инкишаф вә зәнкинләшмәсиндә бөјүк сәнәткарын ролу, әдәби дилимизин тәдричән чилаланмасы, нитг һиссәләри системиндә фе'лин мөвгеји, фе'лин тәдгиги вә тәдрис илэ биләваситә бағлы мәнбәләр вә бу саһәдә бир сыра дилчилик фәһләрини нәзәри-практик әһәмијәти вә с. кими мәсәләләр жыгчам шәкилдә нәзәрдән кечирилмишдир.

Әсәрин I һиссәсиндә фе'лләрдә тәсир категоријасы диггәтлә арасдырылмышдыр. Бу һиссәдә Азәрбајчан дили фе'лләринин әләмәтдәр чәһтләрини тәдгигинә хүсәси фәсил һәср олуимушдур. Доғрудур, бу вахта гәдәр фе'лин мүхтәлиф хүсәсијәтләри, чохкәтегориялы олмасы, дилин милли оријиналлыгынын горунмасында хүсәси ролу вә с. мәсәләләр барәдә аз данышылмамышдыр, лакин илк дәфә оларак бу әсәрдә фе'лин нитг һиссәләри системиндә вә үмумән дилдә је-

ри, мөвгеји, әләмәтдәр чәһтләри бир систем шәкилдә бүтүн тәфәррүаты илэ тәдгиг олуимушдур.

Китабын ән бөјүк фәсилләриндән бири «Сада фе'лләрдә тәсирлилик вә тәсирсизлик» адланыр. Мүүллиф бир-һечәли, ики вә үчһечәли сада фе'лләри фонетик тәркибинә нәзәр салмыш, онларын илк вә сон сәсләрини, сада фе'лләрин сонунда тарихи сәс-морфем дәјишмәләрини вә бу дәјишмәләрини тәсир категоријасынын тәзәһүридә ролуну әтрафлы нәзәрдән кечирмишдир.

Мүүллиф дүзәлтмә вә мүрәккәб фе'лләрдә тәсирлилик вә тәсирсизлик мәсәләсини хүсәси бир фәсилдә тәдгиг етмишдир. Фе'л дүзәлдән шәкилчиләр вә онларын тәсир категоријасынын формалашмасында ролу илк дәфә бу әсәрдә там әһәтә олуимушдур. Шәкилчиләрин тәсирли вә ја тәсирсиз фе'л јаратмасы, имкан даһилиндә, онларын етимоложи көкү илэ бағлы изаһ едилмишдир. Мүүллифин бир мүнүм хидмәти дә һансы шәкилчиләрин һәм тәсирли, һәм дә тәсирсиз, һансыларын нә јалныз тәсирли вә ја тәсирсиз фе'л әмәлә кәтирдилдигини диггәтлә групплашдыра биләмәсидир.

Дилимиздә ејни фонетик габыгда јерләшиб, кечид просесиндә олан, һәм тәсирли, һәм дә тәсирсиз фе'л кими ишләпән чохмәналы вә омоним фе'лләр вә онларын икили хүсәсијәтләри әсәрдә диггәти даһа чох чәлб едир. Мүүллиф ејни сөзүн һәм тәсирли, һәм дә тәсирсиз фе'л кими ишләпән билмә сәбәбләрини конкрет дил материалы

эсасында фе'лин семантик инкишафы процесин илэ бағлы излэмиш вэ ајдынлашдырмышдыр. Бурада тэ'сирли, тэ'сирсиз фе'ллэр чэркэси, омоним, антоним тэ'сирли фе'ллэр, тэ'сирли фе'ллэрин һәмчинслэшмэси кими мәсэлэлэр дэ марағлыдыр.

Мә'лумдур ки, тэ'сир категоријасы нөв категоријасы илэ сых бағлыдыр. Бу бағлылыг тэдгигатын паралел апарылмасына, алагэли чәһәтлэрин елми шәрһи процесиндэ нөв категоријасынын бир сыра хүсусијјәтлэринин изаһына да сәбәб олмушдур. Бу ики категоријанын алагэли тэдгиги фе'лин структур-семантик инкишаф јолуну тәсәввүр етмәк үчүн кениш материал верир.

Әсәрин икинчи һиссәси фе'лин шәхсләнмәјән формаларындан фе'ли сифәтлэрин тэдгигинэ һәср олушмушдур. Бурада фе'ли сифәт шәкилчилэринин етимоложи чәһәти барэдә ағылабатан мүлаһизэлэр јүрүдүлмүшдүр. Бу һиссәнин эсасыны фе'ли сифәтлэрин шәхс-

ли фе'ллэ вэ сифәтә охшар вэ фәргли хүсусијјәтлэринин системли елми изаһы тәшкил едир. Фе'ли сифәтлэрин дикәр әләмәтләрлэ јанашы, фе'лә мәхсус тэ'сирлик, нөв, инкарлыг кими даими әләмәтлэрини мүһафизә етмәси онларын фе'л бәһсиндә сабитләшмәсинә сәбәб олур, мәсдәр, фе'ли исим вэ фе'ли бағламаларла бирликдә хүсуси фе'л формалары кими тэдгиг вэ тәдрисинә әсас верир. Мәһз Н. Мирзәјев дэ бу чәһәтлэри әсас көтүрмүш вэ фе'ли сифәтлэри фе'лин хүсуси бир формасы кими тэдгигата чәлб етмишдир.

Әсәр али мәктәб тәләбәлэринә, орта мәктәбин дил-әдәбијјат мүәллимлэринә вэ үмүмән, дилимизин морфоложи гурулушу илэ марағлананлара гијмәтли һәдијјәдир.

Гәзәнфәр ҚАЗЫМОВ,
филолокија елмлэри намизәди,
В. И. Ленин адына АПИ-нин до-
сенти.

Баш редактор: Зәһра ӘЛИЈЕВА.

Редактор: Ә. Әфәндизадә.

Редаксија һеј'әти: Ә. Абдуллајев, А. Бабајев, А. Гурбанов, Ә. Әлијев, Р. Абдуллајев, Ч. Әһмәдов, Ш. Микајылов, Б. Нәбијев, Ә. Рәһимова, А. Тәһмасиб.

Техники редактор вэ корректор: Сәријјә Новруз гызы.

Јығылмаға верилмиш: 9.01.87. Чапа имзаланмыш: 31.03.87. Кағыз форматы: $70 \times 108 \frac{1}{16} = 2,25$ кағыз вәрәги. Кағыз: тип, № 2 Шриффт дәсти: корпус. Јүксәк чап үсулу. 4,5 физики чап вәрәги. 6,1 шәрти чап вәрәги. 6,0 учот нәшр. вәрәги. ФГ 24150. Сифариш 317. Тираж 13.985.

Редаксијанын үнваны: Бақы шәһәри, Низами күчәси, 58.

Телефонлар: 93-55-82, 93-13-45, 32-37-33.

Бақы шәһәри, Азәрбајҹан КҖИ МК-нын «Коммунист» нәшријјатынын мәтбәәси.